

İzzettin Coşkun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.04.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İzzettin Coşkun

Eserleri:

"S" Sessizi

Sana sayıklanır sözcüklerim
Seninle sınımsız sarsılan sabırsızlığım
Seninle sorgusuz sualsiz sarhoşluğum

Sırtımda sahici sonbaharlar sararmış
Sensizliğe sarılmış satırlar sayıklarım
Senle sonlanır sabahlarım
senle sıklaşır sancılarım
senle sızlaşır sevdamız.
Sadece senle seyirsizleşir saklılığım..

Sonradan sıradanlaştı semtimiz
Sonradan sakinleşti samanyolu
Sonradan sebepsiz serhoşluğum..

Sanmaki sustum sevgilim.
Sanmaki sensizliğe sivruldum
Sırf sana sahiplenir sevdasızlığım
sessiz sedasız sakinleşir soluğum...
Saatler sensizliğin saçmalığı

Sonra seninle soğuktur sevda sahneleri
sırılsıklam sevişen sahilimiz
Sokaklarımızda sensizlik sancıları
Sırf seninle sersemleşirim sevgilim.

İzzettin Coşkun

1 Haziran Gecesi

Bir haziran gecesidir beni ağlatan.
uçurumların zamansız intiharıdır
beni anlayan
Haz aldığım, alamadığım ne varsa
göz yaşı olurcasına gözlerimden
sarmaş dolaş akıp gider dicleye..
Hazsız İran'da vinçlere
balık gibi takılan kürd olurum.
ancak halık bilir,
oltaya gelmiş acılar yaşamanın çılgınlığını.

dağların doruklarında
yurd edindiğim kimliksiz kamptır hatırım.
yuvaya bir lokma götürme
yolunda parça parça dağılmış bir katırım...
Ölümlü haziran gölgesinde Mehabat'ta katlanırım...
Seni hatırlamaya dair ne varsa sakladım,
Saklanırım,
çocukça ve çokça çizilen sınırlarda
Mayınlarca gizlenmek.

Haziran sadece bir ay değildi sanki,
bir işçi bayramı yada yoksulluk yada sevmenin...
İnsan hep bölünür,
Bir hücrede başını çarptığı
4 mevsimli anaların göz yaşları
sağanak yağmur olur
Karadenizin kürd işçisine...

1 haziranda mutlu olmanın
garipliği var üzerimde
Dizlerimde dizelerin büyütmüşlüğümdür
hasretli prangalarım...

İzzettin Coşkun

33 Kuruş

Onlar suçsuz oldukları için kaçmadılar
Alınları aktılar,
alınlarından insafsızca mermileri çaktılar.
Ölüm narasıdır bize görünen
başka kapı açmadılar
Adları kaçaktılar
Ama hayınca çakılan 33 kurşundan kaçamadılar.

Aradan 70 sene geçti.
Ve değişen, 33'e 1 eklenmiş roboskidir.
Kurşunlar akıp gider mezopotamyaya.
Yakıp giden cesedler dağılır kadim coğrafyaya.
ölüm nehri dicle bile susar
Kürdün ölümü bu, Şeyhi,padişahı,
para ağası mühürlenir..
Sonra bir eşkiya düğümleir soframıza.

Adımız kaçakçı diye yazılır dağdan dağa.
Soluğumuzun ayazında
dumanlanırsız bağdan bağa
Rivayetlerini yetiştirirler bıyıkları terlememiş uçurumların
Ter örgülerden gelenegi buzulmaz ekmek tekneleri
Sonra kusarlar soframıza...
Pasaporta ısınmamış
33 kurşunlu yürekleri dona kalır...
karanlık bir dağ yolunca
hayının fikirleri tuzaklanır.

Yuvaya yeni ısınan gençlerin gözleri hep uzakçadır.
Kuruş kuruş satarlar
bir ezan vakti niyet edilen namazlarda
Dahada cumayla görüşmek nasip olunmaz kaçırılan zamanlarda....

İzzettin Coşkun

Acı Çekmek Mutluluğum

Sen bana çokça yabancısın
Belki gülüşmelerine teğet geçen anılarıma yalancısın.
Ama bil ki yüreğimde zunklanan naçizane bir sancısın.
Kimsenin bilmek kimsenin tanımak bile istemediği
Ve kimsenin hayaline dahi,
sığmadığı kavranlarımda yaşatırım seni.
Acı çekmek mutluluğum,
yaşama lanet okuyan özgürlüğüm...

Bir sevinç ki göz yaşlarla dolmuş.
Her ağlayışında sana tutulur oldum..

Taşla toprak olduk senle
Farklı farklı sözlüklerde
Ve farklı herşeyle ifade ediliyor olduk...
Ama aynı mevsimde aynı yağmurlarla
Aynı anda ıslanıyor.
Aynı güneşle ısınıyoruz...

Gözlerine mışıl mışıl mülteci edinen,
edebiyet uykusundaşım şimdi...
Senden habersiz
Seni kafiyesizce düşlerime çizerim...

Eriyorum...
Her geçen dakika biraz sen oluyorum
sende yok olup sende bitiyorum.
Aslında ben diye birşey kalmadı.
Yalnızca birazcık sende kaldım.
Sende sırlaşan divane halimle kendime kaldım.
İki yabancı iki farklı isimde kâbusları sunuyorum,
gece gece sana sığınmacı düşüncelerime....

İzzettin Coşkun

Ah Gulnarin

Ama Gulnarin güzel isim
Hoş isim
Bir memleket gibi gezinirken
Divane kalmak benim işim
Sevdalanmak
Şiir Yazmak
Bir devletle kavgalı kalmak
Sevdalı olmak benim işim...

Sonra inatlaşmak
Idealaşmak
kaybetmekten yorulmak
Seni kazanırım diye
En kötü alışkanlıkları defnetmek,
En basiti sabretmek
Yani anlayacağın
Sensin benim işim

Ah Gulnarin
Bu kente düşler yağardı
Bu Haziran yağmurlarında
Seni kavrayışlarım
En acınası kaldırımları
En Yorgun kanalizasyon lugarları
Ve kırık lambalarında çarpık kentleşme izleri
Tertemiz taşıdım seni şiirler boyu
Yani Kumçatı'da soluksuz bir fırtına incinir
Senin yokluğunda Nuh tufanı incinir

Ah Gulnarin
Beni yanıltmıyorsa
Bu senli benli hesaplar;
Bu kentin tek doğrusu sensin
Sana doğru çizilmiş bir garip yolcusudur
Allah vergisi sevdalarım
Bu kenti doğru yapanda sensin
Ne güzel memleketsin
Ne güzel sevgili
Ne güzel,
ne güzelsin...

Ah Gulnarin
Nuh'un tufanından kopmuş sürgünüyüm
En harabesi
En yıkılmış Ermeni yurdu kadar
Yani anlayacağın
Süngülenmiş,
şiirleşmiş yanıyım
Bu birinci sınıf ölüşlerimin
Sözde Ermenistan'la içinden çıkamadığım
Bütün hüznü akşamlarım

Bütün soğuk algınlığımın
Bir gerçeğidir bu yağmurlar
Evet,
Sırılsıklam yolcusuyum bu kentin

Ah Gulnarın
Sen üstüne alınmasan
Sen ucundan tutmasan bu düş kıvılcımların
Ben tek başıma taşıyabilir miyim
Bir sevdaya dahil şehirleşme yığınlarını
Bu allahın belası
Mülteci suskunluklarım...
Tamlanan ve Tamlayan aşkına
Şimdi gel eksik yanlarıma
Gel ki seninle tam olalım
Bir sebebi de;
Bu varlığından işgal edilmiş taraflarım
Bu harlığımdan,
Darlığımdan
Yokluğunu sahiplendim

Ah Gulnarın
Zulüm gibi desem
Zincire vurulmuş gibi
Isyancısıyım
Sen zulüm olabilir misin?
Olsa olsa benim tamamım olursun
Belki zorbacısıyım bu Nuh tufanı'nın
En haydut
En kahrolası yabancısı
Belki senin en olmadık tuhaflığındım

Ah Gulnarın
Seni saklamaya çalışan sokak lambaların,
Cudi'nin titreyen başka yüzüydü
Seni hiç tanımadan
Hiç duymadan
Seni sevme yüzüzlüğüm...

Ah Gulnarın
Ne olmalıydı
Yani ne eksikliğin var ki
Bu tanrı vergisi Ermenistan'nın
Sen,
Ben
ve terk edilmiş sözde Dünya'nın

Hava desen
Su desen
Aş desen
En azından aşk desen

Desen desen var gözlerinin
Bu tanrı vergisi dünyada

Ah Gulnarın
Seni buralarda bekliyorum
Hani yolun düşerse
Hani yolcu geçsen bu iç devletten
Gel düş avuçlarıma
Gel Allah'ın aşkına
Gel düşünmeden
Sadece sarıl Havva ana gibi
Cennettinden kovulmama sebepim ol

İzzettin Coşkun

Ah Gulnarin II

Ah Gulnarin
Ne cehennemler eskidi,
Söndü.
Ne hüzünler defnettım
Ne Allah'ın belası
sevdalara döndüm
Ama sen hala kor yangınım
Sen hala ardını sıra çoğalan sancılarım

Her dizemde cehennem
Her sevdadan yalnızlığa döndüm
Seni sevmelerim tutunca
Tüm tanrılar beni azarlar
Ben seni bir yerlerde beklemeye utanıyorum
Seni hasretle bekleyince kendime döndüm
Kendimle öldüm
Kendimle dirildim
Hep kendime
hep kendime döndüm...

Şimdi boynu bukuk
Bir gökyüzüm bile kalmadı
Senin çokluğunda
Döktüm bütün yağmurları
Darağacına sattım
Birer birer yıldızları
Seni hep taptaze sevdim
Ne yağmurlarım eskidi
Ne Ermeni usulü dağılan
Süngülü haziranlarım

Yani geleceksin değil mi?
Hani bekliyorum
Yalan da olsa
Dolan olsa
Ben böyle sevdim bu Ermenistan'ı
Ben böyleyim
Belki yalanlarım tükenir
Belki seni oluorta sayıklamalarım kaçar
Ben yine kendime yeterim
Kendi kendime yaşatırım
Semaverde demini tutacak niyetine
Çayları ertelemeyi
Kilise çanlarını son defa beklemek
Seninle bir samanyolunu seyretmek

Son kere namahrem aksanları anlattık
Şonsuz kere
Öleyorgun sabahları

Kaç kutsal kitaba tövbeliyiz
Kaç tanrı elini çekti
Cami avlularında biriken acılarımızdan
Bu doğurgan yalnızlığımızdan
Ah be Gulnarın
Ne biçim sevişirdik
Yolcu abbas misali durdurmaksızın
Ne biçim yaraşırdık birbirimize
Elvedasız büyüyen mevsimlerden
Kaç aforoz hikayede
Kahraman ilan edildik

Benimle ıslanır mısınız?
Hatta benimle uyanır mısınız?
Bu gelip geçici dünya akşamlarında
Yatak yorgan kaybolsak
Yorgun argın sarılsak
Benim kalır mısınız?
Yanına kendini al
Bana yeter
Fazlasında gözüm de yok
Sen bana
Ne eksik
ne fazlasın
Sen bana sözde Ermenistan
Yaşamsın
Sen bana...

Şimdi ay yarım
Şevda yarım
Hüzünle bile kalsam
Ağlamaklı
Hinca hınç yalnız da kalsam
Ben sana varım
Ben senin ay yüzünde yarım
Ben senin derdine
Nefesine yarım

Ah Gulnarın
Şimdi gelsen
Şarılsan
Üstümüze batırsak bir geceyi
Bütün yıldızlar utanmadan kaybolsa
Ve doğursak bir dünya,
Bir dünya yağmurlarını

Evet Gulnarın
Gökyüzüne karışan nefeslerini arar oldum
Sen varsın diye
Tavaf ettim nuh tufanını
İlk peygamber gülüşünü

Öyle yabancı
Öyle düşman oldum ki kendime
Senden vazgeçmek
Senden es geçmek
Biçare biçare ölmekle kaldım

İzzettin Coşkun

Ah Gulnarın III

Ah Gulnarın'im
Ne sahipsiz şiirler sakladım
Çocuk Esirgeme Kurumu sıralarında
Ne sevdalar sayıkladım
Bu kahrolası evren boşluğunda
Gözlerinin içindeki beyazı esirgeme,
Bu Kumçatı semalarında
Tanrı vergisi ay yüzünü esirgeme.

Ah Gulnarın'im
Ölüm çanları gibi desem
Şimdi ölmeyi ertelemek lazım
Seninle ne çok ölürdüm
Seninle, seninle ölürüm
Anla beni
Seni seviyorum ha
Yoksa adım faili meçhule çıkar

Şimdi gel de kanıtla,
Sevmenin ne denli soğuk olduğunu
Ben üşüyorsam bu haziran taraflarında
Ben üşüyorsam
Bunca yatak yorgan arasında
Bir sebebi de sensin Gulnarın'im
Biliyorum,
İnanması güç
Yaşaması olanaksız
Ama son kez anons geçiyorum.

Ah Gulnarın'im
Yüzünün bir benzetmesi de yok ki
Gözlerin desen tarifsiz,
Eşgalsiz...
Hangi kahrolası sıfat tamlaması
Hangi baş belası Ansiklopedi
Seni tasvir edebilir
Ne haddine bu dolunayın
Ne haddine koyu faşist akşamların,
Üç dağ arasında bu Kumçatı'nın

Ah Gulnarın'im
Ne derin bir Dicle akıntısı
Nasıl bir yüksek gerilim
Bir tufanın ölümlü imtihanı
Yok, yok..
Seni en iyisi içimde bırakıyorum
Seni en iyisi
Uluslararası gizli bir antlaşma altında
kendime tasdikliyorum

Ah Gulnarin'im
Sana sarılısam
Yüregimin çarpıntılarında
Kadına Yönelik şiddetten korkuyorum
Sana sarılısam
Belki incinirsin
Belki söz hakları biter
bu sözde doğa kanuncularının
Sana dokunsam
Kokularını ayıklasam içimden
Kul hakkına girmiş olmaktan korkuyorum.
Öylece ne günahlar işlerdik seninle

Ah Gulnarin'im
Ne kadar günahkar bir zaman dilimi
Nasıl bir iç savaş alanı böyle
Yelkovan ile akrep'in
Soğuk hava molekülerine isyanı
Hani ülke bölünsün de istemiyorum
Belki daralıp ölürüz bir köşede
Zamansız gelen ayaklanmanın da
Canı cehenneme...

Ah Gulnarin'im
Nasıl anlatsam
Nasıl çarpıntılar birikiyor,
Tam da şuramda
Evet ülkede ölümler çoğalıyor
Hergün bir terör eylemine küfürler saydırıyoruz.
Ama seviyorum seni
Ama seninle ölüyoruz durmadan
Zaten yetmez mi
Bu büyük Ermenistan sorunları
Sözde olur mu ki uykusuz,
Uygunsuz sevişmelerimiz...

İzzettin Coşkun

Ah Gulnarin'im IV

Ah Gulnarin'im
Biliyorum çok zamansız oldu
Bu telaşımı affeyle
Belki son dizelerim
Belki de ölümün provasıdır
Seni böylesine güzel sevmek

Ah Gulnarin'im
Bütün misak-ı milli sınırları şahidim olsun ki
Seni sevmek cinayettir
Seni sevmek
Mezopotamya kadar diyeceğim
Sen hangi ölçü biriminde anlarsın
Bilmiyorum.
Yüreği milyon kere kırgın
Yüz hatlarında yalınayak bir alfabe
Bilmem kaç tanrı huzurunda
Kaç cinayetler definsiz
Keşke kefensiz deseysen

Gücüm yetmez seni Kutsal kitapların edebiyatı ile sarmak
Ey kendi yurduna mülteci bile olmayan
Yüreği süngülünen
İnancı kederi incinen
bütün kitaplar duvarlara asıldı
Ve bir peygamber daha terk edip gitti
Öylece gitti
Sadece gitti..

Ah Gulnarin'im
Boynunda cennet kokusu
Tanımlanmamış bir soykırım izi
Ve belki de üşümenin ürkek rengidir
Seni ölesiye tekleme
Senin kullarında tarih olmanın
ayrı bir mevzusudur zorunlu göç
Ne olur affetme beni
Ne olur
Belki Allah beni kahreder
De
bu iç sızıntılar yerin dibine girer

Ah Gulnarin'im
Nereden başlasam
Ya da hiç başlamayalım
Bu tuvalin içine neler mi sığmaz
Kaybolmuş bir Nuh tufanı
Havva ananın ayak izleri
Kabil ile Habil'in ilk oyun piyesi

Düşün
topraktan
Toprak olacak kadar aciz miyiz
Muazzam mıyız bilemiyorum

Şimdi ihtiyar bir tanrı huzurunda
bir yasal fuhuştan başka neyiz
Bu silüet klise çanları kadar kederli
İçinde dökülmüş bir katli vacip
Ah Gulnarın'ım
Seni sevmek biraz daha incitmektir
Ah,..
Ayaklarından
Parmak uçlarından öpüyorum

İzzettin Coşkun

Ah Roboski

Bir vakitki
Ezan sesleri kin kustu geceye
Demir kanatlı ebailler taarruz halinde
Ansızın bir güneş çöker üstümüze
Patika yollar nefesimizi yutar oldu
upuzun çoğaldı ürkekliğimiz
Ve otuz dört yerinden duyuldu mahşer
Darmadağın bir gürültü kirliliği
Sonra oracıkta söndü hikayemiz

Kaç isyan daha bastırır,
Bu alnımıza kazılmış fukaralığı
Kaç savaş daha
Kaç gencecik daha
Bu vahşete bir anlam bulur

Bir vahşetki kan akmaz geceden
Yine Kürdün ölümü
Yine gökten elma kokusu
Dünyaya devletsiz olarak atılanları,
Pasaporta geç kalınmış yüreklerin
Sınır ticaretine terk edilmişleri
Kaderleri kaçak çay karası köylüler

Bir vahşetki hayvanlar,
Dağlar vurulur
Göklerinden çocuklar vurulur
Gözlerinden umutlar vurulur.
Allah aşkınıza,
Var mı daha ölünecek
Var mı daha övülecek?

Var mı kutsal bayrak
Var mı kutsal inanç?
Böylesine vahşetle düşerken insan
Böylesi vahşetle,
Vahşetle boğuşurken insan
Nerde kutsal, nerde kutsal?

Allah aşkınıza
Kaç vatan daha bölünmez kalacak?
Kaç yoksul daha devletsiz
Ölüm buyruğuna teslim yaşantımız

Hiç mi korkuları yok,
Bu Allah'ın sınırlarını ihlal edenlerin
Çocuklar diyorum,
daha çocuklar...
Ateşin düştüğü yerden yükselen
Cehennemden küllere kadarki ağıtlar
Var mı daha kutsal...

Bu bitmeyen öfke,
Tükenmeyen hasret
Bu alışılmayan ölüm,
alışılmayan zulüm...
Ah roboski
iki isimli yiğitlerin,
Ortadoğu'nun orta göbeğinde parçalandı
21. yüzyılın gözleri önünde
Kâr kalır mı yanlarına bunca zulmün?

Allah aşkınıza,
Katır sırtlarında umutlar taşınırdı
Dağlar kadar gülleler taşınır mı?
Ve sınır boyunca mayınları tespit ederdi
Gökten gülleler yağacağını nerden bilirdik.

Belki de ilk kaçağıydı
Otuz dörtten herhangi birinin
İlk kazancı, ilk sınır ticaretinin
Belki ilk okul harçlığı olurdu
Belki daha nice ilkeleri olurdu
Nerden bilelimki eve ölüm getireceğini.

Hêdî hêdî winda dibin
Ew stêrkên çiyayên asê û tazî
Tirojên ser enîya Cudî
Şêva tarî û şêva bombe barandinê
Ser milê min de tê şikandin
Min tenê tamandiye mirina inkarî
Ev qiyameta her roj
Ev wehşeta ku neyê ziman

Heçko ve hezar sal e em dimirin.
Hecko ned hesab zivistan derbas bû
Ned hesab kifin ser me dibari
Li min tarî dibe roboskê
Li min şêva mirinê tê bîranin
Hûn dizanin em çikas bêguneh in.
Carek tenê bizanin...

Rûyên wey pêlên Firatê
Xeniqandin lê dibare ji bombeyan
Çiqas mirinê tavîji kezaba dayikan

Welî jî ez te nabihîsim roboskê
Bi tenê ez divê
Bi te re bimînîm
Çinko dojecha min ji

Bihušta min ji bi tenê ev e.

Ev xur xura ewran
Belediyên qêr bi qêr dibarin
Û disa mirin dibarî ser can û cesedê min
Gelo ev tê nivisandin
Vî miqamî mirin tê piş merivan
Awazên dilê min jî winda dibû
Burûskên evîna min in kor dibe
Ax Roboskê çima tu xweyî ne derketî
Çima teyrên eabil ser zaliman ne dibarî
Gelo ma em zalim in?
Gelo çi gunehê me hebû yarebbî

Çoyîn dema ji kinarê te ve bi
Çika bê welatîyê dikevi serê min
Ax roboskê ax bê edaletiyê
Bê warî digihî min
Bê mirovatî li min diqerisi

Edi bes e roboskê
Gelo çend neqildî ez bimirim
Xwezî biştexila rûyê te yê perçiqî
Xwezî te bikariya wan zarokan bînî ziman
34 çirok û sed hezar parçe...

Êdî berf ne spi dibare
Weke ciger û hêstirên dayikan
Reş u sor tê xemilandin roboskê
Ev e çend sal e em zivistanan kifin xwe dikî
Çinko ser berfê em qetil kirin
Em ser berfê winda kirin

Ez welî jî bawer nakim
Vê mirîna wilo dewlemend
Hûn qed neyên
Hûn ked ne zivirîn jî
Yek bajarî de
Yek welatî de
Cihên me hebî
Yêk carê ji ez te bernadim
Ez ji tere nemînim roboskê
Ez bimirim ji tera...

İzzettin Coşkun

Al Ben'li Yüzün

içimdeki sen canımı yakıyor oldu...
Bir diken olup ruhuma alevleniyor...
'Sen' bile yok oluşumu bastıramıyor oldun...
şen'de bile göremiyor gibiyim.
Ölümden sonra seni yeniden sevmenin inancını...

Yalancısın hiç tanımadığım hiç göremediğim.
Seni sevmek yetmiyor,
çok uzaklara cirit atan esatir sevdalıklarına...
Ne senle nede içimde heyelanca yıkılan çılgınlıklarla...

Şimdi yer gök seni bana ikaz eder...
Ansızın çıkageleceksin gibi
Her gördüğümün yüzüne bakıp buda sen değilsin.
Şimdi seni kime sorayım.?
Şimdi hangi koytu köşelerde kendimi paralıyayım...

Ah bir dolanabilseydim gözlerine.
Bir teninde soluyabilsem
sıcağı sıcağına intihar yaklaşısam közlerine.
Bitmeyen seansta perdesi çekilseydi
Tufan tufana sahiplendiğim nefesine...

Şimdi göz yaşımnda çaresizce sararmışım.
Süzüle süzüle kaybuldum,
Sokak sokak seni divane arayışlarıma.
Belkilerimin tükenmesine şahid oluyorum.
Ne bir umuta ışık tutarım
Nede yaşama bir umutlu ışık.

Şimdi hep karanlık hepte Sensizlik..
Kap karanlık bir nefes kalışım
kapkaranlık bir hayali yaşam.
Ağlamak neyi bitirebildi ki.
Bu Sensizlik,
bu ayrılık zehrini üstüme kusar..
Bir görebilsem al ben'li yüzünü,
duyabilsem sana ait ne varsa...

Ah bir defa sarılabilsen.
Ölüme titrek bir yaşam arardım...
Bir anlayabilsen beni
Hayallerime çığlıkları tutabilsen
Bir yapboz olup tamamlanırdık.
Bir nefes gibi kararırdık,
yaşama bahrevan giden sonsuzluğa..

İzzettin Coşkun

Allah'ı Çokça Rahatsız Ederim

Aslında ençok kendime acımalıyım
kendime kızmalı ve sitem etmeliyim...
Bütün düşlerimin içine
bilinçsizce düşmüşüm.
seni yinede terk etmem.
bir yumruk gibi sıkışığım yalnızlığımda
ve dişlerimle sıkıştırdığım
nefes gibi seni kendimde tutarım...

Geride bıraktığım şiirlerim
sınırlardaki mayın tarlası.
Ne zaman dokunsam parçalanırım.
paramparca sırtımdaki hayaller dağılır.
çocuk bilyeleri gibi Dört bir yana.

kendime çok ağlarım.
ne zaman seninle olduğumu düşünsem
Sabahına irkilmemle
dalından kopartılan çiçek gibi büzülürüm...
Bir damla yaş olurum kedere süzülürüm

Acaba kendim için
ne yaptım diye düşünüyorum
Çaresizliğin daniskasında yolcuyum.
bakkalcının veresiye burcu gibi seni isterim...
Allah'ı çokça rahatsız ediyorum diye
rahatsızlık içindeyim..
sanki başka kapı varmış gibi
Başka çarem varmış gibi.
Bilirimki sınırlar ve mayınlar gibidir
aramızdaki uzaklıklar.
Ve toplanırım bir aksam üstü isimsiz arazilerde...

İzzettin Coşkun

Amasya'm

Yaşasın dağların kardeşliği
Ey Dersim'de 'insan' saklamaya utanan dağlar
Söyle Ağrı'sı geçer mi ölüm naralarının
ve doruklarında katliam taşıyan
Söyle şimdi hangi şarkı,
Hangi efsane bağrına basar bizi..
Ey Zagrosun evlatları
Ey Nuhun tufanına direnenler
Bilesiniz ki dağlarımız kardeştir.
Mengene'de
Roboski'de kan revan bir öykünün dramı
Ve özgürlüğü talan edilmiş bir çocuğun
hayalini çizdim eteklerine...

Söyle dört tarafı dağlarla örtülü Amasya'm
Seninle kan kardeşi midir?
Günlerce kan akan Dersim dereleri...
Ben sana Zilan'da kan deresini
Newala kasaba'da ölüm buharını haykırayım
Ben sana 33 kurşunla üşümenin
Ve kurşunsuz, kuşanmasız
Ve parçalanmış umutları.
Ve karlar üstüne ölüm örtüsünü.
Sen bana susmayı öğret.
Sessiz sedasız küsmeyi anlat.
Ve dağ dağa kavuştu Amasya'm
Ama insan insana kavuşmadı...

İzzettin Coşkun

Amed

Eğer kalsaydın
Şüphesiz mucizesi olurdu
Cennet cennet,
gözlerinden gözlerime...

Diyarbakır'a erkenden bir bahar iner
Aşk senin adına gelincikler peydahlar
yağmurlar senin gözlerinde buğumlanır
Yüreğime sağanak yıldızlar dökülür

Eğer bana kalakalsaydın
Diyarbakır sana şarkılar mırıldar,
Şiirler senin kafiyeyle işgal olur
Günyüzüne vuran aşk kelimeleri tenine dolanır
Ve yüzümden düşen bir intihar eylemi
Ben dağınık, diğerleri durgun
Diyarbakıra bir kayıp ilanı çöker.

Eğer bana kalakalsaydın
Aşk sana hasret
sen yüreğime vuslat
zaman senin yörüngende donakalır
Gözlerimde, avucumda
Pahacıılmaz bir mağlubiyet
Sıcağı sıcağına bir aşkın gizemi
Yani sen bana Diyarbakır ol
Ben sana tepeden tırnağa mülteci

Nicedir göremiyorum Diyarbakırımı
Nicedir bir mahşer sabırsızlığı
Ben sende başladım ilk eylemlerime
Tanrı'nın ilk emrine
Ve ilk aşkı sende okudum...

Eğer bana kalakalsaydın
Duvarlar senin adına sloganlar bestelerdi
Şehirler kaldırımlar senin,
Payımdan düşen dört mevsim
Aşk yana bedenimde çoğalan bedenim

Keşke bana kalakalsaydın da
Kıyamet kıyamet sarılsaydın üstüme
Diyarbakır ikimize de yeterdi

Cudi dağında ikinci tufan çöker gibi
Sen ansızın çöktün gecelerime
Dicle sığınmacı bir kekemeye göç eder
Dedim ya,
Bu faşizm susturamaz gülüşünü
Bu gökyüzünden düşen asimilasyon hırçınlığı

Bu Allah'ın belası devşirme politikaları
Gelde anlat sevgilim
Gerçi bir şey anlatmasanda olur
Yeterki başımı koyacak bir omzun olsun..

Keşke Diyarbakır'ın dili olsaydı da
Sana bir gerillanın kahkahasını anlatsa
Dedim ya,
Dağların doruklarında aslanlar tükenmez
Ve asla geri dönmezler
nice canlara canlarını hibe edenler
Ve fedai bir eylem gibi kalırım,
o memleket kokan gözlerine

Hâlbuki ne güzel Mezopotamya olurduk
Üçümüz ne de güzel olurduk
Bırakta hiçi hiçine kalalım sevgilim
Bırakta eşkıya usulü kalsın
Dağlara olan sevdamız
Ben seni hertürlü kabullenirim

İzzettin Coşkun

AmedLice

Şimdi ağıtlar AmedLice yükselir.
baskınları taşıyan gözlerde.
Yiğitçe dövüşler dağlara gerildi
ve hayınca ölümler...
Ve delikanlıca toprağa düşenler.

Kahpe bir kurşun
kahpe bir vuruş.
Ve puştu puştuna satılmış
Ve paramparça edilmiş coğrafyamızı
dağıttılar kuruş kuruş...
Ve kahpe bir düzene durulduk...
Ve kahpe vicdanlara sorulduk...

Şimdi ölüm kürdün ölümü
Kalleşlere soruldu nasıl bilirdiniz;
kaçakçıydı biraz terörist
Biraz da bölücü...

Kendi memleketinde
cellattan buyruk yemiş
Gayri ecele sığınmaz şهادeti
Ve kürdün ölümü.
Inkâra gelinen ölümü

İzzettin Coşkun

Anadilsiz Gözler

ıglık ıglağa bağırirlar
ana(dil) siz gözleri...
Namusuza halden bilmeze
rahatsızlık verir unutulmuş zleri

Dünya kr,
kr topal medeniyetle döner
ve sadece anaların yüzlerinde,
haykırışın tuvali katliamın o(hal) inda anlatırlar ya ahali...
dn yapılanı bugün tekrarlar durur.
katliamlara sığmayan tarih kanla kudurur.
mazlumlar ll olmuş
Charlie Chaplin olur sır perdeleri...

İzzettin Coşkun

Angut Kuşu Oluveririm

Hata yapmış çocuğu andırır
Boynu bükük yaşlı gözlerim.
Saklarcasına hayatın akışında
uyanır oldum...
İnsanların yüzüne bakamaz oldum
Hırçın bir dalga olup,
yerinde duramazken yüreğim.
Bir ölünün yüz ifadelerini andıran
yemyeşil oluverir tenim..

Seni sevmeye utanıyorum
Ve zaman aşımında kendimi,
sana ölmeye bırakıyorum.
Sevdiğinin başında,
ölümü bekleyen angut oluveririm...
Sırtımda bir sevda yükü
hamallık ederim gözlerinin seherine...
Bu rüzgar beni nereye sürükler.?
Rotasından habersiz..
bir o yana bir cehennem yana.
Kanat çırpıp teğet geçerim sevdalıklara...

Utanıyorum seni düşünmeye
Belki kızarsın diye
Biçareliğime gülersin diye..
hançeri yükledim iliklerime
dayanılmaz sensizliğe soyundum...
acımasız bakışlarını öylece karaladım yüreğime..

İzzettin Coşkun

Ankara

Aramızda ne fark var?
Ey emek uğruna dara düşenler..
Hep alın teri teknelerinde,
sahipsiz hesapsız bırakılmadı mı?
Yasalarca ve haramilerce,
ölümlere cehennem kalışımız..

.
.
.

Soma'da toprak karasına düşüşen cesetleri
ambulanslara sığar mı sandın ey halkım?
Ya Roboski'de römorka sıkışan bedenleri.
Öylece teslim ettiler ölüm tüten ocaklara...

Hâlbuki hepimiz esmer tenliydik....
aynı Kible'ye başımızı yaslamış
Ve aynı Ademle dünyada terk edilmişdik

Şimdi bütün bütün karalandık.
ulusça ve emekçe pazarlandık...
Günlerimiz kara,
Emeğe sahiplenen gönlümüz maskara..
Kullarına mülteci bırakıldık ey anKARA...

Taşıyabilir mi sandın ey halkım?
toprak toprağa soyunan bir heyecanı...
Bir evlat özleminde kararırken Ocaklar
Kader kader diye üstümüze kusanları...

İzzettin Coşkun

Ankara II

Dışarda siren sesleri kararmakta
Sokak lambaları birer birer üşümekte
Ankara'nın kar kışında bir asker kaybolur
Yüreğimin en doğusuna sürülür bir Mezopotamyalı
Sonra bu kente yabancı bir sevda çöker
Yaralı bir sonbahar dökülür tenimden
Sen ansızın şiirlenirsin avuçlarımda
Sen durmadan yüreğime yüreğime ihtiyarlanırsın

Gece en firari yerinden kurşunlanır
Ve ben sende sevdim
Bu cehennemlik üşümleri
Sende sevdim,
Gözbebeklerine nurlanan Yaradanı
Seni düşünmek kuşkusuz tek telaşım
Seni düşünmek gökyüzünü tavaf etmek gibi
Seni düşünmek yaşamın kusursuz felsefesi
Seni düşünmek
Allaha yakın durmak gibi bir şey

Nicedir korkular biriktirdim
Yokluğun çoğalır bedenime
Yüreğime dolanan bir ürkeklik
En sığınmacısı olurum bu kentin
Nicedir üşümleri bahane ederim
Hâlbuki tüm meselem
Sana sarılmak
Yani tüm meselem sensin...

İzzettin Coşkun

Ankara III

Seni duymayalı
Seni görmeyeli
Kaç asırlar geçti
Kaç çetrefilli kabuslar esti

Ey aşkı ilah gibi
kaburgalarımda esen Havva ana
Ey aşkı esirgemeyenim
Senin gözlerinde gördüm
Rabbimin bağışlayan süretini
Senin gözlerinde gördüm
Rabbime şükranlığı
Şimdi tebessümlerin mahkum kaldı tenime
Tebessümlerin birer birer dizildi tenime.

İlk defa sende sevdim mahkumluğu
İlk defa senle tanıdım
Rabbe tanınan mağdurluğu

Gitme desem
Terk etme desem
Haddimi aşar mıyım?
Biraz kal desem
Bana kal Allah aşkına

Ankara'da bir ayaz vurur
Bir hasreti yüzüme yad eyler durur
Ey sevgili,
Yüreğimin doğusunu inkâr etme bu gece
Haram etme bu kenti
Bu bendeki soğukluk Nemrut cehennemi
Senden gayri üşümek kalır
Ne olur sarıl bu gece
Sadece sarıl...

Gözlerini hibe et gözlerime
Ben her daim sende kalırım
Velevki sende ölürüm
Üşüyorum bana kal
Allah aşkına.

İzzettin Coşkun

Ankara IV

Buralarda en çok kaybolmak istersin
Hem tanrı kaybolanlarla eğlenirmiş
Tanrı eğlenirse belki işler yoluna girer
Her neyse...

Sonra anlarsın ki
Herşey olmaması gerektiği gibi
Birdenbire tutuşur ayrılık,
Yüreğimin doğusuna çekilmez bir hasret
Zaten sevdalar hep doğudan göç edermiş
Hani kader deyip susalım diye mi
Mültecisi olursun işgal edilmiş duyguların
Bilirsin belki
Buralarda en çok hasret katılır künyemize
Sonra karbondioksitli sabahlar ardını sıra çoğalır

Ankara'ya sisler bulvarı yağardı
Ve yüreğimin doğusunda bir güzel üşür
Sen ülkemin şah damarı
Tenimde beliren tanrıça
En güzel,
en temiz dedikodusu bu şehrin
Ve omuzlarımda kâbus gibi diklenir hüznler

Her neyse...
Seni gözbebeklerimde taşıyım
Yüreğimin doğusunda bir ülke vurulur
Hâlbuki bir dedikodumuz bile kalmadı
Senle ne çok tükendik be sevgilim

İzzettin Coşkun

Aşk ALLAH'ı bulur

An gelir kurduğunuz cümleler.
Bir bakarsın ki ALLAH kelimesi çokçadır.
Belkide kimsenin seni anlayamamasından.
Belkide senin kendini anlayamamandan...

Ama ALLAH çokça tekrarlanıyorsa.
Bilin ki tek başına ve çaresizsiniz.
Zaten bütün imkânsızlıklar o'na çıkar.
Ve bütün imkânlarla o'na sığınırısın.

Ölmek istemli hallerin geliverir
Bir toprak sana, mezarsı yokluğunda,
Ve sen olurcanına sarılmak sana...
Artık yavaş yavaş sana seslenmekten vazgeçtim...

Utanmalı isteklerimle
Irkılmış dualarım Avuçlarımda...
Yalvarmalı, yakarmalı utopik senliliklerim.
Ta ki bütün çareserliğim
Ve bütün cümle'lerim ALLAH'a secde ederler...

Belkide aşk ALLAH'a kavuşmaktır.
Onun en büyük kudret olduğunu görebilmektir.
Ondan daha büyük varlığın olmadığını.
Ya ölerək yada ölürcesine severək,
Ona ulaşabilmek içindir aşk...

İzzettin Coşkun

Aşk Biter

Bütün kelimelerin
tek bir anlamı kalırsa
ve bütün bütün travmalarca
düşlerin sönerirse
Aşkın suları kıyıya doğru çekiliyor demektir...
Artık çöller, fırtınalar, dalgalar
bire doğa parçasıdır...
kafamda kurduğum her kelimenin
içinden uçuverirsin.
Sonra sönerir soluğum
fırtına öncesi sessizliğe dönüverirsin
susarsın hayallerin kudurur...
sönmüş yanardağıdır aktifliğim
o hırçın,
o ejderha göz yaşlarım kuruyuverir.
ve aşk bitti bende bittim...

İzzettin Coşkun

Aşk da Geçer

Bendeki bu aşka geçer dediler.
Zaman geçti kervan geçti
ama sana olan sevdam hiç
geçemedi.

Sendeki bu sevda
Paranın dalgalanışına tutkulan
bir dilencinin hevesi gibidir
geçer tesellisi yaptılar.
Geçmedi...! !

geçecek gibide değil işte.
herkes sever, ama
ayrılık yalnızca bir gerçektir dediler.
Eğer seni
şevmek ölüm olsa
İnancın olsunki mezarlık
Sevda tapınağım olacak

Sağına soluna dönüşüne değil
O ölümüne büyüleyiciliğine
O beni yeniden diriltten sesine tutuldum.

Sağını solunu karıştırmışında kalmadı gönlüm.
Çünkü seni sensizce bu canıma,
bu bedenime ve gözlerimin
canlanışına damlatarak yaşadım seni

Seni senle yaşamadım
Ama seni hep uzaklarda oluşuna inat
hep yakınımdayım gibi yaşadım..
ve hep yanımdaymışçasına benimdin
Ayaklarına kapananın olayım.
yeterki biraz seni göreninin
olayım.
Herşeye rağmen tutkularımı yüreğimin
derinliklerine gömdüm.

Belki birgün unutabilirim düşüncesiyle.
Ama anladımki seni
senle yaşamak imkansızım
ve şunuda unutmaki
Seni unutmak en büyük imkansızım.

20 Nisan 2011

İzzettin Coşkun

Aşk iki kelimeliktir; Ece Temelkuran

Kelimeler tutukluluk yaparya,
nadasa bırakılmış cümlelerin varlığında..
Yanıdayken konuşulmaz
uzaklaşınca keşke şunu söyleseydim
diye kendimi paralar olurum...

hani ahırında kışlamış,
baharında cemberini dışlamış,
hertarafa dağılan hayvanlar vardır ya,
aynen öyledir
sana görüşlü mesafelerim..
Evet biraz hayvancaydı sevdalara dalışım.
umutlarım heyecanlarım
yayvanca kadar kalışım.

Bir kitap fuarlı yüreğimle
heryerde seni görür
heryerle seni kaybeder olurum.
öfkem bunadır
tüm kıskançlığımla derbeder oluşumun.
Bir duvarda bir ağaçta
ve hiç tanıyamadığım
bir insanda bir nisan yağmurunda
bir gökkuşağı soğukluğunda...
Gönlümün temelinde kurulan
bir failli anılarımda bulurum.

Birde ece temelkuranda...
Canlı canlı seni görmenin heyecanını yaşarken
Vanlı vanlı bir sokakta mukaddes
bir kaybuluşun emelinde.
Divaneleşen bir kafam
Sırasında beklemiş bir gülümsemede...

Bana sorarsanız aşkı iki kelimedede görüyorum,
Ece temelkuran

10.06.2013
izzettin coşkun

İzzettin Coşkun

Aşk Kölesi

Sana gelmek sana tutunmak
Ve arkama bakmadan
Dönüp dönüp sana sarılmak

Başlamak istiyorum sana dair ne varsa...
Rihtımına yanaştım
ve demir atmak var şimdi
Gözlerinden gözlerime vahiy gibi inen bir aşka,
Ve senli bir zamana
İzin ver yanına geleyim
İzin ver ki sana bir kerecik öleyim..
Yalnızca seninle bir atmosfer altında yaşamak
seninle aynı gezegende
Ve aynı Allah'a emanet iki canla...
Yanında bir sadık kul olmak.
Kendimi yoluna sevdana adadım.

Aşk kölesi mi dersin?
Kara sevda mi?
Senin için çıldırasıya bir heyecan taşıyorum
Talan edilmiş yüreğimde...

İzzettin Coşkun

Aşk mı Dersin?

seni çok sevmekten başka ne yaptım
bu garip halime,
Adına aşk mı dersiniz?
Sevmek mi dersiniz? ...
bildiğim tek bir şey var
oda sensizlikten acı..

rüyalarım bile giren bir düşlü çıglık...
istersen buna acı çekme de
istesen buna harap olmak de
Çünkü yaptığım tek şey yaşıyor muyum,
Yoksa ölümüyüm bilmediğim cinsten...
sessizlik belirtileri işte,
Yalnızca acı, yalnızca ölüm...

Kelimelerin bittiği yerdeyim sanki
Acıların durduğundayım işte nasıl anlatılırki
Tek bir sözcük çıkıyor ağzımdan artık
Anladımki bunların sorumlusu 'sensizlik'
rabbim ne olur ya ölüme kavuşayım
Ya da sana,
Bilesinki bu yarsizlik haram bana..

25 Temmuz 2010

İzzettin Coşkun

Aşk Sarhoşu

Mesela benim hiç kötü alışkanlığım olmadı
Mesela hiç sigara içmedim
ve zamanın nasıl geçtiğine
sevinip geçmiş
unutmayı kendimce biçemedim
dumanınca savrulup
hasret çeker gibi
içime çekmedim dumanı..

hep seni çektim içime
hasretini, özlemini
senden habersiz, kokunu çekerdim.

öyle alkol komasına girip
Alkolle dolmadım
Mesela sarhoş olmadım hiç
gecelerce bilinçsiz kalmaya
bir yerlerde kalıp
sonradan kendimi almaya...
yalnızca gördüklerimde seni yaşadım

kendimce yorumladım seni..
başkalarının yaşamında
kendimi senle kurgulanmış buldum..
işte bilinçsizim
ne yaptığımı bilemiyorum
sarhoşum şimdi
olabildince seni yaşamaya
seni sevmeye,
sarhoşum şimdi
gözlerinde bir dünya
bir ütopya yaratmaya

bir kadeh sen kaldın avuçlarımda
seni son yudumuna sakladım
yalnızca senle dolmaya
Yalnızca senle olmaya.

biraz sen olayım istiyorum
seni kendimde bulmaya
nefesimce vücuduma çektim
olabildiğince seni solmaya..

ayılıp herşeyi hatırlayan tek sarhoşum
bayılıpta sana daha çok bağlanan tek berduşum
ben sana deliler gibi sarhoşum
tiryakininim gecelerce
Teslim olurcasına seninle olmaya

bir yastık yalnızlık çökercesine
zifiri karanlık gecelerime
seni seviyorum diye söylenirim

ağzimdaki son hecenin
ve seni seviyorum diye bir bağırış kalır
ve sensiz yaşayamam diye bir haykırış kalır..
işte beni böyle dağıtır sarhoşluğun
ve hep böyle kalır aptallığım....

İzzettin Coşkun

Aşk Umudum

Sadece soğuktan titriyor gibiyim.
Ama hava sıcaklığı,
boğucu bir yaz akşamını çalar
Ve nana hertürlü işkencedir bu sensizlik
İçimde bir kor yangını,
hergün daha da alevleniyordu.
Yaşama umudum var,
şimdi yüreğime tutuşan bir ayrılığa.
Ve eridim sana damla damla
ve geberesiye...

Gün geçtikçe yok oluyordum
Kurtulmak istedim bu zalimlikten,
Bu alışılmadık çaresizlikten
Ama başaramadım
Çünkü aşka bir umudum kalmıştı.
Ve sevdana tükeniyordum...
Bir de biricik yeminim aklımda paralanmış
Ayrılık sona erecek,
Sana geliyorum der gibi
Rüyadan rüyaya irkilmek nasip olur uykusuz
ve ufuksuz titreyen tenime...

İzzettin Coşkun

Aşka Düş'tüm

Hiçbir mevsim
ve hiçbir şehir
delikanlı sevdamıza yer edinmedi.
Ve hiçbir gece
Ve hiçbir hece
Bu denli ihtiyar bir soğukluğu örtemedi

Yüzümden düşen ise
fahiş bir bahar
Koynuma ise bakire heyecanlar dolanır
Çıldırasıya
ve yıldırasıya tutuşan yüreğim
İsyandan bir sevda
Yalandan bir intihar
Ve sığınmacı kalışım da gözlerinin...

İzzettin Coşkun

Aşk'a Vardım

biz diyecektim az daha,
Oysaki biz diye birşey olmayacağını biliyorum
sadece ben vardım.

deli dolu
Ve ölesiye seni yaşayan ben vardım...
İşte yolun sonuna vardım
İşte masalın sonunda kendimi andım..

Ve sadece ben vardım
Kimsenin anlamayacağı
Kimsenin bulamayacağı
ve kimsenin duymayacağı bir sevda yüküyle..

ve sadece ben vardım
Dört boyutlu bir minkovski uzayında kaybolan.
bir bilinmezlikler diyarıdır aşk yolculuğu
Kime adres sorsan bilmez
Kime danışsan yüzüne bakmaz....

bir ben vardım
kendi hayallerini meşrulaştıran.
Kendi kendine gelin güvey olan ben...
yazdığım şiirleri sana verme cesaretim yoktu
..

bir de sen vardın
Şiirlerime niye bu kadar acı çekiyorsun diyen
Bir de sen vardın
beni tanımamazlığa
beni yok saymışlığa
ve başka şehirlerin sabahlarında uyanan.

...
biz asla karşılıklı konuşamayacağız
Biz asla gülümsemiyeceğiz karşılık
ve asla karşılıklı sevişemiyeceğiz
Biliyorum çünkü biz diye birşey olmayacak...
aramızda sıra dağlarca uzanan toroslar vardı
sen mersinde
Ben de yolun en çıkmazında, en tersinde...

ve ilk itirafta
Ben birine aşık oldum diyecek kadar basitliğindeyim yaşamın...
çıkılmaz bir hayalde sırt üstü bakıyor oldum yamacın.
belkilerimi koruyorum ve sonuçsuz kalınacak bir amacın...

19/01/2013

İzzettin Coşkun

Aşkın Günü Olmaz

Günüm sen,
isyanım sen atıyor
Kalbim "tik tak" sen akıyor.
Kelebek kanatlı ve kelebek ömürlü
yarınlar takvimine...

Sen gittin uzaklara.
Uçup gitti günlerim...
Mem u Zîn den bir destan,
ikimizden meçhul bir hikaye..
Oysa sevdanın bir günü olmazdı.
Sadece ölmek istemekli günleri vardı.
Mutsuzluğu yoktur..
Uğruna mutsuz olduğuna bile,
mutluluk duyduğun günleri vardır...

Aşkın günü olmaz
Zaten habire doğurur
Yalnızlığın, bitkinliğin
Ve inadına vazgeçemediğin günlüklerin...

İzzettin Coşkun

Aşkın İnancı

Bütün semaya sığınışlarımı taşıyorum
farklı bir inançlara
Ey meleki tavus sen anlayabilir misin.
derdime çare'ler olabilir misin.
bu ser'e deva bulabilir misin? .
ser'hos eden yar'dan bana.
ibadet ettiğim güneş yüzlü tapınaklarına.
Bu acılar bu hıçkırık,
ve bu katli umutlarımı hissedebilir misiniz...
Bütün umutlarımın tükendiği anda anladım,
boşunadır çırpınışım.

taşa dilerim, kilisedeki haca dilerim seni.
kâbe yolunda ayakları yaralanan eshabına dilerim.
hz. veysel karanide bir harami gibi sığındım
her kandilde her namazda allahı
rahatsız ettiğimi anlayıncaya kadar dinledim.
Yere göğe tanrıya diledim seni...

Ne sen duyabildin nede yeri göğü yaratan...
Yol üstü ve yüz üstü bırakıldım.
suç üstü terkedildiğim dünyaya
Cami kenarına bırakılmış bebek olurum.
kendime veda ederim kullarında...
sonra ya yerle bir yada yarlabir olurum yollarında
biri sahip çıkacak bağırısları yankılanır semada...

Sana sığınıyorum mushaba reş...
Gözlerimde kimliksiz yaşadığım yar'dır
ve harabeye dönüşmüş terki diyardır.
tek dileğim yarıdır bu yüzden gönlüm har'dır
Bir çilekeş başım yar'a kavuşunca kaldırılınsın
ölümüne sende gömüldüğü naaşım.
Bütün uğraşlarıma verin yar'in bağıışı.

ey rab,
Şarabı içmedim hurileri istemem
Yara kavuştursanız
iki cihan başka birşey istemem.

İzzettin Coşkun

Aşkın Lise Halleri

Atatürk heykelinin yanında
En uç köşede otururken görmüştüm seni..
Bende gizliden gizliden bakışırdım
Kör olası zemherinde...

Üzerinde BJK'nin taraftar forması
Altına beyaz bir pantolon
Bende renksizce seyrine dalardım.
korkakça bir o kadar da ürkekçe

Özellikle yakın arkadaşlarına çok yakınlık duyardım.
Belki seni görünce selamımı iletiler diye.
Ama nedense tanrıya yollanan dilekçeden farksızdılar.

Okulun duvarında aşk sloganları yazılıyordu.
Herkes sevdiğinin baş harflerini basar.
devrime yeni başlayan gençler gibi kaçıyordu.
Bende duvardaki yazıları teker teker okurdum.
Acaba benim gibi seven var mıdır diye,
Baş harfinle bir yazı görünce elim ayağıma dolanırdı.
Suç üstü yakalanan bir gösterici olurdum...

Sana not defterimde şiirler verirken;
hızına yetişemiyorum diye söylenirdin.
Daha diğerlerini okumadım demeyi ihmal etmezdin.
Oysa az bile yazardım
Yeni aktifkeşen volkanik dağ olurdu
ve ansızın patlardı duygularım...
Neler hissederdim anlatmaya fırsatım bile olmazdı.
Çünkü çok hırçındaydı çok çabukçaydı haykırıışlarım..
Bir o kadar da masumçaydı sevdalıklarım.

İzzettin Coşkun

Aşkın yerçekimi

Zamanla neler unutulmaz ki
Mesela hasretine kaybolduğın
mesela kör topal vurulduğın
Mesela fakir fukara sevdalandığım gözler

Keşke karşına çıkaydım
Söylemek isteyipte söyleyemediğim
Milyonlarca hayali gözlerimin çığılığıyla
Gözlerimin mahşerinde bağırsam sana..

Keşke gene karşıma çıkabilseydin
Biraz alaycı biraz gülümsemeli
Biraz da yakın olsaydın bana...

Artık hiçbir ortak yanımız kalmadı
Mesela aynı gökyüzü yalanı
Mesela aynı şehirdeyiz yalanı tutmaz

Belkide aynı ölümü dahi tatmayız
Ben sana çıldırasıya ölürken
Ecel vaktinde, yüreğimden işgal olurum.

İzzettin Coşkun

Attila İLHAN diye

Ben sana şiirler gizlerdim
Defterimin son sayfalarında.
Sonrada şiir defterimde ders notları görünürdü.
Kimse benim yazdığımı anlamasın diye
Altına Attilâ İLHAN diye yazardım.
Bazen 'ben sana mecburum'
şiirini aramaya kalkarlardı...

Oysa ben sana öyle bir mecburdum ki
Adını mih gibi aklıma mühürlemiştim...
Ama sen yoktun
Sadece Attilâ İLHAN vardı
Sisler Bulvarı'nda kaybolmuş
Görüş mesafelerinin çıkmazlığında kalıyordum...
Ama sen bilmezdin! !
merhametide bilmezdin...
Çünkü istanbul'un hınzır uğultulu bakışlarını...
Kalbimin derinliklerine mıhlamıştım....

İzzettin Coşkun

Ax Kobanê...!!!

Ax Kobanê ez bi qurbanê

"Gene bomba yağdı üstümüze
Gene dost kardeş seyre daldı üzüntümüze
Kobani yaralı yaralı düşünüyor
Zalim dünya parça parça bizi izliyor.
Yersiz yurtsuz çocuklar
Yalın ayak bırakılır vatansızlığa
Ve terk edilmiş bir haksızlığa

Getirin bir kalemle bir kağıt
Çabuk yazın
Bizim bizden başka dostumuz yok
Bizim bizden başka düşmanımızda yok
anlayın ki tek çaremiz
Ve yaramızı ancak kardeşlik iyileştirebilir...."

Ah Kobani sana Kurban olayım.

Dîsa bombe barandin ser me
Dîsa bêdeng man dost û birayên me
Bajarê Kobanê bûn bajarê dil xemgîn
Bûn Halepçe...
Guhdarkir cîhana bibext em dîsa bûn parçe parçe.
zarokên bêcih û war....
Pêxwas dimîni bê welatîyê
Bêkes dimînî bê weletîyê

Pênûs û kaxizeke bînin bi lezînin
Serok û reberê kurdan kom bikin
Bila binivîsin ku
Ancax kurd ji kurdan re dibe çare
Birîna Kurdistanî ancax bi biratîya kurd sax bibe

Ey dîrok te ez naskirim
Ala sor bû ser rûye min
te ez fem kirim.
çîroka min dilgeşîya zarokên rojê
Geş dibe ser kilam û dozê
Ez neviyê Seyîr Riza
dilo cigera min dişewite weke kozê..
xwîna şehîdên nemir bû sembola jîyana min...
Awazeke kûr ser çîye dimeşe
Şehîd dibare şehîdan tov dike tolhildana min
navê min Qazî Muhammet ew ê herdem serfiraz
Ew ê ronahiya welat re
Tîréja serbilindiyê...
Bûm qêrîn
bûm nalîn
Ser çol û çîye bûme Cegerxwîn
Ax birîna min

ax Kurdistana min
Te şewitand
Te peritand dilo hinavê min
Te jîyan û helbesta min nivisiye qebrîstan...
Ma tu nizanî ez bê te tarî dibim
perişan û perçiqî dibim

Dengê raperîna bibihîse
Şex Saîd Alî Şêr misafire li demare te de
Ey dîrok te ez nas kirim?
Navên digel xwînê nivisiye
Navê min Kurdistan hatiye nivîsandin...

Ey dînya bizane ku
Tu deyndar mayî li Kurdistan
Tu birîndar mayî...
û hola egîdiyê de ketî heft tebeqe goristan

Ey Xudayê ezîz
An Kurdistan bike bihuşt
an jî bihuştê bike Kurdistan
Bila weke tesbîh bikêşin ji can fedayî
hevalên dilgeş û welatparêz
Hemû bi hev re awaz bikin
Ax Kobanê ez bi qurbanê

İzzettin Coşkun

Ay Pervanesi

Bir ay göçer karanlıklarına
Ve her gece bende büyüyen bir yalnızlık
göçer göçmesine de
Tek kekemelik bir lisan tutulmasıdır
Bu bedenimdeki Mezopotamyalığın
Ve her gecemde biriken soğukluğun
En çok gözlerin titrer üstüme
En çoklardan ne varsa önüne dizdim
Türk Dil Kurumuna eklenmesi dahi
düşünilemeyen kavramlarla tanımladım
Seni Diyarbakır gibi kavradım desem
Mem u Zin Dicle'ye kıskançlığı ilan eder

Biliyormusun?
Mültecisiyim ay karanlık gözlerine
Sonra yasaklı meyvesini tattım cennetinin
ve dergâhından kovulmuşa döndüm...

Sonra Ferhat gibi bir coğrafyayı parçalara böldüm
Aslında sana karşı bölücü duygularım bile tükendi
Keşke bilsen nasıl kimliksizim
Nasıl da ülkesizim...

Dokunuşların ürkmessin bedenimde
Sana zindan zindan teslim olmuşum
Korkak alıştırmaya bakışlarını
Sal üstüme üstüme
Umarım ki kalkarım üstesinden

Eşkiya hisler beslediğime bakmayın
Sana bir ülkeyi bağışlayanım
Sana gökyüzünü örgütledim
Bütün yağmurlar sana yağsın
Ve gökkuşağı senin renginde açılısın

Allah u Muhammed aşkına
Yeryüzündeki gezegenler aşkına
Supernovalar gibi
zaman aşımına uğramış bu ölüşlerim niye?
Bir açıklaması var mıdır?
Bu denli sana düşüşümün

Meçhul bir bahar çisemlenir Van'ımıza
Senden gayri bir üşümek
Bir bir üşümek sancılanır her yanımıza
Diyorumki, sana özgürlüğümü bağışlıyorum
Yeterki gülüşlerini azad et
Ben sana herdaim eksiksiz gelirim
Var mı ötesi ey ay karanlığım

Kürtçe bir özlemi çiziyorum
Tenine tenine, bir bir mahkumluğumu

Ey ay karanlığım
Ey sol yanımda fişlenenim
Ey illegal yanıma dizilmiş korkak yanım
Ez ji te hezdikim...

İzzettin Coşkun

Ayrılık Düştü Bize

yine unutmak düştü bize
seni ölesiye severken..
kaderin pençesinde kıvrılırken
ayrılık çok erken geldi bize...

ayrılık düştü bize
seni böylesine severken
mesafeler düştü söze.
seni başkalarıyla görmeye dayanmam
böylesine dalgalıyken hırçınca duygularım
yine ağlamak düşer...

seni sensiz yaşayacak kadar büyükken sevdam
kaderin perdesinde sana
uzak olmayı ister gibi batıyor göze...
kimse anlamasın diye deli olmuşum gibi bırakır öze...

ve yasanılmaz kılınır
bu kendimce kurduğum bir kelimelik bize...
yenik düşmeyi öğretir..
her an gelecekmişsin gibi getirir bize..

15.05.2013

İzzettin Coşkun

Ayrılık Hep olacak

Seninle ha uzak olmuşum,
Yada yakınında kendimi bulmuşum...
Gerek dağlar, gerek yollar,
Gerek duvarlar gereksede bizi ayıran
üstümdeki ceketim olsa dahi,
Aramızda hep bir ayrılık olacaktı

Seninle çıksam dolansam bile
ve hatta yuva kurup evlensek dahi
aramızda bir ayrılık olacaktı.
Sana sımsıkı sarılısam
Yinede aramızda bir ayrılık olacaktı
yine özlemin içime dolacaktı

Bizi ayıran bir hava boşluğu illaki olacaktı
Seni çok sevmek en büyük ilkemdi çünkü,
Sevmeye doyamadığım biriciğimdin çünkü
Senin yanında yada uzağında olsamda
Yinede özlemimde senin meşalen yanacaktı
Sana sımsıkı sarılısam dahi.
Yinede özlemin içime doğacaktı....

Çünkü seni o kadar çok sevdimki
Ne bir bülbülün gülü sevdiği gibi,
Nede mecnunun leylayı sevdiği gibi
basit anlatılabilir
Seni çok sevmek en büyük amacımdı
çünkü
Ne kadar çok sevsem bile yinede bana az
geliyor....

18 eylül 2010

İzzettin Coşkun

Bahar

Hani sorsan nasılsın diye
Ya ilkbahar yada sonbahar derim.
Yani illaki "Baharlık" bir cevabım olur.
Zaman belki yağmur çamur
Tomurcuklanan yaşantılar sabırsızca durur
Ve bütün doğa sessizliğimizi kıskanır.
Sonra aşk anlamsız kalır
Kürtçe bir bakış saklıdır cebimde

Öyle ki çığığımız Mezopotamya tutsaklığı
Ve süphan dağı üşür halimize
Ve Fırat nehri gibi
derin masallar ile kaldın gecelerime

Sonra Diyarbakır kadar
Belki Mardin kadar yaşanılır
Yeterki ucunda sevmek olsun
Sonra görücü usulü bir sevda belirir tepemde
şiiirler arası aşklar çalarak kaybolmak isterdim.
Bir ülkeden,
bir ülkesizliğe doğru

Sana Uludere kadar güzel şiiirler bağışlarım...
Sen sevdanın kaçak akşamları ile bağlan dizlerime
Ben seni uslu uslu severim

Ve sana kainatı bir çift kelimeyle anlatırım
"Ez te hezdikim"....

İzzettin Coşkun

Başka Bir şey

ve sonunda aşk da bitti
aşka dair bütün anılarımı,
bütün kanılarımı
ve bütün şiirleri infaz ediyorum.
Şimdi sana kurduğum bütün öyküleri
bütün ütopyalı düşüncelerimi yok ediyorum..

ve aşk yok artık
Adını dahi hatırlamak istemediğim bir yerdeyim.
Sonsuza dek gömmek istiyorum kuytuluklara
aşka dair hiçbirşey hatırlamak istemiyorum

çünkü;
ben sana başka birşeyim
buna bir isim vermek istemiyorum..
ama;
bunun adı başka birşey olsun istiyorum
hep başka diye anılsın
hep başka başka,
hep çok daha başka olsun...
seni ne kadar çok sevdiğimi tahmin edenler
hep başka yanılınsınlar..

bağlanmanın sadece aşkta olduğu sanılsın..
sana nasıl ölüyorumlu olduğum
hep basitlik diye sanılsın.
Seni öyle bir başka seviyorumki
öyle başka hayaller
öyle başka duygular
öyle başka başka, başka başka...

22.01.2013

İzzettin Coşkun

Bazen Herşey bitiverir

bazen herşey bitiverir
ne dizelerim kalır
nede dizlerine kapanmak istediklerim..
kavgam bitiverir.
senli heyecanlarım
sensiz ciğliklerim
birer birer solu verir.

en kötüsüde
yazacak birşeyin bulunmadığını görmek.
çölleşmiş bir su kaynağı olunuveririm...
yaşama dair bütün tutkular
bütün heyecanlar kuruyuverir...
bir anı olur
geçmişin sayfalarına yapışık kaldım.
tanrının gazabına uğramış gibi
kaderin azabında kendimi bulmuş gibiyim.

23.03.2013

İzzettin Coşkun

Bediüzzaman Saidê Kurdî

"Evindarî ya giring ketîye serêmind
Ser vî canî bandoreki piroz
heta kûrahîya dirokî şewitîye derdêmind.
weke pêlê agirê cehennemê bu
Ser bedenêmind
Kawa u mezlum dicemedê havînaminde

"

Ağır bir aşk düştü başıma
Canıma kutlu bir etki
Tarihin derinlikleri ile alevlendi derdim
Sanki cehennem dalgaları düştü bedenime
Mazlumlar ve direnişçiler üşüdüler yazımda
"

Rêbertîya te li ber tirîja rojê
Ji tarî dimîne,
ronahîkir jiyana helbesta welatê şehîdan
Rêbertîya te ketîye asîmanê jur
Min ruhu canda ser riya te
Lê tu li Kurdistana rengîn mayi dur.
tu ji li rêhevalên xwe dur..."

Güneşin ışıkları bile
Rehberliğin karşısında sönük kaldı
Ve aydınlattın yaşam ve şiirimizi
Ve göklerin en yukarisından
Canımıza ve ruhumuza yağdın
Ama siz rengarenk Kürdistan
Ve yoldaşlarınıza uzak kaldınız

"

Ew şehidên du nav
ew şehîden nemir girtîye bedenêmin.
Weke pêtu agir hilavêt ruyê min
Bum çar parçe ew welatê ixanet lî bari.
Lê eşqa mem u zin
roju roj mezin dibe
lê beko tî de mayi ye
Ew hor hor bari ser çiyaye min
ev birînamin kur bi kur..."

İki isimli şehidleri
Ve ölümsüz kahramanları
Alevler gibi sarıldı ruhuma
Dört parça oldum
Paramparça oldum
İhanet yağın vatanıma
Ama gene de gün be gün
Büyüyor mem û zîn...
Ama beko yaşıyor dibinde.
Ve lapa lapa yağıyor dağlara

Ve yaram derin...

"Kenê te bu sores
ketîye nav heyîna dîroka sor
Evînî ketîye dileminda êşo elem winda bu
ji ber kenê diroki demin eşqa te avakir
Ji ser ruhê xwe..."

Gülüşün devrim olur
Ve düşer kırmızı tarihin varlığına
Yüreğime aşk tutuşur
Hastalıklar kaybolur
Yaralara merhem olursun
Ve sevdanı kurdum ruhuma

"Pêlen dilemin geş bu
Lê belê kâl dimîne çîrokome
Min sozeki daye vê dozê
Ezê ser dil xiz dikim
Ezê ji dil ceng bikim raperîna te.
Ez sond didim teey rêberê gelê me."

Yüreğimin dalgaları alevlenir
Ama yaşlı kaldı hikayemiz
Söz verdim davana
Yüreğimin üzerine çizerek
Ve yürekten savaşıarak
Sahiplenecem isyanına
Sana söz verdim ey rehberim.

İzzettin Coşkun

Beko Oluverir

Herşey mem û zîn kadar yaşama
yelken açacak kadar sevdaliyken
Beko oluverir çevrendekiler...
Sonra dengesi bozulmuş doğada inatçılığın.
Bir mezar taşı bırakıverir anılara.
Birde kimisine süzülen bir göz yaşı.

Doğum günü ile ölüm anı arasında,
Bir ömürlük sevdadır
Seni şiirlere kurmak...
Ansızın patlayıverirsin gözlerimde.
Bana kalan kağıt parçaları...

İzzettin Coşkun

Belki Özlere Sin Diye

Belki birgün özlere sin diye yaşadı m hep
Yaşayan bir ölü olsam bile
Bir gün seversin diye son nefesimi sakladım
Umudumla kederimle yaşamaya bağlandım
Belki bir gün özlere sin diye

Hep sonradan gerçekleşecek düşlerim
diye...!
diye...!

Yaşamaya tutundum
öyle bir özlem doğdu ki içime
bu garip halimle,
Taşydın beni biçimden biçime.
Gözlerimde akan yaşları bile
Sana benzettim bir divane misali
ve kısacası senin anlayamadığın misali

Hep ölümden döndüm
Yaşamak istemiyorcasına sensizliği
yaşamak istemiyorcasına bu harabı edepsizliği

Tek umudum sende saklıydı
tek umudum gözlerinde,
sözlerinde yaşayacağım bir damla sevdana takılıydı...
Belki bir gün seversin diye

Uçurlardan döndüm hep
İntihar edercesine nefes alışları
bir tekme atamadım sandalyeye
ölümdeki adımda kalışım la.
ve hep pişmanlıkla vazgeçtim
Belki birgün özlere sin diye

30 Eylül 2010

İzzettin Coşkun

Belkide Sarılırsam Kızmazsın

Artık gözlerimde buğumlanan
Bir damla gözyaşı gibisin
artık görüş mesafemde
yalnızca sen varsın

bir sis kümesi gibi karanlık
bir viranı terkedilmişlik gibi kimsesiz
bir diyarı bozguna uğramışlık gibi sessiz
Şimdi ne gülmeyi becerebilirim
nede seni özlerken hıçırıklarımı tutabilirim.
ancak içimde haykırabildim
ve seni seviyoruamları yutabildim..

Her an düşecekmişsin gibi
ve her an yok olacakmış
korkusuyla titrekliğimdeyim..
bir gözyaşı gibi kuru kuru damlar
kurumaya mahkum yaşamımda.

bazen ölmekten başka çarem yokmuşçasına
sensiz yaşamaktan daha iyidir der gibiyim...
sanki ölüm beni bekliyor
sanki ölümler beni tekliyor
kucak açmışçasına..

bazen düşünüyorum
seni yaşarken görmek bile bana yeter
ama seni göremeyişimdir ölümden beteri
kader ne garip yazılmış.
inadına bütün mutsuzluklar alınma kazılmış
kokunu alırcasına yakınlaşırsın bana.
Ama öyle bir uzağımdasınki
Kaldım ortasında kederin
Bir o yana bir bu yana ölürüm...

belkide
arkama dönsem seni görebilirim
belki sana sarılısam
bana kızmazsın diyebilirim
Titriyor bu bedenim
Bir yandan seni özlemekten
bir yandan da seni görememekten...

İzzettin Coşkun

Ben AŞK'a Sahibim

Aşk bana esir düştü...
ırmaklar,çöller
ve hiçbirşeyde bulaman seni.
belki adı kaybetmek belki de kaybolmak...
Aşk bana sahip değil,
hayatımın son özeti;
ben aşka sahibim...
O fermandar duygularım,
dermandar şiir yanım darbe'lenmiş.
balyozun orta yerinde ve paramparça...
Sen taşan yüreğim kuruyuvermiş.
uzanıverdiğim ağlayışlarım,
bir tabut gibi yıkılıvermiş...

Ben aşkta değil aşk bende bitivermiş...
bir zorluk ki adı aşk değil
her an kaderin pençesinde.
Ölümün perdesinde,
nefsi mudafaa bile yapamayan
rojava olur yaşamüstü toklugum.
bir dramki gayrı haykırışımıza sağırdır,
dünyadaki yokluğum.
mermilerin sıcaklığında,
vatansızlıktan titrememdir soğukluğum...
multeci gözlerinde yoksul kalınca farkına vardım.
yoksulluğun içinde yok'un olduğunu...

Hipnoz olduğum duygularım birer birer çözülür
Ve anladımki cennet seni zalimce sevmek değil
Seni korkakça titrekçe
ibadet etmeye bile korkmaktır...

İzzettin Coşkun

Ben Seni

Sömürge diliyle haykırıyorum sana ey sevgili ülkem.
Ben seni teröristçe sevdim...

İzzettin Coşkun

Benim Annem

Benim Annem şehid annesi
Her an vurulur olurum
ismini kendi koyduğum bir dağ yolunda.
Belki ölüme on dakika var
Belkide on dakika daha...

Şimdi daha iyi anlıyorum
ağlamanın sadıklık olduğunu.
Ne çocukçaydı eski Çağlar'ım.
Sokakları dağlara gülümseyen Bağlar'ım..
Korkarken saklanışım,
Korkarken titrercesine ağlayışım..

Benim annem şehid annesi.
Bir sıcaklık,bir şefkatlik
Bir bir duygulanıp donuşum.
Elini öperken boynuna sarıldığım..
O an toprağa düşen,
Milyonların kalbinde
en üst mertebeye yükselirim.
Bir baskın yemiş gibi dökülür göz yaşım
Ve tutukluluk yapar gibi
hıçkırıklara tutulurum....
Pusuya düşercesine vurulurum.
kurşun yarama yalnızca kokunu sararım..

Benim annem şehid annesi
Bu kaçınıcı vuruluşum,
bu kaçınıcı ölüşüm hatırlamıyorum.
Mezar taşımda kimyasal silah kokusu dağılır...
ölümünü bile kabul görmeyen
Barbar bir yasallık dokusu ağarır...

Şimdi sadece ağlarım
Xacort'un Van'ında
Her Mahallesinde
barış sloganıyla haykıran anneler,
Gözleri hala sınırları bekleyen
soğukluk damında şehid düşen evladını bekler...
yaşatmak için ölenlerin
kervanına sığınırklar her sokağı..
Ve Xacort dolar yüreğim
Bana kalan ise sadece ağlamak...

İzzettin Coşkun

Beraat Kandili

İlk görüşte bir sevdandı bizimkisi
Sonrasında ilklerimin tükenmesi
Ve ben tükendim sevdam tükenmedi.
Allah bilir bu kaçınıcı kandilim.
Seni rahmet gibi üzerime
Yağmur damlasında ıslanmayı istemek.
Artık bütün ayrılıkları, büyük çığlıklarımı

Ve bizi ayıran herşeyi beraat ediyorum.
Seni Sevmek Allah'a yalvarmak
Kutsal günlerde dualarla yakarmak.
'Ya canımı alın yada yar'a kavuşturun.'
Diye kadere pazarlık edebilmek.
Seni Sevmek en çok allaha kavuşmaktır.....

İzzettin Coşkun

Beraat KANDİLİ...

sevginin etkin olduğu bir dünya diliyorum
arkadaşlarımıza, dostlarımıza karanfiller..
beraat kandilinde bitmesini istemediğimiz
dualarla
rabbime doğru ellerimizi semaya kaldıralım
istediğimiz tek Şey
dost olarak dayandıklarımıza kavuşma dileğimiz.
yaradandan, aramızdaki kűskűnlűđűn beraatine kavuřmasını...

ellerimi semaya doğrultuyorum Şimdi...
kuranı kerimin bűyűcűlűđű
her daim űzerimizde olsun
allah bizi sevdiklerimize
kandilli umudlarla buluştursun..
tanrı bizi anne sevgisinden
yar sıcağından mahrum bırakmasın..

Allahın dualarımızı kabul eylediği
bűylesi mukaddes bir gűnde
rabbimden dilediğim
ya ۆlűm ya zulum yaa
dost olarak sığındığım yar'dır.....

İzzettin Coşkun

Bilmiyorum..! !

Nasıl düştüm bu kahrolası yola
Nasıl verdim böylesi hüznükte mola..
Nasıl şaşkın Körebe olup,
döndüm bir sağa bir sola...
Soracak olursanız birşey bilmiyorum...
Farz edin ki sarhoştum hatırlamıyorum...
Seni nasıl sevebildim
Bu tutkunluğum, sana bağılılığım..
Ve gözlerine suskunluğum.
İlk görüşümüzü hatırlamıyorum.
Bir görgü tanığı olarak ben varmışım.
Senden sonra öylece kör kalmışım...
Ortasında buldum çıkılmazlığı..
Oy ben yanmışım...

Bilmiyorum bu kadar basit.
Bu sevda nasıl gürlledi.
Bilmiyorumlar, silmiyorumlar birbirini kovalar...
Polislere ifade veren çocuğun dediğı gibi...
Eğer bilmiyorum
hissettiklerimi sevdalamasa,
Susma hakkımı kullanacam..

..
Yada şoförün dediğı gibi
Anında önüme çıktı, benim ne günahım var
Ben mi ona çarptım o mu bana göremedim...
Bilmiyorum işte bilmiyorum.
Herşey çok ani oldu.
Belkide Georgios'un dediğı gibi
"Hiç birşey bilmiyorum, aslında
Birşey bilmediğimide bilmiyorum."
Belkide çok şey biliyorum.
Seni kendimde sakladım,
Çaldım yüreğimce derinliklere.
Kimseye göstermem, kimseye vermem...
Ve soracak olurlarsa
Hiçbir şey bilmiyorum...

İzzettin Coşkun

Bir Artçı Nefes

bir artçı nefes kaldı takvimimde
Şimdi ölüm darlığı çekiyorum sevgilim
bir göçük sensizlik kırıntılarına kaldım
beni duyan var mı seslerine uzak kalacak kadar

şimdi sensizlik darlığı çekiyorum
daha önce hiç ölmek sevgilim
şimdi ölüme böylece terk edildim
böylesi ölüme adım adım yaklaşmak ne garip..
şimdi havasızlık ile dudak dudağayız

şimdi sensizlik darlığı çekiyorum
bir avuç ölümlle beslenirken
bir yudum sesini duyabilsem
bir damla nefes kalırken
Kurumuş dudaklarıma bir sağanak sen yağsan.

şimdi bir fay çöktü içime
ne kırılabilir ne de artçıları durabiliyor
ama herşeye rağmen
Bir yağmur damlasınca senle ıslanmak isterdim.

belki yüreğimce yıl sonra seni göremeyecem
ama bilki yüreğimce sevdim
ve şimdi yüreğimce ölüyorum sevgilim...

30.01.2013

İzzettin Coşkun

Bir Nisan

Kendimi öyle bir inandırdımki
Öyle yalancı oldumki kendime.
Sanki beni bekle demişsinde
biraz gecikmişsin.
Oysa olay yeri incelemeleri ablukasında
İşlenilmiş bir cinayet gibi cansızım.
Yüreğim desen sızım sızım
Nafile bir uğraş oluveririm...

Belki de çok erkenciyim
Ya da yanlış yerde seni bekleyiveriyorum.
Ama öyle bir çılgınlık yaşıyorumki
Öylece eriyiveriyorum
seni yaşamaklı isteklerim...

Bu duvarlar bu yollar
Kahkaha atar gibiler
Kırılmış sokak lambası altında
Beni terkedilmişliğe satar gibiler.
Sanki herseye rağmen çıkageleceksin
Sanki kullarımdan tutup
Yeter artık deyip bıkageleceksin...

Keske hersey şaka oluverse
1 nisanı nasıl yutturdum deyip
Bana sımsıkı sarılıversen
Böyle kötü ama o kadarda
güzel bir sakayı yapıversen...

Bir saka gibi kaldım
Garip mi garip kahkahalar arasında
Komik, ama ağladığım kimsesizliğimin yarasında
Bir ben kaldım birde sakasıyla hüzünlü karasında

1 nisan 2013

İzzettin Coşkun

Bir Sahur Vakti

Ramazanın 10. Gününde
tekrar niyet ettim seni sevmeye
yüreğimde aşıladığım
gözlerinle büyülenmeye...

Bir sahur vakti daha gecti
Her lokmada kokunu alırım heyecanı..
kendimce uydurduğum
bir maceradır seni sevmek.
Sana niyetlenirim,
ama ne bir iftar vakti gelir
nede kavuşma...

Gözlerimin zili durmadan öter
sana acıkmiş her yanımda..
zaman çok hızlı geçer
Üsküdarın sabahını bile sollar..
hatta trafik işaretlerine bile
bakmaz hızında...

ben yalnız seni bilirim
zamanım sen,
her ibadetin sonunda dilediğim sen..
saçlarının kokusudur bayramım.
dağınıklığında multeci edindiğim seyranım
elinde poşeti ter örgülü sınırlarda
şeker bekleyen çocuk heyecanıdayım...

İzzettin Coşkun

Bir Sen Varsın

Seni sevmeye doyamadım
Duyduğum, gördüğüm her yerde bir sen...
Bir sen varsın gözlerimde
birsen varsın özlemimde
Rüyalarımda ve baktığım her yerde...
İçime çektiğim nefesimde
ve hayalimde beynimim en kuytu ahalinde...

Yalnızca birsen varsın,
bir sen varsın
Esmesine gürlemesine rüzgar gibi fırtına gibi..
Kasırgaların çıkmazındaki bu yüreğimde
Ardında yalnızca çaresizliği bırakarak.
Birtak sen kalıyorsun bu yüreğimde bir sen
Aşkına sevdama doyamadığım
razı gelmiş birkere sevmeye doymamaya...

İzzettin Coşkun

Bir Varsın Bir Yoksun

Ne çok zamanlar eskidi
Sesinin tenime değmeyeli
Gözlerimin gözlerini keşfetmediği
Ne çok zamanlar eskidi
Yokluğunu taşıya taşıya avuçlarımda
Yokluğunu mahkum ettim bu kente
Bu kentte en çok yokluğun beladır başıma
Kaç zamandır gülüşlerini tavaf ederim.

Söyle kaç boyutludur göklerin
Belki çok zamansız geldin
Bu en sürgün günyüzüme

Şimdi bir varsın,
Bir yoksun gözkapaklarımda
Yoksan sonu intihar geceler
Varsan gözlerin kaybolur göz retinama.
Ben senle seyrederim mevsimleri
Tomurcuk açmış narları
Gözlerinle dinlerim Mardin'i
Mezopotamyalı sabahlarından öperim

Gülüşlerin kaybolur şiirlerime
Ve bu yüzden senden bahseder üşümelerim
İhtiyar bir gecede buldum
Bu sarhoşluğu
Gölgelerin çöker üstüme
Yüreğime uykusuz isyanlar seriler
Ve sen hiç kalmadın
bu eşzamanlı uykularda
Sanki hiç sevişmedik bu şehirde
Sanki hiç tartışmadık bu şehirle...

İzzettin Coşkun

Bir Yabancın Şimdi

Artık bir yabancı var dizelerimde yarattığım
Farklı bir iklimin tohumunu ektim..
Hiçbir zaman Filiz vermezliğini bilirim.
Yinede suladım yarın yeşerir diye
İmkânsızlıklar taşıdım sevdamin değirmeninde
sen dönüyorsun diye...
Yarım bırakılmış bir şiir
Bir ekmeğe kırıntılar gibi dağılmış hayaller
Belki birgün diye kurduğum cümleler.

Sanki bir refleksti sana sahiplenmek
Ne zaman yaşamak gelirse aklıma
Gözlerimde gözlerin filizleni verir.
Sen bana bir yabancı,
ben kendime binlerce kez yabancı..
Yüreğim kimsesiz bir mezara tohum eker.
Üzerimde kimliksiz bir dünya
Ve gülleri birer birer infilak olmuş.
Belki sarı belkide karanfil.
Şimdi seni sevmenin yabancı oluverdim...

İzzettin Coşkun

Bişenk Kokulu

Ŗimdi MAZLUM bakışlarım kaldı geriye.
KEMALe ermiŝ hayallerim beriye.
DURMUŖum bir ölüm gölgesinde..
KAYMAZ kalıŝıyla seni sevmelerimi..

Kör koyularca gömdüm ümitlerimi...
Seni BİŖENG kokulu serinliğinde
CEYLAN bakıŝlarınca sevdim...
Beritan ucurlarınca yaşadım.

Sana ait ne varsa mechul özlemlerimle
Uzaklarda kalan umudsuz gözlerimle..
BERİ VANDa kaldım
Tersinde durduğum bütün yaşamaklı
bütün yasaklı isteklerimle...

izzettin coşkun
16.05.2013

İzzettin Coşkun

Biz ve oğul

Önce şehirlerimiz
Sonra sevdalarımız
sonra da şiirlerimiz darmadağın edildi...
Ve bölündü düzenimiz.

Uykularda kabus devriyesi
Ayrılığa bürünmüş bir felsefe
Vakitler ise ihaneti çalar
Aslında "biz" çoğul olaya yeltenmedik
Evet iki kişiydik
Çok fazla şehir
Hatta farklı dünyalar
Hâlbuki cennetin sonsuzluğuna bile yeterdik.
Ve aynı masalın maviliğinde
İki ruhtan söz ederdik

İzzettin Coşkun

Boş Ver beni

Beni sev/sen de
Terk et/sende
pas sarılmaz günül y/arama
Beni biraz sevsen
biraz daha,
bir daha sevmeni dilerdim
Bana bir adım yaklaşısan
bir adım daha
adım adım daha
yaklaşmanı isterdim
Bana sımsıkı sarılsan bile
Sımsıkı...
Sımsıkı...
İsterdim seni...

Yine de daha çok benim olmanı beklerdim
Ne yaparsan yap
sana daha çok yakışmak isterdim.
En iyisi boş ver beni...
Benden sana "Hayır" gelmez.
Seni ne kadar çok sevsem
Hiç sevmemişim gibi
Haberim yokmuş gibi...

Sana yeniden
Yeniden aşık olduğum gibi
Ya senden kilometrelerce uzaktayım
Yada santimetrelerce sarılıyım
Neye yarar...?
Eninde sonunda,
sana daha çok yaklaşmak isterdim
sen benim görünmez yanımda
Sen benim ay karanlığım
Sen benim sevdalığım...

Rû heyvê çav gûstêrkê
Por xezalê birh xemginê
Min beriya te kir
Kesk u sor zer rengînê
Min rewşa te xedekir
Ala Kürdhezî gerdana pêça
Dilêmin Efrin, serêmin Amed
Ez parçe parçe bum ser welat
Lê belê tu nehatî...

01.01.2015
Perşembe
Saat: 15:47

İzzettin Coşkun

Bu Yüreğime Acı

sensizlik çığlıklarıyla atan
acıya ve hicran karasına
boyun eğen yüreğime acı
robotlaşmış nasırlaşmış,
inlemesine durakalan
şu yüreğime acı...

yalnızca bir gülücüğün,
ellerimin semasında kaldı.
Kendini sana adayan avuçlarımda..
Acıkmışçasına seni görebilmeye.
ve Tomurcuk olurcasına açılan yarınlarıma

Aydınlığa hasret kalmış
yeşermeye mahkum anılarımdasın...
Rabbine seni dileyen bu yüreğime acı

İzzettin Coşkun

Bugün Yeniden Aşık Oldum

Bugün yeniden aşık oldum mucizevi
aşkıma.
upuzun bir rüyadan uyanmışın gibime
geliyor.
Çünkü ne yaz yazlığını koruyabilmiş.
Ne de bahar eskisi gibi yemyeşil kalabilmiş.
Bugün yeniden aşık oldum.

Nefes akışımda gidip gelen.
Seni seviyorumlar.
Birer kelebek
gibi dudaklarımda dağılıyor.
Yüreğim ise,
tutkusunda hala sevdiceğinin hasretiyle

Bugün yeniden aşık oldum.
Yeniden bir rüyaya
girmişliğim mi bu
Yoksa rüyamdam
başka bir rüyaya dalmışlığım mi bu.
Çünkü selam verişin kaldı
gözbebeklerimde canlı...

Bu gün yeniden aşık oldum.
Fakat yine sensizlik ve yine
ışkençe.
Bir daha görmeme gölgesi çökmüştü
üstüme.
Bir selam verişinle aydınlandı zifiri
karanlığım.
Bir selam verişinde kaldı yarınlarım
bir selam verişinde.

Fakat ekosistemi bozulmuş dünyamda
ne karanlığa alışabildim
nede aydınlığa.
Ama her şeye rağmen seni
yüreğimde yaşatabilmektir
bozulmamış tek düzenim.

İzzettin Coşkun

Buz Devri

geçen gün buz devri filmini izliyordum
Biraz utanmışlık
birazda etkilenmişlik sarmıştı beni
türünün son örnekleri olan
İki tane mamut ilgimi çok çekiyordu.
bir an duygu seline kapılırdım

insan türünün son örnekleri ikimiz olsaydık
İnsanlığa son verir miydin?

Mesela ben seni yinede çok kıskanırdım
düşünüyorumda ikimiz tek kalsak bile dünyada
beni yinede sevemezdin.
yani senden yana sanki
'allahın ceviz ağacını kesmiş' gibiyim..
bir acayip gazabı azaplık içindeyim...
iki mamut iki dünya
ve iki ayrı hayat olurduk
sen benden nefret ederdin
bende nefretini bile severdim.

sen benden kaçarken,
benimle oynuyorsun
hissine kapılıp saklanırdım biryerlerde
ama seni bulamazdım
etrafı arardım
hayatın arama motorunda
seni tarar gibi yapardım
bir sonuç bulunamadı
diye cevap gelirdi büyük ihtimal.

Bu dünyada ikimiz kalsaydık
bunun hayali bile başkadır
biliyorum hiç süphesiz
benimle konuşmazdın bile,

belkide kendini bu duruma
kabul ettirmemek için
insan ırkına son verirdin
bir angut kuşu kalbimle severdim
ölümlü dünyada ölesiye,
ağlayarak
gülesiye tapardım sarılabılme umudlarımla
Bütün senlilik hallerine
toprak olurcasına.
gazellere dönmüş yaprak olurcasına
seninle olmayı denerdim...

bir palamutun peşinden koşup
ama birtürlü yakalayamayan
bir sincap olur bu yüreğimin umudlu halleri..
bazen tutar,

bazende kaybulmuşluk yutar
ama peşinden koşmak istemekli atar kalbim.
bu devir öyle bir devirki
çok severek kaybetmenin çağında eriliyormuş.
adı buz devri olsun bu devri haraplığın.
üşümek,
Titremek,
Umudlardan kaymak var sadece.

10.04.2013

İzzettin Coşkun

Büyük Roma Ordusu

Boş bir hayal miydi geceyi haram ettiren.
Gözlerime canlı kalkan duran bir hayal miydi.
Sırtımda boş bir hayaldir umuzladığım
Peki ya bu altından kalkamayışım.?
Hiç tükenmez yaşlar oluk oluk dökülür...
Ve nedeni meçhul adı ise kayıp bir ilanda...
Ve gerisi hep hayal hep hayal.

Ya arkasında bıraktığı sancının gerçekliği
Bir umuttu yeşerttiğim
Bir kavak inadında üstün körü yaşama çaresiz kaldım.
Ve kökleri kurutacak kadar acımasızlıklar saldın üstüme.
Yeniden filizlensin diye ağlama duvarına biçareyim..

Büyük roma ordusuna karşı direnen
Bir köle kabilesince isyan doluyum
Ve yaşama lanet okumuşcasına hırçınken hayallerim
Hala yaşayacak kadar korkak oluşum neden?
Bir yalan miydi gerçekliğim
Hayallerime deliler gibi sahiplendiğim.
Aniden kabusu uyanır oluşum neden?

İzzettin Coşkun

Cîgeramin

Duyabiliyor musun beni
Ey Mezopotamya yüzlüm
Bir tufan ki gözlerin
zindansı ayazında yüzdüm.
Ve gecenin sarhoşluğuna
sana birer birer tutsaklığımı dizdim.

Her şiir yarağacında bir isyan
Her umut bir militan doğurur
Ve şafağımda,
kimliksiz yüzen gözlerinde duruldum.
Ve son kurşuna kadar mülteciyim sana
Ve yersiz yurtsuz yetindim sana.

Seher vakti kurşuna dizildi dağlarım
Hani sevdamız vardı
kodadı belirsiz olan
Ve bir masaldı ucunda kaçaksı yaşamlar olan
Ve düştüm,
Gecenin işgaline
sonra payıma terk edilmiş eşkiya bir ağlayış.

Biliyor musun cîgeramin?
Yüreğimde yankısız bir çığdın.
Şimdi çığlıkların bozgununda heyecanımız
şehirler öksürüğe tutulurken
Cudi diz çöker meçhule gezinen gözlerine
Ve uzaktan uzağa göçen tenine
Ve sensiz anılan bir bahardım ben
Ve zamansız tükendim cîgeramin
Ansızın kırıştı sevdamız...
ve tam da gözlerimden ağardım cîgeramin

İzzettin Coşkun

Cudi Heybetli Eteklerine

Artık hiçbir tartışmada aşk vardır
Hala ölümsüz aşklar yaşanıyordiyemiyorum.
Seni özlerken neler yaşadığımı
Seni hayal ederken,
nasıl bozguna uğradığımı diyemem...

Bu aşk benimle yapayalnızlığın.
Sarılısam da Cudi heybetli eteklerine
Aramızda bir yalnızlığın fırtınalarca yürümesidir
Aşk mıydı acı çekmek aşk mıydı tutsak kalmak.
Ve seni sensizce yaşamak.
Seni kendime paylaşıırken bile kıskanmak.

Keskelere sığınmacı kalmak Keskelere tutunmak
Bu hayallerimle sırdaşlığım aşk mıydı.
Sensizlik öksürüklerine tutuldu
Seni analize çıkan devrelerim...
Acıya çekilmek, acıyı hissetmek nasıl birşeydi.
bu kaynayan hırçınca hayallerim.
Heybeme sığmaz gülüşlerini kendime gizlerim...

seni sensiz yaşanılmaz oluşum
ile engel teşkil etmelerin...
Acı çekmek neydi
acı çekmek nerelerdeydi..?

İzzettin Coşkun

Cumartesi Anneleri

Gözlerimin koyularında sakladım seni..
kimse görmesin diye bir mezarlık gibi
örtündüm sana...

bir ananın gözyaşlarında gördüm çaresizdaşlığı..
Onlar sadece yerel kanallarda yazılmıyor, gösteriliyorlar.
gazetelerde, sokaklarda yazılmıyor yazılmıyor diyerek...! ! !

İnsan kaç defa ölür ki
Kaç defa bir mezar taşında gömülebilir ki
Böylesine kirlenmiş bir doğada
bir mezarda toplanmak olmuş son buluşmalar.
ama sadece toplanma kısmı gerçekleşir.

Müslüman kardeşliği aranmaz
bu coğrafyada insanlar
'ünlü düşmesi' gibi devrilirler.
onlarda örtülüydü,
Ama daha çok gözyaşıyla, acıyla...
müslüman var, kardeşliği bulunmaz...

Çünkü kürd olmanın suçluluğunu taşıyorlar boyunlarında.
sırat Köprüsüne kadar tabutlar uzanır,
mezopotamyada toplu mezarlar toplanır cesedlerle.

Yasaklı kitaplar gibiydi tenlerindeki uğultu.
Cumartesi anneleri ağlıyor demek bile ağırdır...!
çünkü ne ağlamak acıları silebilmiş
nede ağlamak kalmış o volkanik gözlerde...

İzzettin Coşkun

Cumartesi Anneleri-Berfo Ana

Bir devran gürlerken
yıldızlar sebebsizce yağar ocağımıza
Ve ne vakit uyansak
Bir usturalık yaşam kusar soframıza
Ve karanlık bir çağın durgunluğu
Ve engin denizlerin hırçın yorgunluğu...

Vuruldum....
Bir kербela arifesi,
Ve yersiz yurtsuz
Ve zamansız yok edilen bir gülüştüm
Ve olgun
hemde hadsiz hesapsız..

"Herkes ev hapsine çekilsin!"
Diyerek anons geçirdi korkunç bereliler.
Sonra İsrail son kez sur'a üflerdi.
Ve telsiz seslerinde kıyamet yankısı
Ve bir ana yüreğinde acbü'z-zeneb..
Ve ecelsiz,
günahsız...

Sokaklar, kalabalık ölüm kâbusu
ve Diyarbakır caddeleri
Ve bütün çığlıklar kuşandı üstümüze
Biraz bitkin, çokça yılgın
zamansız ve savunmasız.
Ve umutlar meçhule...

Taa şakaıklarına,
ve yüreğine zincir vurulmuş
ve en çokta bedenler küskün
Mapushane önlerinde anne kalabalığı
Ve adaletin adı "kayıp"...

Demdir,
sıcağı sıcağına yuvası dağılmışların
Ve kurşun fermanına ağıt yakanların

Demdir,
Evladını son adrese soranların divane arayışları
Bir fotoğraf taşırlar ki zaman aşımında yarınları,
ve solgun dağılır hayalleri
Belki de hiç acımaz çığ düşen bedenleri.

Ve kayıt dışı bir avuç canları
Ve paramparça dağılır o heyecanları.
Sonra hasret çekilmez olur bir ananın gözlerinde
Ve en çok son görüşlerinde...

Halbuki az şey bilirlerdi
belki soldan atan kalpten bihaberlerdi

Hani Hasan ve Hüseyin'im
Hani beşikte duran cennet kokulum.

Her sokak kan revan bir uğultu
Her sokakta tansiyon gelgitlere dolanmakta.
kimi kalpler dayanmaz.
Kimi kalp kalbe
ve inadına bir varoluşa dayanır.

Ve her günümüz Galatasaray meydanı
Karanlık düşler sarmış her bir yanı
Ve katil kargalar üşüşür,
mülksüz bir adaletin ta göğsüne...
Şimdi dirilme vaktidir ey Mezopotamya'm..!

Bir ananın avuçları ölümler mezarlığı
Ve bir fatiha beraberlik vaktidir
şimdi ayağa kalkma vaktir ey Türkiye'm...! !

....

İzzettin Coşkun

Cumartesi Babalarına

Her vakitsiz gidiş ölüm değilmiydi?
Ve her ölüm "vakitsiz bir gidiş" değil mi?

Dön bana
Öyle dönki ölümün rengi atsın
Öyle dönki tabut utansın
Dön baba

Öyle ufak
öyle çocuk bırakma beni
Yoksa büyümem bilirsin
Sen gidersen
Sürekli aynı yaşta
Aynı "yasta" kalırım.
Dön bana
Eğer unutursam seni
Eğer alışırsam yokluğuna
Aşk olsun bana

Bir gece geleceksin gibiyim
Sana aynı "yasta" hasretim
Aynı hasta yüreğimle
bitkin hallerimle esaretim
Dön baba

Şimdi nasıl sensizim
Nasıl harab ve bitap düşmüşüm
Bir bilsen
Yokluğun nasıl alışılmaz
Gidişin nasıl vurdum duymaz.
Öylesine sağır öylesine doyulmaz ki
Çılgılık çılgılığa sensizim...

Bu benimki
Bu ruhuma filizlenen
Nasıl bir cehennem soğukluğu
Mevsimsiz şehirsiz
ve nasıl şiirsizim...

Ve bir seni sevmişim
Bir senle büyümemişim
Bir senle hiçbir şeymişim
Senle hasret hasrete bekleyivermişim...

Dön bana
Sana biriktirdiğim
öyle hırçın
öyle kırgın hikayelerim varki
Ve sana öyle durgunumki
Rüyalarım kanatsız çırpar
Vakitsiz gidişler bile utanır

Dön bana
Dön baba....

İzzettin Coşkun

Çağ dışı Aşklar

sanırım çağ dışı
bir sevda yaşatıyorum

çağ dışı kaldı sevdamız
ne leylasında kaldı mecnun nede
Şirin'inde kaldı aşk-ı feryadı.
ilkel olamadı göz yaşlarımız
ilkel olmadı sevinçlerimiz

daha keşfedilmemiş
bir ateş gibiydi hayallerimiz
ısınamadık ısınmaya.
ayak uyduramadık...

Ne rönesansı nede reformu geçirebildi
aşk kalakaldı ortasında cehaletin
vahşiliğın,
Kimsesizliğın,
sessizliğın

Aslında
Aşk diye birşey yok diyebilecek kadar yabancı kaldım
uzaktan uzağa,
seni yaşatabilme umutlu oluşuma
aşk diyorum hatırlayamadım sanırım..

hani seni düşünürken
seni görürken ağlardım,
Kendimi çıkmazlara bağlardım.
hani kimse görmesin diye
Saklanbaçlığımın çıkmazında
Hıçkıra hıçkıra kendimi tutamazdım

aşk diyorum işte
daha ihtiyarlanmadım
Öyle unutkanlık huylarımda yok
böylesi bir sevda bunaklığıdır benimkisi

sanırım çağ dışı kalakaldık duygusallığımızla
çağdaş hayallerin ilkel olmayan zamanında
karalanmış sevdalarımca yaşattım seni
globalleşen öyküler kaldı geriye

15.04.2013

İzzettin Coşkun

Çare Yazmak

Ben ve sen hep duvarlar üzerinde
Hep satırlar arasında mı susup kalacak.
Sana muhtacım deyişim
Satırlar arasında mı yalvarı kalacak.
Seni seviyorum
sana bitiyorum deyişim,
kağıtlar üzerinde mi asılı duracak.

Bir özlemdi çektiğim...
Özlemselliği Özler gibi olurum
Bir umuttu yaşattığım
Bir sevinçti hayallerimle kurgusallaştığım.
Ve dizeler arasında hapis, sana mecbur oluşum.
Dizlerime yükleyemedim
Cin çarpmışa dönmüş duyguları
Bir kekemelik dudaklarımda
Titreyen alevler gibi süzülürcesine..

Seni seviyorumlar üşür...
Yazmaktan başka seçenek varmış gibi
Sadece bir damla yaş tanıklık eder.
Şimdi yaşa yaşayabilirsen
Yağmurun kuraklığı
Duasının yorulmaz oluşuna
Ve yaşamayı yaşatma umutlarını kaldı...

İzzettin Coşkun

Çavgenimî-Ela Gözlü

Vakitler elaya boyanmış
Zaman doğru zaman
tepemde sisli bir yalnızlık uleması.
Bu gece hiç ölesim yok
Dinime imanıma yok
Seni terk edesim yok...
Ela/n bilindik bir sensizliğe
Şiirlere tıkanmış tümceler
Ve daha neler neler...

Belki faili menkul bir karakol tapınağı
Belki toplu bir mezara gömülürüm
Zamanın varsa tabi..
Belki kol kola verip
Amed'in surlarında
Mardin Kızıltepe'nin
Batman'ın doğan güneşiyle
Yada her hangi bir Mezopotamya toprağında
Gülistanlık alnından başladım sevmeye
Belki Kürdistan giymiş gözlerinden
Falan fistan şiirler örterim üstüme
Tenimde işgal edilmiş bir sabah
Sana eşkiya eşkiya ölürüm ha.

yüreğimden yüreğime kadar
Bir gerilla'nın tüm tebessümleri kadar
Senle tanıdım rabbimi
Senle tanıdım cennetimi

Sonrası kimliksiz düşler
Sınırdışı gülüşler...
Sınır taşlarına yerleşen ölüşler
Son bir yusuf kaldı
Yüreğimin son asit kuyularında
Ve beni yusuf yusuf eden sürgünlüğün.
İşte böylesi sonsuzluk kadar.
Senle tanıdım gülmeyi
Senle bir tadımlık devrimi

Tam gözlerinden kokluyorum dağları
Elası bir yağmur
Elası bir gökkuşağı
Ve sınır sıklam edilmiş düşlerim.
Ve yeterince aşk olayım
Biraz da çehrende "ben" olayım.

Çavgenimamin
Evare dem girane
ez birçi mam

Ez bê te sêwî mam
Perîşanim, tîfalim
Ez bêkes mam
Were,
tu li kuma

Îzzettin Coşkun

Çerkezköy

Her saat başı tren sesleri inerdi Çerkezköye
Sonra aklıma gelişlerini mesh ederdim
Her istasyon başında seni sorardım
Ve heyelan gibi beynime çöküşlerini şiirlerdim
Son Ahmet Kaya çalana dek kafa tutardım radyolara

Saatler hep aynı hüznü besler
Akreple yelkovan boyunca
Bu gelmeyeşlerin
Kayboluşların zehirlerdi yüreğimi

Kaç tren
Kaç gökyüzü asimile olana kadar
Benim olacaksın
Kaç yıldız küsene kadar
Kabul olacak dinlenmelerim

Baktım ki
Sağır geliyor bu hasretlik
Bu dünyalarca sensizlik
Baktım ki
Benim en çok sana ihtiyacım var
Ve en çok sen yoksun

Gece vakitlerinde haramiler çöker uykumuza
Yatak yorgan terk ederim bu kenti
Sağlam bir kaldırım kalana dek sana koşarım
Kırık dökük bir adres izi taşırım alnımda
Sonra başucumda mektupların eskir
Gözlerin, gözlerin dağılır
Ve sonra kendimi sessizliğe alıştıırırım...

İzzettin Coşkun

Çocukça Bir Bayram

Bir dafa bile olsa
Bayram kutlayanın olamadım...
Son kere bile olsa
Bayram yüzünü göremedim.

Oysa ki sen benim bayramımdın
Nefes nefese içime çektiğim tanrıçamdın.
Ama hep uzağımda kalan eksik yanımdın.

Inadım...
Her şeyden önce canımdın.
Meselâ bir çocuk da olamadım
elindeki bayram şekerlerine uzanan.
Sen facebook'ta paylaşım yapardın
"Bugün benden bayram şekeri alan 'çocuk'
Gözlerimin içine bakıyordu,bana aşık oldu galiba."

Her kavga da her kederden pay edinen benim..
Yenilen pehlivan rolünü doyamayan benim...

Seni inadına kendime saymışım...
Şeker torbasında yarime kifayetsizce saklanmışım.
Tüm çocuk yanımla sana perişan kalmışım...

İnancım,
umuda sağanak giden dağınık saçlım
ve tüm inatçı yanımla solup giderim.
Ama sen tekrar tekrar benim olursun.

Çoğu zaman tükenen ben olurum
Gölge gibi dolarım ay ışığı gözlerine.
Benim varlığım da hep reenkarnasyon sahnelenir.
Kimi zaman bir ağaçta gölge gibi kalırım.
Kimi zaman da bir okyanus olur dolarım.
Ve o bahsettiğin 'çocuk' ben olurum

İzzettin Coşkun

Çok şey mi İstiyorum?

seni sadece uzaktan görsem
seni acımasızca bu yüreğime örsem
nakşetsem güzelliğini derinliklerime
alnına dağılmış saçlarını seyretsem çok mu?
bir gülüşüne canını veren yüreğime çok mu?

rengini,
o gözlerindeki büyülenmiş engini
Sadece uzaktanda görsem
gözlerim gözlerine...
Gözlerim şiirlerine çekilir
Mesela uzaktan bile olsa kokunu çeksem
Yarabbi bana çok mu görüyorsun?

estikçe dalgalanan saçlarını...
kelime haznemin yetmediği güzelliğini görsem,
acıya mahkum yüreğime çok mu?
bir tebesümüne
bir gülüşüne bile can verdiğim
Söyle bana sevgilim
Sana gel desem çok mu?

adına şiirler yazdığım sevgilim
Adını yüreğimin deryasına saldığım
Gel bana birlikte ibadet edelim Rahmân'a
....

31 Temmuz 2010

İzzettin Coşkun

Delalamin

Ben Kimim
En çok sorduğum
Ve cevabını bulamadığım..

En son hatırladığım
bir şeyim bile yok
İlk tebessüm
İlk ayrılık
Yani hiçbir şaysızım...
Hiç sevda, hiç kavga

sonra korku
Sonra uykusuzluk
Titreyen bir yüreğim var
biraz hatırlıyorum tenini
Beyaz,
Göz gözü görmez bir ayaz
sonrasında yaşama belirsizliği

Peki neden sevdalanıyoruz
Bu nefes, bu heves
Bu duygu kalabalığı
Tepeden tırnağa utanmanın garipliği

Karşılıksız bir aşkın gölgesine sürgün
Bir kader mahkumu mu?
Ben Kimim?
Hani kimliğim
Hani kimsesizliğim...?

De bêje yaramin
De bêje
Tenê tu di kari bêji ez kime
Dem şeve
Dem tariye
ziman girane
Ez birçî mam
Ez xemgîn, ez bête mam

De bêje delalamin
De bêje
Ez canê teme
Ez welatê teme
Were,
konê xwe dane li baytextamin
Ez kime?

İzzettin Coşkun

Demimiz

Her dem'imiz sağırlık vaktidir
Aramızda geçen bunca zamandan.
Ve alışamadığım
Ve taşıyamadığım bir kahırlık vaktidir.
Karanlıkları otlatan yıldızlar devriyesi
Ve gecelerime tanıklık eden
Ve uyuyamadığım bir sahur vaktidir.

İzzettin Coşkun

Dersim Yaramız

Anladım ki şiirlerde şehid düşer.
Son dizelerinde,
son kelime-i sevdalara öksüz kalır.
Çocuk ruhlu dostane gülüşlü militanlar..
teker teker bizi terk edip uzaklaşırlar.
Soğukluğa, tiran gözlü tanrılara bırakır
çarmıha germiş yaşantımızı...
Öyle ki bir kapsülük gözyaşı
duman gibi sararır her yanımıza..
Uslara ölümsüz anıların,
iki isimli kahramanları gömerler.

Bugün kıyamet vakti yaklaşmıştı sanki
Ve tüm alametleri,
güneşin hala doğudan çıkıyor oluşuna
lanetler okuyordu.
Paylatif çığlıklar durmadan yankılanır.
Munzur'a xelikan'a suskunluğu fısıldaşır...

Anlıyor ki gök yüzü de şehadetini kaldıramaz
Toprağa özleşen şehidin...
Yaşama sır gibi şiir saçılan gözlerini taşıyamaz.
O alnındaki pakları,
zamansız inen ölümlere meydan bırakmadı.

Şimdi Zaferin kafiyesinde silahlanır şiirlerin
Sanılır ki uyumak acıları bastırır.
Düşün Dersim yaramız var bagok'um
Maya tutmaz kabuslar
katliamlar dipçiklenir aşımıza.
uykusuz kalınan mağaralarda cellad ugultusu.
Ve aşkları mihlanmaz
kurşuna dizilmiş yüreklerde...

Anlatmaya gelinir mi?
Hz Meryem'in payına düşen günahsızlığı.
Anlatmaya gelinmez ki,
inkara gelinen bir gülüşün masumluluğu...
İmha edilen masalları,
yok edilen ocakların..
hatırlanmaz çocukça kabuslara diz çöküşümüz.
Gel gör ki son şiirini infaz edenler,
Anılarını sevdalıkları ve yarınlarını
bir kimliksizliğe gömercesine
yaşama mülteci boyutlar taşırlar.

Kalemi teslim edip uzaklara yürümeli...
Haydi şimdi terk olma vakti
Gecedden yardan biraz da Kürdistan'dan...
Şimdi paldimi sardım vatansızlığa
Savaşa teslim olurcasına öfkeliyim.
dizelere spartakus'un intikam yeminini mevziledim..

aguş açan toprağına uykuya daldı şehidim.
Güvercin kanadında ağıtlar taşıyan analar
yasak bir dilde feryatlaşır.
Şiirlerine savaşımLAR katan Bagok'um özgürleşir...

İzzettin Coşkun

Diyarbakır

Dışarıda bir fahişelik bahar
Çıplak çıplak feveran eden bir zaman
Ve görücü usûlü bir kavgada bulurum kendimi
Bir Diyarbakırlık heyecan
Baytehtinden tutundum sana ey Mezopotamya
Kürdistan Kürdistan parçalanan yanım
şimdi kilise kilise seni diliyorum
Son ibadetimi sana harcıyorum
Ey sevgili yanım
İhtihar yanım...

Surlarına kadar döndüm,
dolandım..
Ey Diyarbakır yüzlüm,
Diyarbakır gözlüm
Hala işgal edilmiş bir tebessüm
Hala Mültecidir yaşam paradoksu
Ve zindan zindan haykırmak yokluğunda
Meryemin günahsızlığı çökerken dağlarına
Aşksız, tanrısız bir duayla tutundum

Ve Van'da Tamara küskünlüğü
şimdi sevdam kadar hırçınım
Bir gerilla dolanır yüzölçümü tutarsız dağlara
Zafer zafer seni kendime pay ederken
Bir ihanetin yankısıdır bu suskunluk

Mezopotamya'nın ta kalbine
Seni Diyarbakır yanından sevdim
Seni baştaçı ettim
Seni yüreğime azad ettim

Beynimde ise kızgın bir kasırga
Her yanımda cehennem belirsizliği
Sen yanım hala soğuk alıngınlığı.
Dedim ya
Allah belamı vermiş....

Düşünüyorum da,
Seninle ne çok çocuk kalmışım
Seninle ne de çok sevdalı kalmışım

Ben, sen ve Diyarbakır
Toplam bir hiç ediyoruz
Yokluğun, bu şehri dinamitler
İkimizden sadece bir hiç kalır

İzzettin Coşkun

Diyarbakır III

Bir zamanlar "biz" de vardık
Belki bir hikâyeye bile sığmaz
Belki biz olabilmeyi haketmeyecek kadardık
Şehirler arası bir hüznü taşıırken
son diyalektiğiydik platonik dokunuşların
Sınır ötesi bir yaşamın
Pasaporta mahkum edilenleri
Kaçağı kaçağına yurtlarına sığınmacı dönenleri

Düşün,
Biz senle ne de çok bölündük
Her bölünmede daha da yaşanılır görüldük
aslında biz en çok "biz" olamadık
Yani "biz" hiç çoğul kalamadık
Hani Diyarbakıra mahcupluğumu anlatırım
İç ülkede yasak bir lisan dökülür
İkimizi kekemelik bir ilanda anlatırlar
Seni işgal edilmiş toprağından sahiplendim desem
Sen kendi halinden memnun kalır mısın?
Hâlbuki sana en çok ben mahkumdum
Yani kördüğüm mağlubundum...

Ve sen,
Mezopotamya gibi benimdin
Cudisini Diclesini görücüye çıkarır gibi
Kendi kendime sevdalıklar oynardım
Seni en çok yaralı yerinden
Seni Diyarbakır gibi mağdur teninden
Zindan zindan sözlerinden
Anlayacağınız
Faili meçhul dokunuşlarında dirildim
Hiç abartısız,
Seni sevmek tek uğraşım
Seni sevmek tükenmez telaşım

Vesselâm Aşk
Karşılıksız bir öfke nöbeti
Karşılıksız bir savaş paradoksu
Ve ben,
En çok ölüsü inkâr edilendim
Dirisinde aşk yüzü görmeyenindim....

Hâlbuki onurlu bir gidişin bile olmadı
Bu bendeki sürgünlük nasıl anlam bulabilsin
Bizdeki bu ayrılık bir isim bile taşıyor
Bu kavga bu öfke ne de olsa dünün geleneği
Ve ben sana gülüşlerini kanıtlayamam
Ve de bu günü birlik ölüşlerimi
Karşılıksız utanmanın her hâlini
Tek taraflı bir yaşamın kimliksizği
Yani ben seni Diyarbakır'da,
Herhangi bir Ermeni Kilisesi gibi sevdim

İnkâr edilmiş yaşamları
İlk insanı,
ve Tanrı'nın bizde unuttuğu nefesini sevdim
Ben sende,
İnanamayacağın kadar Diyarbakırı sevdim

İzzettin Coşkun

Diyarbakırım

Her an başım Diyarbakır gibi
Dönerdi..
Yüzümde yanıp sönen
silahsız bir gerilla yürüyüşü..
Uçurumları avuçlarında taşıyan ceylanları.
Ve birer birer beni terk ettiğin
o bakışlarında ürkerdim..
Yaramaz çocuk rolünde kovalanırdım kadercilik takılan sahneleri.
Her sokak arasında sana fişlenme heyecanını yaşıyordum.

Sonra jop yer gibi morarırdım,
ve sağlam kemiğim kalmazcasına titrerdim.
Oysa hiç çocuk kalmadım.
Hani Diyarbakır dolardı ya nefesim
Usulca, hatta neffessizce seyrine dalardım.
Sonra tekrar çalardım,
delinmiş cebimde sakladığım Diyarbakırımı...

Aslında biliyordum,
eşkiyaca kokan gözlerime
saklayamazdım seni.
Herkes seni bende bilirken, seni çoktan kaybetmişliğimi...
sokak başında çocuklardan mendil alırdım.
Belki duaları kabul olur avuntusu.
Sonrasında oyuncak bombada infilak olurdum
Evcilik oynadığım bir çocukluk geleneğinde..

Halbuki Diyarbakır'ı yakından bile görmüşlüğüm yoktur
ilk yerleşik hayata geçen kişi benmişim gibi.
yalnızca sende yaşlanırdım...
ilk sevdayı, ilk devrimi biz üstleneceğiz gibi...
sen ise benden habersiz,
kilometrelerce uzağımda tanımadığım ülkelerin başkenti olurdu....

İzzettin Coşkun

Diyarbakir

Oysa hiçbir ateist,
Hiçbir burjuva
ölüme bir kılıf uyduramıyor
Ben sana böylesine ölürken
Ben sana ölesiye düşkünken.

Diyarbakır tüten nefesine
Eşkiya özlemlerimle tutunsam
Deli dolu gözlerinden vurulsam
Tekrar tekrar senin olursam

Oysa Diyarbakır tanımaz bizi
Sen meçhul, ben firari
Kanun namına sevdalıyım surlarına
Bir teslim ol çağrısında buldum ihanetimi
Ve zindansı gözlerinden vurulmuşum

Biliyorum sevdayı da var eden
Bizleri Mecnun ettiren
İlk isyandan
İlk can kaybından
Ve Dicle'nin sularına ruh veren
Seni de Mezopotamya gibi güzel eyleyen
Bir Yaradan var....

Ben sende O'nu sevdim
Ben sende şükretmeyi
Ölümü, insanları
Ben sende en çok Diyarbakır'ı sevdim
Sonra tekrar tekrar
Diyarbakır'ı sevdim...

Bir sana bir de Diyarbakır'a ihanet etmedim
İkinize de haddinden fazla bağlandım
İkinize de kar gütmeden sevdalandım
Acı çekmeden ahlandım
Newroz gibi alevlenen tenine şahlandım

Oysa Diyarbakır günahsızdı
Biz birbirimizden habersiz
İtiraf ediyorum, bütün suç benimdi.!
ve hiç olmadığı kadar aşka düştüm
Yani anlayacağın,
Sende kaybettim Diyarbakır'ımı...

İzzettin Coşkun

Diyarbakir II

Kaç Őiirdir grŕemiyoruz
Kaç zamandır seviŕmeden kayboluyorsun
Hatırlıyor musun ey sevgili yanım...
Dizlerimde haylaz dokunuŕların vardı
Seni en çok rzgarlarıma nakŕettim
Ne de çok yakıŕıyordum ikinize
Bir yanım Diyarbakir
Sen ise geriye kalanım...

Vakitsizdi bitiŕimiz
Diyarbakire erkenden bir mahpusluk iner
Kaç ŕehir, kaç bahar tazelendi
Semaverde yontulmuŕ çay yalnızlığı
Ve bende büyüyen yaŕam soğukluğu
Biliyor musun ey sevgili yanım
Yokluğunun bir adı bile yok
Heybemde sana sayıklanan tmcelerim
Evet uçurumların bir manası olmalı
İntihari duygular dklyorken dudaklardan
Ve sen hala uzanmazken gecelerime
Afaroze edilmiŕ bir sevdadan geçtim
Yetimkarane bırakılmıŕ hecelerime
Yokluğunun uğultusudur yakama yapıŕıkalan
Yani anlayacağın,
Allah vermiŕ ŕairin belasını
Seninle sınıanmak ne zormuŕ ey sevgili yanım
Hiç değilse aynı Diyarbakirimiz olabilsin
Aynı gökyüzü olmasa da
Bir aynılığımız olabilsin

Zaten çok seven çok yanılmıŕı
Keŕke bilseydin ey sevgili yanım
Ey aynı Diyarbakirli yanım
Bakıyorum da ne kadar yanılmıŕım
En çok ta ben yanılmıŕım
Sevmenin çokluğuna dŕenler hep yanarmıŕı
Ve anladım ki
cehennemi çok severler yaratmıŕı

İzzettin Coŕkun

Doğu'da Kadın intiharları

bazen kardan adamlar sarar dört bir yanını
mevsimi gecer ama erimezler
aksine eritirler o gencecik yaşamını
bir gecede bir çıkılmaz zamanda alırlar canını
Yarabbi bu ne çıkılmaz bir haramı girdaplıktır
bu ne çıkılmaz bir zamanı imtihanlıktır.
bir beddua kalır boğazda düğümlü
Allahım bu nasıl bir sitemkarlıktır
bu nasıl bir çıkılmazlıktır...

14 lüer gider ...
Ya intihara ya 13 kurşuna
Yada üç beş kuruşa...
14 lüer gider ve arkasında erimeyenler
Kardan insalar kalır.
Yardan ayrılanlar kalır
Ve geriye kalanlarla kalınır cehalet...

İzzettin Coşkun

Duran Adam Eylemi

Bir uğultu gibi olunur
Bütün sokakların çıkmazlığı..
Ölülerin ayak sesleriyle uyanırım.
yaşamak,
harfiyat ocaklarında dökülen
taşlar gibi üstüme üstüme..

Nuhun tufanı başlar gözyaşlarımla
Sen yüreğimde kurtuluşa erersin,
cudi eteklerine sarılanın olurum..
ve gabarda batan güneş gibi sönerim...

Duran adam eylemi yaparım bu şehirde
Mezarlık durgun,
ölüler bana destek vermekte...
cudiden gabardan farklı
bir dağ olurum bu şehirde...
Gerilla yürüyüşlü düşüncelerimle
Ve ben yürüdükçe senden uzaklaşıyorum.
Ben durdukca senden saklanırım...

İzzettin Coşkun

Ece Temelkuran

Ve anladımki öfke inada bile baskın...
gece-uyku-düş'ler
birbirlerine kenetlenmiş seytan üçgeni.
zamanı geçmiş hasılat gibi,
yaşamüstü hayallerimi traş eder gibiyim....

Ece temelkuranlı bütün sevdalarım
buzlar gibi eriyor.
Şiirlerim beni yanıltır.
Şiirlerim suspus bir eylemci.
duran adam olur,
öylece gölge kalır uzanamadığım saklamalara,
uzanabildiğim uçurlara dalır...
Çok iyi anladım
şiirler seni bana getirmek için değil.
beni kendime getirmek içinmiş.

Ve anlayamadım
etkiye tepkisiz bir fizik ötesi duyguların
beni esir almışlığını...
derin kuşklar uyanıyor
gecesiz sabahlarıma.
dahada derinlerde infaz ettiğim sevdamin
ece temelkuranlı ruhuna şad olurum...
Gözlerim, öyle bir gözlerimki
çocuğuna mezar arayan bir ana çığlığı...
günlere cumartesi olurum
çocuksuz evlatsız ana olurum...
utanırım taaa derin koyularda saklanır,
asite minerale karışır kemiklerim...
gözlerimi ece temelkuran gibi silerim
bir daha silerim kupkuru pınarının
faili meçhul mezarlığına...
ve adalet arayan yüreğim yolculuk eder
kör bir kurşuna...

İzzettin Coşkun

Efendim

Bazen göz gözü görmez
Söz sözü duymaz
Yürek kör, gariban..
Kimliğin fakir fukara.

Göz göze yetim
Söz söze hasret
sevdalar sahnesiz
yüreğimle dileniyorum sana efendim.
Her dakikam senle meşgul
Senle sınımsız kuşanmışım
bir yaşam garipliğine
Tuhaf bir yenilgiye efendim.
Efendi efendi
Acı acına...

Beni böyle bırakma
Bu Filistinli ürkekliğime ver
Afrikalı gözlerimi afeyle
Diyarbakir gibi direngemim ha
Daha düşmedim Efendim
Kobanê gibiyim
Hırçın ve yaralı
ve düşmezim...

Allah u Muhammed aşkına
Beni böyle yaşamsız
böyle amaçsız,
Böyle karşılıksız bırakma.
Beni ben/siz bırakma...

Bir tebessümün için ne gerek efendim.?
Uzaklarda
ve hatta çok uzaklarda olsan
Seni hiç görmesem de
Seni öyle bir yaşıyorum ki
Ne anlatılması mümkün
Ne anlaşılması.

Gerçekten aşk var mı Efendim
Sevdiğini yüreğinde yaşatabilenin midir.?
Aşkın sonsuzluk mertebesi zehir zemberekli midir?
Efendim orda mısınız?
Ben seni sevmenin her türlüünü
Her halini,
varlığını,
yokluğunu
içinde sen varsın diye sevdim
Senle sabahları,
uykuları

Senle ayrılığı, kavgayı
Senle "besmele" çektim ilklerime
Esirgemeyen
ve bağışlamayan dergâhına
terk eylemişim efendim.

Çikas zore ezbeni
Mirov bindestê zalima bi
Miho bindestê Leyla û Zînê bi
Ezbeni çima wilo direvî
Were pıruç bike sondamin
Ez ji insanım
ji ber min baz nede
Çima wilo ser dilemin dikeliqî
Çima wilo ji bîra min naderkevî
Êz Kurdistan a bindest im
Li Çul u çiya Memê Alan im
Mi go mirov evindar be
Gelô Ew kes azad e

Dilemin ji te re azade
Ma ne bese ev kas
Çiroka min bêdeng tê nivîsandin
Heta ji kul u xemên vî dilî
Feqiye Teyran ji hûr dinale
Heta ehmedî xane digirî

Lê mirov evindarê axa bi xweşe
Lê mirov evindarê welat bi xweşe
Dilê mirov de Kurdistan hebi
Dilê miho de hevaltî hebi xweşe
Mirov weli azade hedî hew
Weke hevalên şoreşger dimeşi
Hêz u ramanê mirov kur dimîne

İzzettin Coşkun

Eksik Yanımsın

Bir eksik yanıımı,
birde hayal-i anımı
Başkalarının yaşıyor olması,
beni ağlatır.
Küçükken, bir bilyeden yada oyuncaktan
Yada bir anne sevgisini,
sahnede görünce ağlardım.
Büyüdüm, büyüdüm....
Uğrunda ağlamaklı olduklarım
Kendimde eksik hissettiklerimde büyüdü.

Ve sen en büyük eksikliğimsin.
Şu duvarlar, şu yollar
Ve bu mükemmel düzen...
Beni ağlatır.
Sensizlik bedenimde,
Sensizlik her yanımda sıırılsıklam...
Sen benim ağlamaklı
sen benim eksik yanımsın.
Canım cananım...
Ve her dakikamı yaşama kazandır(a) nımsın
Ama sen benim eksik yanımsın...

İzzettin Coşkun

Elektronik Aşk

```
Vaid main()  
{
```

```
Bit bit çoğalıyorsun  
Ve port port tanımlıyorsun beynime  
Ta yüreğimde yanıp sönen  
Sarı-kırmızı-yeşil hayaller  
Her gülüşünü  
Her bit/işimi kaybediyorum  
Şimdi sana ölüşüyorum.
```

```
Yokluğun bir entegresi bile yok  
Gelde anlat sevgilim  
Biçare gönül  
Sersem sersem sana sataşıyor  
Sana gidiyorum bilesin...
```

```
Hiç bir algoritma çözemez  
Her for döngümüz  
Her ortak komutumuz ile  
Sana binlerce kez bit/tim  
Ne olur sen bit/me  
Ne olur kesip silme bizi  
Sana tekrar tekrar çoğalırım
```

```
Ama yanlış giden  
Ama eksik zamanlanan  
Çok şey vardı  
Biliyorum sevgilim  
Biliyorum....  
Bizi aydınlatacak bir gökyüzüm bile kalmadı
```

```
Printf (lcd_putc, "\ n Seni Özlüyorum ")  
}
```

İzzettin Coşkun

Esmer Tenlim

Şimdi ölüm vaktidir esmer tenlim
Bir sevdanın mesaisinde irkilir ruhum...
azıcık sabret,
bir kıyametlik sabahında bulunacağım senle...
Ölüm ölüme kuşanacağız,
tabuta sığınmaz yüceltilerde.
Bir facia ki uslarda umud infilakıdır.
Bir vahşet ki gök gürlemesi sanılır çığlıkları.

En çok ta biz anlarız,
bir Ananın dilsiz ve ağıt dolusu feryadını.
En çok biz biliriz meçhulce bekleyişleri.
Tanrıların gazabına uğrayan gülüşleri.
Şimdi kıyamet vaktidir esmer tenlim...
İkinci bir roboski'ye tanıklık edenleriz.
Ve yan yana dizilmiş cesetler gösterir ki.
Firavun'u bile unutturan zalimleri

Sahipsizce bırakıldı fukaralık avuçları
Tepeden tırnağa karanlığa terk olanlar
kucağında emsalsiz bir yaşam duruldu
uzaktan uzağa satılmış gözlere.

Nerden tutsan depremler kupar.
nerden tutsan facialar alevlenir,
o göçük taşıyan bedenleri...

İzzettin Coşkun

Eşkiyam

Yüreği dağların feryadına örtünen
Ve sevdasına sıra dağlarca yeminli eşkiyam
Bedeni isyandan bir tarihe diz çökmüş
Eşkali esmer teninde halaya duran,
umutları Zilan deresi gibi kanlı hevalim.
Şimdi bütün türküler sevdamızı mırıldar.
yasak dillerde
ve illegal çığlıklarla...
mülteci bir çığla düşer kutsallığına
Ve çanlar inançsız öter...

Sen ey tanrıça göğsüne vurulmuş eşkiyam
ülkesi için can veren son kıyam,
Karanlığın sırtına hançer gibi saplanan kawa'm
Ve ilk newroz bayramı ile bedenime sar kıyametini

Ve sırtıma eli kanlı bir yaşam dokunuyor
Ve yurdumda delikanlı bir bahar duruyor
Şimdi avuçlarımda ülkesizlik kokusu
Teslim ol çağrılarına ihanetle karşılık vermenin korkusu
Şimdi her yerde hürriyetsizlik çınlıyor...

Şırnak'ı biliyor musun ey eşkiyam?
Gel gezdireyim seni
Cudi'nin tepesinde tufanlı gözlerinden öpeyim.
Sonra mem û zîn den türkü söylüyeyim...
Ve Melayê Cizeri'den bahsedeyim sana
Feqiye teyranı çağır yitik aşkların gölgesine
Sonra binlerce kez esmer teninde memleket olayım
İşte o an bütün yasak lisanların hasretiyle
bakışlarına sığınayım
soğuk şehirlerin metropol faşizmini haykırayım.

Üç tarafı dağlarla işgal edilmiş bir yokuş kenti
misafir perver akşamların
savunmasız heyecanlarını dök üstüme
Ve bir çıranın alevlerinde ısınmayı düşün
Bir tarihe canlarını hibe edenler düşünce.

Ey ağıtları zilgıtlarına karışmış halkım
Ve barışa hicret eden militan aklım
Ve yaşama tutunan Dicle nehri
Şafak baskınıyla Mezopotamya'ya isyan eder.
Gel biraz sarılayım sana
Ey eşkiyam....

İzzettin Coşkun

Eşqadilemin

Sözlerim ve kelimelerim gözlerine mevzilenmiş
Anlatabilmek çıldırasıya,
bir güzele yasak bir dilde özgürlük türküsü
Bir saniye doyasıya ve gözlerine intihar giderim
Rast geldiğim uzak bir gülüşüne bile infilak olur düşüncelerim
İçimde ki yangın deli divane bir yanardağ haykırışı...
Yüreğimde zamansız tutuşan Newroz ateşi
Seni hiçbir bahar yağmuru söndüremedi...
Karşında yüreğim suspus
Ve çıldırasıya yanıp sönen bir sevda
Ayaklarıma kadar
Ve sabahlarıma kadar titreyen vicudum
Tsunami felaketi
Bir yanım Dersim öbür yanım dermansız...
Tutuşur dilim konuşulmaz olunur bölünmüş sevdalara
Ancak titreyebiliyor sana gelmeye yeltenen
Zamansız ve amansız bir heyecan arası aşk hatırasında
ve aniden utanmak.
Robot gibi karşında donakaldım
Ve bu yürek darmadağın be eşqadilemin

İzzettin Coşkun

Ethem Sarısülük

Memleket gibi sevdim
Sanki izinsiz gösteri yaptım.
Beni joplayan gözlerinde...
Zindanlarında üşüten sözlerinde.

Aşkta suç var mıdır?
Biber gazı sıkın gözlerin...
Ve başım duman, gözlerim
her yerde seni gözler..

Ethem sarısülük gibi devrildim yere
Sana sığınmalarım ile duruldu yerden yere.
Ben sana devrildim bu yollara sere sere....
Ben seni çok sevdim
Karanfil kokulu serinliğinde
Sen ise bana aşırı güç kullandın...

Ben seni memleket gibi sevdim.
Sen beni yok sayarken
ben sende yaşıyorum...

İzzettin Coşkun

Etme Eyleme

Etme,
eyleme...
Bu şehir nasıl can çekişir.
Bir bilsen ülkemsizliğim nasıl tutulur
Di'li geçmiş bir masal öfkelenir
İçi geçmiş bir nehir kuruyuverir.

Terk etme
Fukaralık nedir bilir misin
Sen otuz üç kurşun
Ben Mengene dağı
Ve Nemrut'a karşı newroz ateşi yanar
Küllerinden ısınmayı düşle
Tenimde son Bahar hüznü çöküşür
Çırlıçıplak sarıl ki
Şağanak bir ter yağsın yurduma
Nadasa bıraktığım son sınır ihlallerime
Sonra son isyan da biter bedenimde

Terk etme...
Yoksa Diyarbakır nefessiz kalır
Yarsız yurtsuz bırakma eylemlerimi.
En yasak sloganları sana sakladım.
Öğrendiğim ilk Türkçe cümlemi bile
Avuçlarımda kifayetsizce koruyorum.
Yediğim ilk asimilasyon dayağının utancıyla.
Oysa ne hayaller sakladım kumbaramda
Bozuk bir düzenin militancısıdır sözcüklerim
OHAL'den ne hallere düştük sevgilim...

Terk etme
Yoksa küserim
Yoksa üzülürüm ha
Belki şiir yazmamam bir daha

Etme.
Heftan köyüne ikinci bir tufan iner
Akşam üstlerinde güneşin Gabarsızlığı.
Cudi bir daha diz çökemez bilirsin.
Yoksa "Mem û Zîn",
"Rizgan u Nurê" anlamsızca derinleşir
Şırnak ikinci bir seli kaldıramaz
Seni kana kana taşıyacam yüreğime
Seni Dicle nehri kuruyana kadar,
Bekleyeceğim....
Nesli tükenmesin sevdaların
Elini bulama ayrılığa.
Gitme.
Eyleme...

Ax kurdistana min
Cand u huneramin

Helbesta nava dilêmin
Ez li benda te mame
Ji min re bibêje
Tu li ku mayî? ..

Îzzettin Coşkun

Evinamin

Seni kaybetmek istemiyorum
Ya birgün rüyamdan uyanırsam
Sen kanatsız,
ben kadınsız kalırsam
Ya sensiz uyanırsam...
Hergün aynı düşlerle
Aynı ayrılıkla,
Aynı şehirlerde sabahlanıyoruz

Dema te ez hiştım li van dera
Yek heval ji
Yek tiştık ji li min nezivîri
Dema tu çuyî
Ez tenê li xwe zivirî
U dinya li duramin ziviri

Dema tu çuyî
Cehennem li min ziviri
Kürdistanamin bilav di bi
Ez ji hata asîmana
Parî parî li benda te mam

Dema tu çuyî
Ez mam şuna wara
Tank u top liser min zivîri
Xirab dibê evinamin
Gundu bajarê min
Dema tu çuyî
Ez ji çum
Le belê ez bête çum

İzzettin Coşkun

Ey Kadınım

Hiçbir kitap taşıyamaz bir kelimelik bizi
Ve hiçbir düzen süremez ikimizi
Sen garip
Ben sevdalı
Sen yoksun yanımda ya
İşte budur felaket sonumuz...

Keşke hiç bitmese bu gecemiz diyecektim.!
Ama sen yoksun
Bende yoksul
Sen uzaklarda
Ben sabaha doğru nöbetçi oldum tuzaklarda

Bir kadınım olsaydın baş ucumda
Geceler desen bahane
Sen şiir,
ben şair
Seni deliler gibi seviyorum Ey sevda kadınım...
daha ne diyeyim sevgilim...?

Ben gece yerimden vuruldum be kadın
Seni kifayetsiz...
Seni çırılçıplak yerinden kıyafetsiz...
Sen Kabus olsaydın
Ben ter dökerdim
Ve en korkak halimle seni kendime
Ve tekrar tekrar kendime saklardım

Ve diyorum ki geceler bitmez ey kadınım
Şiirlerde seni sayıklayan adınım
Desemki gel bir ömür sarılı kalalım
Beni yüreğimden vurur musun?

Yastık ve yorgan değil
Aynı gökyüzünde sevişmek nasip olsun.
Tenin tenime değince
Dünya öyle hırçın öyle bir yağmur bastırır ki
Sen ıslak ben ıslak
İkimiz sevdalı

Seni Diyarbakır gibi bağladım uykularıma
Biraz mülteci biraz kaçak
Biraz da yasak....
Sen başkentim değil
Bastacımsın her gece

Sen roboski kadar yaraladın beni
Ve Reyhanlı kadar paramparça
Bu gece bölündük sevdamıza
Bölündük eşkiya yanımıza

Ve 34 yerimden sevdalıyım sana

Dersimin Munzuru kadar
Ve yağmurlar dünyadan dinene kadar...

.....

İzzettin Coşkun

Ey Mezopotamya

Her umudun
Her ıgıgın bir öldüreni de varmış
Ben her ölümümde sevdana gömüldüm
Öyle yalvarmalar kalır ki
Boynumda bir terk edişin meçhul ağırlığı
Oysa isminle aynı vurguda söylenir
Farklı ölüşlerimin dayanılmaz senfonisi
Allahla aramda senli dilenmelerim saklıdır
Öyle bir ıgık öyle bir ölüm yığını ki
Teninin hatlarında ölüşlerim çoğalır
Kırgın elvedasız anılar bastırır
gözlerimin boğusunu
Üşümek kaç seslidir sevgilim

Şimdi elden ne gelir
Şimdi allah alır mı ki bu canı
Belki yalvaracak gücüm bile kalmadı
Belki geride ölüşlerimin uğultusu
Seninle yaşamaklı
seninle aynı umutların vurulmuşu ayaklanır

Dedimya sevgilim
Allah almadı ki bu canımı
Senle olmadıktan sonra
Nedir bu şehirler
Bu gözyaşları
Can damarlarından üşümüş kaburgalarım
Ne olacak bu halimiz
Ey Mezopotamya
Bunca umutsuz
bunca ölümlü sabahlarından kime ne?

İzzettin Coşkun

Ezîdî Katliamı

Bu ne mahşeri zulümler kalabalığı
Bu ne zorlu ölüm ya Rabbi...

Bir dilde açıklaması var mı
Sayısız kere mazlumluğun kabul edilmezliği?
Yalın ayak bir sürgün kızılığı
Ve tepeden tırnağa bir susuzluk faciası
Ve ayaklar altında birikmiş sular
İşgal edilmiş bir vatanın ironisi
Dicle gibi kudurmuş
Ve binlerce kez ters yüz edilmiş hayalleri
Ve çöllerde yağın küçük ayak sesleri.
Çocuklar hiç böyle katledilmedi
Böylesi dağlarda sağanak cesetler
Ve doğanın dengesiz döngüsü
Nesli tükenmiş bir yaşama terk edilmişleri

Hiç görülmedi tanrının
Ve meleki tavus'un bu denli çaresizliği
Ecelsiz sualsiz ölmenin derinliği
Çocukları savaşa terk etmenin iğrençliği
Ve hiç görülmedi yasak bir dilde mazlumluğu
Bu denli haykırmak
Ve Ağıtlarca pasaporta sığınmak.
Ve sığınmacı yürekleri avuçlarında
Ölmenin en sessizliğine soyunanlar...

İzzettin Coşkun

Ezo

«sensizlik»

sessizliğe gömülen bir şehir gibiyim
açlığa ve sefalete değil
Ezosuzluğa mahkum
bataklığa gömülüyor gibiyim
rabbime, herşeye rağmen seni dileyen
inleyen seslerimle
Ezo diye haykıran bir dilenciyim
yaşayan bir ölüdür, sensizlik halim...
ezosuz yaşanabilir mi sanıyorsun
bu hayatta dar kalıplarında..

kurduğum bu şehir yıkılmaya mahkum.
altyapısız, kolunsuz binalarla dolu gibidir
tek sevdiğim ezo olmazsa....
ancak yıkılmayla karşı karşıya olabilirim
rabbimden dilenci gibi dilediğim olmazsa...

23 Temmuz 2009

İzzettin Coşkun

Faili Meçhulludur Sevdam

faili meçhulludur duygularım
çocukçadır ve küçükçedir düşüncelerim
misket oyununa başlar dar sokaklarda
ve bir mağanda kurşunudur
'baş' vurup sevdalarımızı çalan

konusam ölüüm
yaşasam vicdan azabı.
bir devlet sırrıdır avuçlarıma sakladığım.
ve sokağa çıkma yasaklıdır
sana kurduğum bütün cümlelerim
Hani konuşsam ölüüm...

yasak bir dilde 'ez te hezdikim'
diyecek kadar terör mağdurudur
kekemelerimden arta kalan dizelerim..

bir asit konusunda can vermiş hayallerim
bir ölüm koytusunda yellerim.
Ve yüreğim semada bir dua ile beklerim
bu tevekkül umutlarla Allah'tan mucize dilerim

Barbar bir ayrılıkla el konulmuş aşkistanım.
ve sana kurduğum her cümlede
'Ohal' den 'b/aşka hale' düşerim.
masumca boyun eğmek mi olsun şerrim.
ve Diyarbakır zindanına atılmış harami düşlerim.

ve bir devrimcinin legal isyanı
ölüm orucu gölgesindeki yanı
Ölüme terkedilmiş beklerim
ve savunmasız kalır sevdam
oysa ölmek için can atarım
oysa ölmek için ölüyorum sevgilim.
faili meçhulludur seni sevmek....

23.01.2013

İzzettin Coşkun

Feqiyê Teyran

Şehri nuhun yaratıcı geçmişi gibidir
sevadamin tarihi,
belkiler kadar hayali olsa bile kaderimiz,
feqiye teyran aşkı gibi ölümü sevda ile
anmayı bilmek gibidir.
yıkılmaya, yok olmaya
mahkum olmak gibidir.

zalimler aşireti ile harap olunmuş sokakların,
henüz kalem bile tutamayan
çocukların,
kılıçtan geçirilmişçesine harap olmuşum
bazen şehri nuhun yok olduğuna
inanasım geliyor,

ama olmuyor iste
feqiye teyran geliyor aklıma,
sevdaydı onun adı
şiiirdi nefes alışı,
şu gökkuşağı sen misin?
yoksa şu yeri yakan
şimsek misin?

feqiye teyran kokusu var hala
bu elimde sıkıldığım toprakta,
sevda kokuyor işte
aşk değildir
bu imkansız deyişimiz herşeye,
adımız tutsak olabilir,
tarihin tutsak diline
ama palamut ağaçlarının gölgesi
Feqiye teyranı selamlıyor gibi,

bu bizim sevdamız degilmiydi
sevdalıya sevdalanmışçasına boyun
eğmek,
işte bu bizim sevdamız,
kim yıkabilir bu
göğsümün yakarışını,
kim yıkabilir uykudan sehri
nuh diye bağırarak uyanışımı,
bizim adımız
sevdaydı yokluğa inat var olmağı
yıkılmayan sınırlamamız,

bir kabusta seni anmak ne garip
oysa seni sevmeyi sevmek bile bir başkaydı,
bir başkaydı seni anmak,
Seni yaşamak...
senin varlığında var olmağı varlığım,
hayali dünyamda seni kaybetmekti darlığım.

ben sana tutsağım
dicle ile fırat arasında ömür boyu
mebbeteyim iŖte,
hangi aftan yararlanana bilirki
bu bedenim? ,
titreye titreye, titreyen bır
kederim.

bir idam sehpası olsan
beni bu acıdan kurtarır mıydın? ,
giyotin kadar keskin olsa rüzgarın
beni bu dertten kurtarır mıydın? ,
bazen unutuyorum sen sehri nuhsun
Merhamete bile merhamet edensin
bunu bilmiyormuŖ gibiyim bazen..

12 Ŗubat 2012

İzzettin CoŖkun

Gecelerdir Sarhoşluğum

Benimde artık zararlı bir alışkanlığım var
bağımlı kaldığım tiryaki nefesimin...
ve karanlık dolunayda sar'hoş olurum...
yıldırım yüklü yüreğimle
karanlık bir gökgürlemesidir düş'üncelerim...

öylece düş'erim
uçurumların kaybulmuş sokağına
Uykusuzluğu yudumluyorum.
Ayılırken bu şehrin meçhul darlığına.
ve kendimle vedalaşmadan giderim...
Bayılana seni düş'lerken
Aynı vakitte farklı yerlerde olmamız bitirir beni...

Ansızın tutulurken bu meyhane gönlüm
çaresizce çıpınır kaybuluşlarım.
Ve bir seher vahti daha
Iskelesinde takılan vapur olurum.
Tan vakti olurken uyurgezer düş'üncelerim.
Tam vaktidir
ağlayarak kendimle yüzyüze senle bakışmaya...

İzzettin Coşkun

Gel ki

Gel ki;
Karanlıkları örtelim üzerimize
Gecenin loşluğunda
Dolunay gözlerine dolanayım...

Tam da Ekinoks vaktinde
Sevdanın boşluğuna salayım kendimi.
Sonra lâl lâl kalışalım...
Ve sonra deli dolu bakışalım.

Gel Gör ki;
Bir kenti avuçlarıma sığdırmışım
Surlarına gülüşler saklamışım.
Sevdalarımın bütün bütün sırdaşlı kalmışım.
Gel ki;
Bu soğuk şehre ısınmanın bir bahanesi olabilsin...

Seni Diyarbakır gibi
Mahabat gibi taa ciğerlerime sürmüşüm.
Mem û zîn'ce son katmanlı bir sevdaya
Ve seni diyar diyar tenime haps eylemişim...

Gel ki cansız cansız sana can olayım...
Gel ki Diyarbakırım olursun
Ben sana Mahabat Efrin...

Sen ey Mezopotamya'm.?
Gözlerini Newroz aç ki
Ben sıcağına kavurayım.
Ve sığınmacı yüreğimle sana militan durayım...

Yeterki gel seni yüreğime azad ettim
Ve Kawa'nın isyanıyla daldım gözlerine
Sınır sınır sana kuşanma hallerimde.
Kaçak bakışları cebimde taşımaktan
Ve üç beş cigaralık yasak vakti...
Bir yandan sevdalar kılarım
Ve ölüme Roboski kala sarılıkalırım
Ve kalırım...
Öylece kalırım...

Yeterki gel
Sana tek parça kurban
Sana bütün bütün Kürdistan,
Ve bir şehadetlik kabristan olurum..
Dicle fırat gibi sana sıırıslıklam tutunurum
Yeterki gel...

İzzettin Coşkun

Gerçekten

Ve Sadece gözyaşım gerçektirler
Bu sevdam bu sana düştüğüm kavgam
Sadece bunu gerçekler...

Ah şu gerçekler
Bitmeyen çileleri seçerler!
Sönüveren sigara alevinde
Seni anımsatan anılar kayıp giderler.
Sana ölesiye tutkunluğum bunu gerçekler.
Sahteliğe damga vurmuş gülüşler,
Gerçek'ten seni bana gerçekler...

İzzettin Coşkun

Gerilla Taktiği

Bir öğrencinin kurduğu
meslek hayali gibiydi bizimkisi.
Doktor olamadık
Saçları bile dökülen
kötürüm bir bunaklık serüveni...
Ne gariptir şu sevda
Yada garipleşen şu sevda...

Aslında ellerini tutma
yada kulkula senle olma gibi
bir düşünceye bile düşmedim...
gerilla taktiği hesaplarımla
bölündüm sensizliğe..
Sana vuruldum
ama geri kaçmaya duruldum.
Ve bütün hayallerim tutukluluk yapar...

İzzettin Coşkun

Gerisi Y'alan

Bir meyhanenin arta kalan
Ve gerisi talan edilmiş son sarhoşuyum.
Olabilmiş berduşt gecelere bıraktım ağlayışları.
Taa dibine vurulmuş son şişesi şaraba.
Bu ne bilinmezlik,
Bu ne çıkılmazlık.
Titreyen avuçlar birşeyler mırıldanır yaraba..!

Ah şimdi zincire vursam saçlarında.
Bir damla gözyaşımla tutsak etsem seni...
Boğulu sis kümesi göz hücrelerime..

Meçhule bir korkaklık sarar dört yanımı.
Dönülmez bir meyhane boşluğunda
bulurum feryadımı...

İzzettin Coşkun

Gever'li iki Fidanı Anıyoruz

Biz kardeşiz dediler...
Dilimiz yasak,kültürümüzü günah kıldılar
Biz kardeşiz,
taş, toprak, rüzgar kardeş...

Dersim'izi vaazlarıyla,
günahkar baazlarıyla verdiler.
bir tenefus sokağında faili mechulce gömdüler,
krokisi bilinmeyen toplu mezarlığına...
ölümünü bile yok sayarak önümüze serdiler.
soframıza sağınak kurşun kustular.
geceye doğru gelincik avlarcasına...
Biz kardeşiz..! ! !
tüfek kardeş, kurşun kardeş, barut kardeş...

top'ladılar kurşunladılar...
yetmedi hava'dan paramparça ettiler...
dersim'iz roboski tüterken
rojavadan ağıtlar yükselir...

Şimdi ise Gever'de kırlangıç olup uçuverdik...
feqiye teyranla birlikte sönuverdük mezopotamyaya.
havaya sıkılan yedi kurşunla...
ve yedi cihan sessiz,
yine sessiz.! !
kimse hatırlamaz zaten kürdün kardeşliğini
bedenimiz dar, yarınlarımız dar
yuvada yetim bekleyen suçlarımızda...

İzzettin Coşkun

Gezi'nin Başka Yüzü

Bana sorarsanız bahane..
Agacıda geziside köprüsüde.
Hazmedemiyorsa karşındakine
direnmek şahane..
Bir de devrim yaptık diyorlar
Toma'nın suyuyla devrilirken
Direnmeektir bahane...
Alanlarda 10.yıl marşı yükselirken
Ahmet kaya gelir akıllara
bir bıçak
bir çatal
Birde dönen devran..

Oysa biz hiç mutlu olamadık..! !
Sokaklarda kurşunlar yağardı
Anneler geri dönemeyen çocuklarına ağlardı.
Kimi umut keserdi kimi dağın yolunu...
Havalar hep gaz bulutu eserdi...
Şırnak'ın bişenkleri
birer birer kökünden söküldü
toprağı tutsak cografyasından.

Gezi denilince aklımda bahane olarak kalacak
Çevreciler gezi olarak kalır.
Ortalıkta gezerler,
milletin eşyalarını ezercesine
Kardeşlik naraları ederler kimisini böyle sezerler.

Bir gezi kalır bir de bahanesi.
Hafızalarda polisin terörü
Medya'nın suskun fahişeliği.
Direnenlerin ardında kalan kuskunluk.
Demokraside parkıda bahane
Halka jop koyan zihniyet
Jop yemekten rahatsızlık duyulursa
Ortalığı yıkmak şahane..
Hükümet istifa sesleri yükselirken
Darbecilerin demokrasi talep etmesi bahane.

Geziden geriye, yoğun çevre kirliliği
Parçalanmış banklar ezilmiş arabalar
Birde çevreden göçüp giden bir yudum çapulcular.
Herşey bahane.
Hane hane camlar kırılır çerçeveseler iner
Camiler olur hastahane, Eczahane.
Ayaklar altına alınmış kutsal haneler.
O basörtüye karşı çıkarlarken
göz yaşlarına boğulmuşlardı aneler...
Bir yerde kardeşlik lafı geçiyorsa
buna kesinlikle kanmayın
çünkü altında yatıyordur şahane bir bahane.

Gez'i si kalır sokaklarda
Ağaçtan kesilmiş sopalarla
dar ağacında insanı idam ettiren kafatasçılarla
facebookta görüntüleri sel alır.
Ve kirlenmiş sokaklarda devrimi aramaktır bahane.
Dözerin önüne atlayan bir kahraman
Sırrı çözülmeyen mukkades bir surayya.
önder demek yakışır ona
ve arkasında olayı sapıttıran bir bahane..
iki üç çapulcu destek verse kim inanır buna

Biz mustafa kemalin askerleriyiz diyorlar
ve sonrada demokrasi diyorlar...
bununla kalmayıp kardeşlik diyorlar...
tarih güler
muammer güler
ve anlayanlar güler...

İzzettin Coşkun

Gökyüzü Sürgün

Buraların başka bir adı olmalı
Deniz sürgün
Gökyüzü sürgün
Seni sevmelerim dahi hep sürgün
Allahın emri Eyyüp sabrıyla
Gelgitler misali son tebessümlerin dahi sürgün
Sana bağışladım mahpusluğumu
sana bağışladım,
sana yaşlandım.
Hep seni andım
Sadece bir hasretlik sana dayandım
Bu har tapınmalarım sürgün
Kısacası bu yüreğimde bir cehennemlik sürgün
Uzuncası sensiz geçen her günüm

Oy soğuk kışlar aşkına
Bu bendeki üşümelerin
ne de çok sarhoşlanır

Sesli sessiz gülüşlerin ihtiyarlanır
Beynimde siyah beyaz üşümeler tenime titrer
Böylesine alelacele üşüyorsam bir sebebi vardır
Bu gözlerime saklanan firari çizgilerin.

Sonra düşündüm de
Mesele sarılmak da değilmiş
Sarılmakla geçer mi bu isimsiz hasretlik
Sarılmakla tükenir mi bu poyraz üşümelerim
Hâlbuki sana sarılısam da üşürüm

İzzettin Coşkun

Göz Gözü Görmek

göz gözü görmesede
Yürek her şeyin üstesinden gelir.
Arkasından imkansızlıkları gelir.
Sevmek illaki göz gözü görmek midir
Seni yüreğimde yaşatıyorumya.
Her saniye sımsıkı sarılmışım,
nefes nefese seni soluşum gibi...

sevginin gerçeği bu olsa gerek..
Uzarlarda ve hatta çok uzarlarda olsada
Seni öyle bir yaşatıyorumki anlatılmazlarla...
Gerçek aşık sevdiğini yüreğinde yaşatabilen midir
Bunu yaşayabilen sonsuz sevgiyi tadabilen midir
Ama ben seni her türlü başka türlü seviyorum..
İşte buda sonsuzluğunda ötesinde
Seni seviyorum sebradilemin...

İzzettin Coşkun

Gözlerine Kayboldum

ben sende kayboldum
bir sehrin kayıp
insanları gibi
herkese garip
kendime yabancı kalmışım,

kör sokaklarda çıkılmaz
yerlere dalmışım
bilinmeyen bir yola,
Kendimi yanımda alamayı unutmuşum.

bir kervancı misali
dönüp dolanıyorum..
ben senin
gözlerinde kayboldum.
bir yabancı gibi
bir kimsesiz gibi
bir deli divane gibi...

neden?
ortalıkta böyle hırçınca gezinmem neden.
bu gönlüme,
Bu dilime
seni hatırladığım herşeyimde
kilit vurulmuşluk neden..
ben senin
gözlerinde kayboldum.
büyüleyici ışıltısında
kaybulmuş dolanıyorum.
büyüleyici bakışlarında
yok olup gidiyorum

peki?
güneşten parlak
aydan aydınlık bu gözlerin
Gözlerimde dolanmana rağmen
Bu kaybulmuşluğum
Bu sarhoşça teslim olmuşluğum neden..

sana geliyorum işte
peki gözlerimdeki
gözlerine erişememem neden..
Ben sende kayboldum bir
damla suyun denize karışıp
yok olması gibi...
bir akarsu gibi oluyorum bazen her yeri
yıkacak kadar hırçinken
bazende bir mevsimlik oluyorum,
bir anda kurumaya
mahkum olmuşum...
ben sende kaybulmuşum.

2 Ekim 2011

İzzettin Coşkun

Günah

Önce günahlara alıştırdın
Sonra gün be gün ahlara
Önce aynı şehri paylaşamadık.
Aynı gökyüzünü
aynı atmosferi
Ve sonra,
aynı cehennem'de seni görememe korkusu...

Şimdi yine beyaz bir gecelikle
divane divane dolaşıyor dolunay
Ve birlikte ağlamaklı olurduk
Ve yapayalnız kalışını ilân ederdi gecelerime
Örtünmüş bir sis kümesinde bulanık bulanık
Ve sırdaşça kalakaldık.
Ve bir kuşluk vakti kapandım
Uykunun en usturalık suratına

Kahvesi kahvesine yudumladım karanlığını
Ve en kahvesinde hatıraları taşıdım.
Belki bir nedeni vardır uykusuzluğun
Puştı puştına payıma bırakılan suskunluğun

Ve üstüme kusuyordu
Denizlerden daha hırçın maviliğin.
beni tepeden tırnağa berbat eden gözlerinden.
Ve tekrarı yok amansız inen bir ayrılığa
Ve kepenk kapatmış gözlerinden
Ve yüreğinden..
Yedi cihan yasak edilmiş sevdama yalnız kalışım.
Çılgındı upuzun sabahlara uykusuzluğum.
Çılgındı olabildiğince çılgın

İzzettin Coşkun

Güneş'imi Çiziyorum

Tekrar tekrar sarıldım seni yazmaya.
Bir Şiir pistinde hayallerimi sana çevirmeye
Yetmiyor böylesi seni yaşamak.
Yetmiyor Düşüncelerimin, hayallerimin
Bu kurduğum düşlerle,
gözlerinin taa dalgalarında sörf etmeye.
Terk ettiğim nefesimde sana yanıp tutuşmak.
Yetmiyor...yetmiyor...

Bu uzaklar çok uzak geliyor sanki
Bu özlemler çekilmezdir inanki.
Kayıplara karıştı kelimeler
Her biri çıkmazlarda takılı
'Seni' bulur, sevmelerim kaçamak olur...
Ve darmadağın olurum.

Dizelerimde koklamak seni
Saçlarına kamp kurar gibi sığınmak yetmez ki.
Artık yazmıyor oldum seni
Ancak özlemlerimden sahipsiz kalan.
Bir gülümseyişine
bir bir saçlarına dalgalanan sığınmacı yüreğim.
sevdanın mürekkebinizi gözlerime sürdüm.
Ve gabar-Cudi şeridinde güneşimi çiziyorum.

İzzettin Coşkun

Günlük = Şiir

Not defterime şiirler gömerdim
Biri bakmaya çalışınca da
Günlüktür deyip dururdum...
Utanırdım, çünkü;
sevda bulutlarını yüklemiştim dizelere,
görenlere yıldırım olup yağar diye..
Tek derdim sadece üstüme üstüme yağman.

Evet günlüktü onlar
her gün her saat yazmaya çalışırdım
Gök gürelemeli hislerimi...
Korkardım sevildiğini anlarsın diye
Korkardım bana kızıp bu çılgınca sevmelerin niye?
Ve utanırdım teninde sevda mevsimini görünce
Utanırdım yazdıklarımın güneş olup,
yüzünde parlamasını sezince.

İzzettin Coşkun

Hafriyat

Harfi harfine bir vahşetlikti
Alınlarda ölüm taşımanın fıkıralığı
Kan ter içinde kıyamete meydan taslama,
hangi kefenin aklığına sığar..
ey kömüre sopsoğuk olanlar..!

Bütün taşlar üstüme döküyordu
ocaklara ateşler tutuşuyordu.
ağıtların enkazında en taşınmaz yükmüş,
bir ocağa yoksulca bir ölümün gölgesi...

yokuş boyunca kömüre kovalandık
uzun sopalar ile kendimize pay arardık
Çok kere yol ücretini anca çıkardık...
Ötostop bir beklentinin beşğine atlardık

kömüre parça parça uzanırken
toprağa parça parça uzananları gördük
ve taş toprak altında,
recmin başka adıymış günahsızlık

Taşla karışık kömür yağardı üzerimize
kimisine bir avuç ölüm
kimisine sadece kömür
payıma şiirin karası düşerdi..

İzzettin Coşkun

Halepçe

Adem ile Havva'dan bu yana
Son yasaklı meyvesiydi bu
Ve ardı sıra cennetten kovulanlar
Yersiz yurd edilen bir kavimin günahsızlığı
Evladı Kербela'dan gelenleri
Sonra tufan tufan ölüme serpildik

Bir elma kokusu yağdı tepemize
Sonra ölüm korkusu yağmanladı
o minnacik bedenlerde

Ölümün sessizliği
Birbirine sarılmış cesetlere yankısı
Ölüm Kürdün ölümü
Halepçe'den kopuyordu kıyametimiz
Deccalın vur emriyle karardı güneşimiz
Dağılıyor kervan soğukluğu
Dehakların ölüm ziyafetinde
Neşesi inkâr edilenlerin
Eşkiya bir ömre teslimleri

Dedim ya,
Yaşam Kürdün yaşamı
Öylesine yasak
Öylesine çaresiz
Ve öylesine dağılmış,
harabe bir kader deryasına

İzzettin Coşkun

Halepçe'den Berkin'e

Her car em dibe vicdan ne maye
Her car em dibe mirovatî xilasbûye

Roj be roj zarok li cîhanê ne maye.
Her car kervanê şehîda zaroter dibe
Li Kürdistanê bandori giran çêbûn
Berkînamin çavêxwe niqand
Halepçe, dersim û zilan dibare.

Jîyan li xirab,
jiyana me bin erdê de hêla ye...
Krij bu vicdan krij bu çavê müslüman.
Tirkû kurd biratîya de direw maye
Mirîna zaroka dilêxande
paqîj kirin faşist û âlima...

Türkçesi....

Her defasında vicdan kalmadı diyende
Her defasında insanlık diyende biz olduk..
Gün be gün çocuklar cihanda tükenir
Her defasında şehidler Kervanı çocuklaşır
Kürdistanda ağır bir etki bırakır
Berkin'im hayata gözlerini yumdu
Halepçe, Dersim ve zilan yağdırır
Yaşam bozuk,
Yaşam yerin dibine vurulmuş....
Vicdan kirli, müslüman gözler kirli..
Türk-kürt kardeşliği senaryoda unutulur...
Ve Çocuk ölümlerini,
gönüllerinde temizlediler alimler ve faşistler...

İzzettin Coşkun

Halüsinasyon

kantinde gördüm seni
saçların ufaktan yüzünü
benden gizliyordu
sen olduğuna emin olmak için
biraz daha yaklaştım

vaybe ne kadar çok değişmişsin
diyesim geldi
tuhaf tuhaf izliyordum
burnunda hızman
öylece oturup konuşuyordun

ama şunun farkına vardımki
asıl ben çok değişmişim
kırılmış hayallerim
kirlenmiş umutlarım kalmış

bir ayrılık mevsiminden kalan
kasırga olurcasına
beni benden almış.
alınında bir doğum lekesi vardı
zaman onuda almış.
Beyaz teninde yerini almış almış
aslında şuan
Sana bakıyor olma ihtimalim
çok düşük

binlerce km uzakta
senden uzak kalmam için
ayrılıklar döşemişsin
seni takip etsem bulurum
kendimi tuzakta.

buradan yabancı kampüste
binlerce km uzakta olduğumu
hesaplamayacak bir matematiksizlik içindeyim.
yine birini sana benzetmiş olmalıyım
bir tür halüsinasyon mu geçiriyorum
bilmemki? ?

sanırım kimse sen olamaz ezo....
biraz tuhafa kaçır ama
sen bile sen olamazsın
o kadar alıştım ki yakınımda olmadığına
senden uzaktan uzaktan
kendimi bulduğuma inanmamamki
kul kula elle gezsek bile,
seni uzaklarda arama
alışkanlığımdan kopamam....

14.02.2013

İzzettin Coşkun

Harika Bir Yıldız

Kimisine "Harika bir yıldız"
Kimisine yerden göğe
Yerden yere
Infilak edilmiş birer yıldız/z.

Otuz dördten biri durdu en önlere
Katırların nefes sesleri duyuluyor
Ve hafiften mazot kokusu
Dağların eşkiya sessizliği
Bir yolüstü deliyor kimliksiz düşlerimizi

Kurt ulumaları da donmuştu
Soğuk gecenin bir ayazında
Kefen beyazı bir kar üzerine
Dağların Afrika kokan mabedine...
Bir fukara yaşamın tenine iniyor
Sınırları yol yol biriktiren
Coğrafyanın en Somalileri,
Mafevkten ölümler düşer
Yağmurlar arası kan dolar tepemize
Ve Filistin uyruklu yüreğimiz darmadağın...
Dört parça,
Dört sınıra çekilmiş Rabia yanımız

Binlerce parçaya bölünmüş otuz dört can
Otuz dört can pınarı
Kan olmuş akıyor bu dağda

Un torbalarına sığdırılmış,
Kaçak çaya karışmış cesetler
Ve manşet manşet
Evlerine geri dönemeyenler

Ve katillerden medet ummak
Leş kargalarından Adalet bulmak.
Nerde görülmüş

Nerde duyulmuş
haydutların..
Yamyamların
Ve şeref yoksunu mahalların
Fahişe kadroların
Kendini sorguladığı
Nerde görülmüş....

Ne harika yıl değil mi?
Ama unutmadan
Ama Yıl/madan
Hak Adaletin takipçisi yolundayız.

Ve adalet yerini bulana dek
Yas yıl/ındayız...

Ez bimrim ji tera roboskê
Zorokên bê cihu war
Ew dilen geş, dişminên har
Em ser sinor parî parî xar
Disa Halepçe Dersim
Şengal ser mede hat
Bi edaletiyê em xilas kiri
Tunetiyê em parçe parçe kiri
Ez bimrim...Roboski...

İzzettin Coşkun

Haketmiyorum

Hiçbir şeyi haketmiyorum.
anadan doğma bir yaşamı karşıladığında
ilk nefes alırken ki,
hırçınca ağlamaklı halindeyim.
düşüncelerime
düştüğüm sevdanın anılarındayım...

Ve seni yaşayarak ağlamayı sitemkarlığıma,
Seni sensiz yaşamının yalnızlığını bile
haketmiyorum...
Böylesine haram işler gibi.
bir lokma günahı yudumlar gibi
seni taa iliklerime kadar
acımasızca kendime kaçırdığımı,
yaşamı koytuluklarıyla
Görücü usulü sevdalanışımı
ve seni düşlerimce yaşamayı haketmiyorum...
seninle aynı gökyüzü altında,
Göz bebeklerimde,
sır gibi sakladığım gibi yaşamayıda
Dizelerimin uçurumlarında
Ahengli intiharlarımdan şaşmamayıda.
Ben seni hakmemeyi bile haketmiyorum...

İzzettin Coşkun

Hiç

Gereği çok düşünöldü...
aslında seni hiç sevememişim...
hiçine düştüğüm sevdanın
hiçbir sebebinde solamadım
senli terk-i diyar inti(har) larım..

Hiç sarılamadım
Hiç darılamadım
hiç ama hiç bakışamadım...
Ve öyle bir hiçliğe düştüm ki
bütün hiçliğine inat seni var saydım
hiç durmadan...
hiç bıkmadan...
Hayatın bütün olumsuzlukları
iddiayı benim üzerime oynarlar...
Oysa hiç kazanamadık.

Sen benim hiçlik yanımkem
Hiçine ve de içine düştüm kuruntuların.
senin gözlerinin hiçindeyim
hiçinci bir yokoluş içindeyim...

şekilsiz bir hayalle kuşatılmış biçimdeyim.
Hiç sana küsemedim hiç sana kızamadım
ama hep hiçine alırım.
Hiç tutamadıklarım da,
içine düşerim hiç birşey olmamış gibi....

İzzettin Coşkun

Hiç Olmadığı Kadar

Sonra bölündük
farklı şehirlerin sıkılğan ufuklarında
Ve yanlış küskünlüklerin
Geri dönülmez zamanlarında

Cudiden Gabara çizilen öksüz bir alfabeydik.
Sonra yasak bir lisanla sevdamız.
hiç olmadığı kadar ayrılığa dizildik.
Hiç olmadığı kadar sensizliğe bölündüm.
Belki zindan olurdu sözlerin
Ve ben titrerdim hücrelerinde
Belki Şehri Nuh tufanlaşırda sevdada selimizden
sonra ikimiz de aynı tanrı'ya emanet olurduk

Ve usul usul bahar dolardı tenime.
açamamış nice tohumlar delirir
Bir de isyankar gülüşler kopardı yüreğimden...
Ve hiç olmadığı kadar tenimde yeşerir tenin.
Sonra hiç olmadığı kadar gözlerimden erirdin..
Ve en tufanından bölünürdük
Seni yüreğime
Seni binlerce kez yüreğime sardım
Seni bahar gibi sevdim
Seni Şehri Nuh gibi sevdim.
Ve seninle güzeldir sevmek
Ve seninle güzeldir, güzellikler

İzzettin Coşkun

Hiçbir Yerde Yokuz

Bütün şiirler tükenmişti
Bizi hayata karşı savunacak
bütün oturumlar kapanmıştı...

Ah tamara diye anons ediyor Selim Temo! ! !
Ve sonrasında Ahmet Arif 33 kere üfleyerek..
ben vurulurum roboski ağlar feryadımda.
Dut yemiş bülbül gibi duran kalemde
Yazmak bir tuhafliktir...
Ben soluk soluğa o yalnızlık fırtınasında sörf ederim..
Sonrasında hınzır bir sessizlik...

oysa ki biz hiçbir yerde yokuz ezocan.! ! !
En uzun gecede bile saatleri şaşırılmış
Tükenmişliğin sırtında hamallık ederim..
Hiçbir meridyende karşı karşıya gelemedik.
Bilinç altında bir çığlık gibi uyanırım gecesine.
Ve gözlerin
Dudak payı uzaklığımda
Burnunda aldığı nefes yakınlığındayım..
Firari bir duman kokusu gibi yok olurum.
Uzayın taa kara deliğinde
infilak olmuş bir yıldız gibi var sayılırım
Senle olmanın yoklama defterinde...
Yine yok yazıldım,
farklı şehirlerin ortak duraklarında.

Otogar olur gözlerim.
Wan kalesinden
iki farklı renkle seni arayan kedisi,
Bir kemik gibi koklarım,
bütün edepsizliğimde seni aramalarımı...
Kasrikte bir kimlik olurum
Beytüşşebap yolundaki...
Kaçak bir çay kokusu gibi karışırım
Kimliksizliğin, kimsesizliğin 'bexbır' özlemine...

Ve kaçak olurum gözlerine
Dicle nehrinde boğularak ölen,
bir çocuk gibi yaşamaya dalgalı...
Bütün sınırlarda kayıp ilanım var
Kendimi kaybettiğim senli arayışlarıma...
Korkaklığa atılmış bir adımım kaldı
mayın tarlası gibi ekilmiş gözlerine...

İzzettin Coşkun

Hisseder Usülü

Hisseder usulü,
bir sevdaya soyundum bu gece...
Kör düğüm tutulmuş yüreğimle düğümlenen,
Sesinin çınlamasıdır.
Şafak vaktiyle sana bahrevan dönüşüm...

Yüreğimin kararmasıyla,
sisli mesafelerde boğulmuş..
gözlerimin enkazında seni arar oldum.
En çıkılmaz gecenin sokağında adres sorarım.
Gecenin taa karanlığında sana kaybolmuş Bedenim
Sana kaybolmuş yüreğim darmadağın...

Ve seni bekler oldum
Güneşin kapandığı bu yüreğimde.
kervan giderim anlamadığım kürtçe ağıtlara...
Bir baskın gibi girerken bedenime,
gözlerinin militan soluşuna tutsak kaldım.

İkinci dereceden mülteci kalırım,
tanıyamadığım yaşam-ı diyarına.
Ve teröristçe korudum seni
sözlerimin kayalıklarında,
faili meçhulce saklandım
teninin mağaralarına...
Ve seni özledim bu gece

İzzettin Coşkun

Hüzünle Kaldım

bir hüzün kaldı
senden bana,
Bir gülümseyişine andırırçasına
güzel iken hayat,
hıçkırıklarla dolu
Bir hüzün bıraktın...
her şeye rağmen
kendimi inandıramadım sensiz
oluşuma..
bu yaşla dolan
gözlerimde hep sen
varken.
bir türlü sana sarılamıyorum
inandıramadım kendimi.
hep yanımdasın ve
kokunu ciğerlerime çekecek kadar,
ve herşeyden
çok yakınsın bana..
Aramızda toroslar yokmuş
gibi
kendimi inandırmışım.

kendimi sensizime inandıramadım..
seni seviyorum fısıldayışımı
duyuyorsun gibi yakınımdasın..
gözlerinin
ışığında zifiri bir nefes alışımın
olmadığına inandıramadım kendimi..
Yeniden doğmuş bir
bebek gibiyim sanki
İlk defa ciğerlerime hava
alıyorum gibi
hırçın bir acı varken bu bedenimde..
sen yanımdasın ya
peki bu ağlayışım neden...

19 Ekim 2011

İzzettin Coşkun

İhanete AŞK ederim

İhanet gibi gelinir
Etrafa öylece bakınmam...
Oysa seni arar oldum
gördüğüm her yüzde..

İhanettir başkalarına bakıyor olmam
Belki seni görürüm düşüncesiyle
günahlarımızda sakınmam..
Birileriyle konuşunca,
Sen ortaklıklarda yok olunca
Sensizlik bedenimi sarınca.
İhanettir nefes alışım...
Böylesine ortalıkta gezinmem
Böylesine başkalarında,
seni arama saçmalığım..

Gözlerimin kepenklerini indirdim.
Dışarı çıkma yasağı veririm kendime.
Ve ölüm cezası uygulamıyor olmam
Sana ihanet ediyor hissini uyandırır.
Seni ölesiye, seni kölesiye severken.
Hala ruhumu avuçlarımda saklıyor olmam
İhanet olunuverir...

İzzettin Coşkun

İhanetim

İhaneti bilir misin, efendim
Desemki seni senle aldattım
Seni zindanıma terk ettim
Sonra da seni sen/siz sevdim
Böyle böyle milyon kere ihanet ettim.
Gel beni bana bırakma
Senin olayım
İhanetin olayım
Seni senle paylaşayım...

Şana öylesine ibadet
Öylesine şiir yüklüyüm ki
Şimdi secde etsem
kâbemi şaşarım
Şah damarımdan sana yüreğimi açarım
İlk günahımı senle bozarım

Senin için nelere katlandığımı
Sen yokken,
Yataksız, yorgansız
Kat kat üstüme örttüm geceleri
Birazcık inandırabilseydim yarımılığı
Seni ne kadar eksik sevdiğimi
Anlayabilseydin keşke,
Gecesine gündüzüne
Hiç bıkmadan
Hiç sıkılmadan...

Keşke,
Yanında olaydım da
Kıyamet kopaydı
Gene de kıyamazdım sana sarılmaya
Yeterki senle yan yana olayım
Uslu uslu sana bakınırdım
Bir dediğini iki etmez
Gözlerine gözlerine sana olurum.
Yeterki seninle olaydım

Ji min re bindesti ma
Ji min ra dinîti
Welat dibe weke xeliya cigare
Bilav dibe li ber bayê
Parçe parçe
Sînor sînor
Kurdistan Kurdistan
Bilav dibe eşka mem u zin.
Ji te ra ixanet
Ji te ra teslimiyet
Kurdno tu çima winda dibî

Qêr bide ser dinyayê
Awaz bike ser çol û zinara
Dil bide hevaltî
Deng ne de neyartî
Rabe
U wilo rabe
Bila kuletî bifetisi
Bile evinî serê çıyan geş bibe
Bila agire dozê xweş bibe
Bila govenda newrozê bilind bibe
Dilana xwe fire bikin malxirabno
Bile cihên hemo kurdan li hebi
Ewropa heta çıyayên serfiraz
Heta yek kunçika dinyayê
Heta yek kurd heyî
Bila rabin govenda kurdîtîyê
Bila ser pîya
Azadîyê piroz ki
Bila welat rizgar ki
Gelo ne bese ev hale
Gelo ne bese xeliserî
Edî bes e...

İzzettin Coşkun

İlk Bayramım

Bugün bayram diyorlar
Gözüme bir damla yaş atarım.
İnsanları birbirinden ayırt edemiyorum.
Herkesin yüzünde bir gülümseyiş gizlenmiş
Ama parmaklıklar arkasında,
insanları uzaktan görür gözlerim...

Bugün bayram diyorlar
Medine'ye yayan giden Sahabeler olurdum
Şimdi daha iyi anlıyorum yorgunluğu...
Muhammedin bastığı yerleri
görme sevincini yaşamam gerekirken,
Ayaklarımın altında kan gelir hissini çekerdim..
Yorgun düşüşümdedim herşeyin...
Bugün bayram diyorlar.
Seni ilk görüşümle ilk bayramı hatırlar gibisindeyim...

Oysa bayramım sen
kendime yabancı kalışım sen...
Seni sevmenin bayramını cebimde taşıyorum...

İzzettin Coşkun

İlk Şiirim

Baskın yemiş hâllerimle
sevdalıklar fitiline alevlenişimi düşünüyorum
Aklımın en ücra yerlerine işgalini
Kifayetsiz bakışlarını keşfediyorum...
Rüyalarımın denizine demir atışını.

İsmi kalbimin bozgun yerine kazıttım.
Yaralarımın tenini sürdürdüm
Emanet aldığım ilham bakışını
iliklerime limanca yanaştırıyorum...

Karanlıklar içinde
açılmış bir gül misali
Tanınmamış bir güneşe inat
Ayrılığa lanetler okurcasına
Rihtımına sevdami taşıyanım

İzzettin Coşkun

İmkansızım

En büyük imkansızım
yüreğimden geçemeyen imkan sızım.
Sızlıyor diyebilmek ne kadar kolay
Oysa imkanlar bile sızlar
Sızım Sızım soluşuma.

Ne kadar çaresiz titriyor tenim
Sanki ölüme tutuşan beyaz ketenim
Çırpınışlar vurulmuş gerçeğime,
inanmak istemeyen bir benim

Hayat yolunda sarhoş mu olduk
Kader diye bir kelimedede mi birbirimizi bulduk
Kül yığınlarına dönmüş yaşam hallerinde
Kurak sokaklara isyan etmiş
Umud damlalarının tükenmesine seyirci oldum.
Susadım sana ait ne varsa'ya
Susadım suladığın nefretine

İmkansıza imkansızca bakmaktır imkanlarım
Acı çekmek midir tutkularım
Ölmeye ölüyorum sanki
Oysa yalnızca seni düşünürken,
Bir nefes alışımdı bütün sancılarım...

İzzettin Coşkun

İmtihan-ı Ayrılık

Açlığın imtihanı oruç tutmaksa..
Sevmeninki ayrılık olmasın yarabbi...

İzzettin Coşkun

İnandıramadım Kendimi

Alıştıramadım kendimi sensiz olduğuma.
Bir kahpe feleğin içinde kendimi bulduğuma.
İzdiraplığın içindeyim
bu sensizlik için kendimi yolduğuma...

bir çıkmazındayım yaşamın,
nerden dönsem bilinmezlik,
kaybuldum yaşamı sensizliğe...
gömüldüm içine haraplığın...
bir bataklığı yaşamda takılı kaldım.
kederin oltasında kıvrırIan,
bir balık gibi başka bir yaşama saldım..

şimdi gizli bir köşe başında ağlama modundayım.
bir küçük umutta bile
Yaşamaya sarılan bir yol hatındayım..
Alıştıramadım yokluğuna kendimi.
alıştıramadım sensizliğe,
ve bu denli çaresizliğe bendimi...

hep uzaklarda olacan biliyorum,
ama ben sana birgün sarılacam diye gülüyorum.
oysa dönülmezlik bu biliyorum
ve sen bensizsin ben sensiz
ve sana ulaşamıyorum diye ölüyorum..
şimdi başkalarının yanındasın,
kendimi inandıramadığım kadar
yorgunluğundayım kederi yaşamımın..

inandıramadım kendimi mutsuz oluşuma.
her seni düşündüğümde kendimi ağlayarak buluşuma..
susuz bir gül gibiyim iste kurumuş halde soluşuma...

..

İzzettin Coşkun

İnat Ettim

Aslında yalvarmamaya da inat ettim
Bir daha şiirleşmeyecem gökyüzünle
Bir daha bir daha bozdum intiharları
Dahası,
Her ayrılığın eşgalinde sil baştan sevdalanmışım sana
Senle ihtiyarlanır beyin hücrelerim
Senle anılarım
Ve omuzlarımda dağınık kalır günahlar...

Ey Mardin'in her zerresinin
Her karışının manası
Ne olacaksa senden bilirim
bu zamansız işgalinin
Sen yoksan
Bu memleket gülüşlerini yasaklar
Şimdilerde,
şehiriçlerinde soluğu kesilmiş bir zaman dilimi
Her durağında yalvarışlar sayıklanır

Haddi hesabı yok
Tanrıyla kavgalı kalışlarımın
Yine de yalvardım her geçen ölüşlerimin
Tanrının her vaktinde
Her inatlığında
Gözyaşları çoğaltarak yalvardım

İnat ettim ki
Hiç bir işime karıştırmayacam tanrıyı
Yalvardıkça
bana ulaşamadığın fişleniyor bedenime
Yalvardıkça
Gözlerimin gurbetine,
Sonsuzluğuna denk gelirsin.

İzzettin Coşkun

İntihar

bir intihar kaldı boğazımda tıkalı.
hayali sevdamdan arta kalan bir intihar.
bir intihar kaldı tavandaki ipe boğazıma düğümlü,
ateşler üzerinde kaynayan bir yudum suda güğümlü

artık dünya dar geliyor,
nefes nefese hayaller kurarken nefessizce daralıyorum.
nefessizce didinip yüreğimi daha da yaralıyorum.
geçmiş bir gülümseyişin varlığıyla,

şimdi bilinmezlikli anılarımı karalıyorum...
bir keşke kadar yaşanılır kılınırken
intiharlar kadar basit geliyor,
bu sessizlikle kapladığın hayatım..
bir nefes darlığıdır seni yaşamak
boynumdaki ipte kaldı kurtuluşumdaki son basamak...

işte ölüyorum....
işte yok oluyorum basit kurtuluşun kullarına..
şimdi aklıma intihar ettirdiğim ayrılık gelir
şimdi aklıma intihar ettirdiğim toroslar gelir
bizi ayıran yollar, bizi ayıran herşeyin intihari gelir..

ama şimdi onlarla birlikte ölüyorum.
onlarla birlikte intihara sarılıyorum.
oysa yaşamaktı garip olan,
hep üzüntüyle kederdi beni bulan.
her intiharın arkasında acı bir nefesti kendimce sulan..
oysa yaşamaktı garip olan,
bir ayrılık kadar yaşanılmazken,
bir cehennemlik kurtuluşla dolan.
oysa yaşamaktı garip olan...

31/12/2012

İzzettin Coşkun

Jiyana Me Astenqiriye

Çavên me bîyê ronahîya Kürdistan
Şeyh said û seyit Rıza re maye hêvistan
Derdû qûlê me evîndara welate
Beko dîsa xayînetîye de xebite
Eşqa mem û zîn li heyîna te de xelate
Evdalê zeynikê û Ehmedê Xanî
Seydayê cegerxwîn hata Şîrko Bêkes
Çîroka kurdhezî awaz kir mîrê me
Çanda Kürdistan ser cîhanê kir navu deng
Bê te Jîyana me astenqirî e ey serokê me...

// Türkçesi //

Gözlerim ülkemin aydınlığına uyandı
Şeyh Said ve seyit Rıza'nın yolunu gözler
Derdim ve yaram ülkemin sevdasıdır.
Beko tekrar hayinlikte çalışmakta.
Mem u Zîn sevdası ise varlığının zincirleri...
Evdalê zeynikê ve Ehmedê Xanî
Seyda cegerxwînden taa Şîrko Bêkese
Kürtlük hikayesine sen çılgık oldun...
Ülkemin kültürünü,
Sen dünyaya duyurdun rehberimiz..
Sensiz yaşam engellidir ey başkanımız...

İzzettin Coşkun

Kaçak bir Efrin Yolcusu

Kul ile allah arasındaki tek varlığımsın..
Ramazanı şerif gecelerinde
senin için allaha dilendiğim tek darlığımsın..
Sahur vaktini beklemekteyim
Artık geceler uyumak için değil
esmayı Hüsna'ya sığınarak.

Bütün ruhuma dualarımca
seni işlenmekteyim
Gözlerim sen,
yüreğim sen,
kafam sen...

Iftarında yudumlayan
bir yudum su gibi yakınındayım sana..
Gözlerim firari,
gözlerim mülteci..
Kaçak bir efrin yolcusu...

İzzettin Coşkun

Kadına Şiddet

Kadına şiddete karşı değilim
Bütün nefretim, anarşistliğim.
Birde bölücü duygularıyla sana şiddetliyim...

Mıhlanmış bir yavrunun
Sürüye kavuşma çırpınışı
senden vazgeçtim,
değişlerimdir nefretim...
Ve sana kavuşmaya sakladım tüm taketimi..

Bir nefesini solamak var
Birde nefes nefese senle bir ömür...
Öfkeli travmalarla gizlendim.
Öyle ki sensizlik prangalarını yıkacak kadar
ölesiye seni şiddetimde sevecek kadar

İzzettin Coşkun

Kadınla Doğu Kalmak

Doğuda kadın olmak! ! !
Çoğu zaman sadece cümle içinde kalır
zor iştir, meslek üstü ve ençokta yaşanılmazdır...
daha doğrusu kadın kalmak
ve kadınla doğu...
Kimisi 15'inde zorla kadın olmaya,
kimisi berivan,delila ve zılan...

Aşık olmanın suçluluğunu taşırlar.
Cahil insancıkların sabrını taşırlar.
Sanki sevenleri ayırarak başları arş-a çıkarlar
Bundan tek birşey çıkar
Doğuda kadın olmak çekinilmez.
tecavüz kanunlarıydı devlet...
sadece devlet çıkarıydı cahiliyet.
Uzman peygamberler selam verir adaletsizliğe...
Ve Allah sadece seyirci kalır...
Sessizlik diz buyu.
Çamura gömülürcesine batıyoruz kitapsızlığa

İzzettin Coşkun

Kadir Bağdu

Özgür Ülke-Azadîya Welat

Bu ÷lkede ikimiz de bölücüyduk
Üstüne üstelik katıksız vatan hayiniydik
Diğerleri ise şereflî birer yurttaş
Ve kimliğimize kazılmış ortak bir tanrı

Sen hayalleri delik edilen bir terörist
Biz ülkesi kaybolan eşkıyalardık.
yasak bir dilde
İllegal bir halkın
yurtseverliğini gizliyorduk yüreğimizde
Cebimizde yalancı sevdalar taşırdık
Sen Ermeni biz Kard Kurt gürültüsü
Diğerleri ise şereflî birer vatandaş

Utangaç bir portrenin manşetidir bu
Kurşun yiyen fikirlerin dehşetidir bu
Şimdi namusuzluğun ürünü değil mi?
Bunca canın sokağa basılan vahşeti...

İzzettin Coşkun

Kanayan Umutlar

Hem gökyüzünde yıldızlar
Beynime mimlenmiş vücut sıcaklığın da varmış
Daha ne kadar romantik olmalı gecelerimiz
Daha ne kadar inkârcısı olalım
Gözlerinden düşen ağır dokunuşların

Hem ölümden daha ağırı
Amansız gidişlerin
Terkedilişlerin de varmış
Sen böylesine zamansız
Elvedasız kaybolursan
Ölümlerden daha beterine kalırım.

Umut adında bir yer de varmış
Gülüşlerinin çoğaldığı,
Seni gizlediğim de doğrudur
Seni avuçlarımda
Yaradan ile sırdaş sırdaş
Bölüşemediğim anılar da varmış

Mardin kokan beznini
Sırtımda taşıya taşıya normal koşullarda sarılalım diye
Loş geceler de kanarmış
Hem çam ağaçları hala yeşil
Sonbaharın beklenmedik kekemeliği dökülür yüzüme
Mevsimlere riayet etmeden dökülen umutlar da varmış.
Uzaklardan ve
Uzanılmayan şehirlerden geldim
Üşüye üşüye kanayan umutlar da kalmış

İzzettin Coşkun

Karanlık Gün

Çavên te ê qehwe Jîyana meye
Dema rûyên te keyfxweş bibe
Gelên bîndest dîsa dîsa vejîni
Eger tu ne kenîya
Navê me ji ê tine buya
Emê herdem bê can û bê ruh biya..
Rojen me reş û tari ma
Li kolanên Kenya
Hogir û dijmin aşkere bu
Li cîhanê hemûya...

[Türkçesi]
Kahve gzlerindir yaşamımız
her Yüzün güldüğünde
Esir halklar tekrar tekrar dirildiler.
Ve sen glmeseydin
Bizde filizlenmezdik hiçbir zaman.
Ruhsuz ve cansız kalacaktır kölelik çağına...
Günlerimiz siyah ve karanlık kaldı
Kenyanın sokaklarında
Dost ve düşman deşifre oldu bütün cihan-ı mahşerde...

İzzettin Coşkun

Katledildik...! !

El birliğiyle dağıtıldık
Kuruşu kuruşuna satılan coğrafyanın.
dağların ovaların o halinden bu haline...
Böylesine zalim böylesine gaddardırki eller.
çıkılmaz umutlar bize,
sıkılan kursunlar çıkılmaz sokaklar bize..
Parçalanmış cesedler verirler elimize.

Elimizde avucumuzda namusumuz durur.
sınır tellerinde takılı kaçak bakışlarımız kudurur
aşımıza göz diken çetecilerin soysuzluğu vurur..
Her kavgada her katliamda toprağa düşen.
Vietnamda Mısır'da roboskide binlerce kez tükendik.
hiroşimalar bağladık belimize.
Gayri namussuzlar fetva verir elimize.

sakalları bakışları katliama çağrı yapar
ağzı salyalı kaidelerinde.
Dayanılır gibi değil,
bıyıkları bile terlememiş küçüklerin tabuta sığılmazlığı..

İzzettin Coşkun

Kayıp Kürtçe'm

Diyorlarki niye kürtçe konuşmuyorsun.
nerden bileceksin cigeramın?
o benim işkence hücrelerinde suspusluğum,
o benim zulüm döşeğinde kusmuşluğum.
Her kelimesinin tercümesi çığlık
her cümlesinin sonu ölüm...
ve her öznesi fail meçhul olduğunu...

Geriye dönüşü olmayan munzur'a boyanır yoksulluğum.
kuşanmış yaşlar biriktirir anaların yürek den(i) zine.
Ve çıkılmaz sokaklarda yoklanır iki isimli kayıpları..
Elektriğe vurulmuş duygular beslerim
Barbarca gülüşmelerin kucağında...
Sonrasında serseri intiharlara dalarım.
Dili tutulmuş zindanlarda çığlık çığığa
yankılanan yabancı bir senfonide...

belki Diyarbakır gibi cinnet geçirmiş
acılarla diken diken olmuşum.
belki Diyarbakır soluklu acı çekişmenin
sessizliğe kararmasıdır kürtçe'm....

bakışlarımın kayalıklarında
eşkiyaca hislerim nefes nefese kudururken.
toprağına terkedildiğim
tutsak vatanımda saklarlar beni...

anaların sürgün yemiş gözlerinde
gezinip dururum öylece...
kaybulup giderim günlerden cumartesi kuyruğuna.
gecelerinin suskunluğunda
yazısı silinmiş bir kayıp ilanında...
Ve kürtçe ağıtlar beslerim,
yitirilmiş heye(c) anların tipsiz mahpuslarında..

İzzettin Coşkun

Kelime-i Sevda

Dudaklarımın arasında
seni seviyorumlar sakladım..
Kuluçkaya yatırılmış sessizliğim
çığ olup üstüme üstüme yıkılır..
Oysa ne büyük çığıktı
oysa dünyamda ilk kıyametimi geçirmiştım...
ilk kelime-i sevdada üfledim yalnızlığımı.
Şimdi ise sadece ölüyorum.

Uykusuz gecelerde
yıldızların uzaklığına karşı
platonik hayaller yaşatırım.

Ve sonrasında
zaman aşımına uğramış gülüşlerini
sayıklarım..
Zamana kafa tutmuş çareserliğimi,
sırılsıklam inadınla kendimde aşılırım.

Bana kalan ise sana terk olmak.
sana sen oluncaya kadar yok olmak...
Gerilla yürüyüşlü gözlerinde sabahlanırım
Kalekoller dikilmiş heyecanlarıma gömerim
nefesimden arta kalan,
hırçın duruşunda çapraz tutunurum..
Avuclarında özgürlük terleyen,
bir militan dokunuşla irkilirim sabahına...

İzzettin Coşkun

Kendime yabancı kaldım

Kendime çok yabancı kaldım.
öyle bir yabancı kaldım ki
Üçüncü şahıs kişiyle yaşadım...
Gelmişim gitmişim yaşıyormuşum
Yaşamışım da haberim bile yokmuş.
Sen bana yabancı kaldın! !

daldım
Kör koyularca intiharlı heyecanlarıma.
bir uçuruma saldı
yaşamaklı isteklerimi.
kendimi ölümle isteklendirdim.
kendimi zulümle
Zindanla hissettirdim.
Sen bana yabancısın diye
Kendime ait ne varsa yoksaydım.

Yabancı kaldım kendime
bir fotoğraf sen kalmışken yanımda.
bir ayrılık kadar uzaksın.!
Bu damarımdaki kanımda.
Yabancı kalışımda duruyorsun
bu senlilik canımda.
ama gerçekten sen yoksun yanımda.

11.05.2013

İzzettin Coşkun

Kendimi Avuturum

Belkide çok abartmış olmalıyım
yıldızların gece vardiyasını,
bilinç altımda sakladığım bulanık serinliğini.
Evrenin kusursuzluğunda kaybulur sanırsın
Oysa kendine küsmüş,
çocukluk kuşanmasıdır avucların terliliği.

El ele tutuşmaya çalıştığın rüzgarlar
Sonrasını düşünmek bile istemediğin
fırtına öncesi sessizlik...
Ölmek her sokakta yanıp sönen lambada saklı,
sanki loş ışıklar altında sönuvermeyi,
bire yıldız kayması sanılır,
korkakça yaşamının bilinmezliği...
Sonra çocukluk diye geçiştirmek var
yenilgiyi kabul ettiğin sevdalarda...

Nereden sorsam bir adres çıkar,
gözlerime sakladığım karanlık tutulmalarında
Öyle uzak kaldım ki gerçeklerin bölünmezliğine,
bunca ayrılıklara bir kılıf soyduramadım.

'Sadece kendimi avuturum'
Son zamanlarda dokunulmaz hisselerim...
Ne aşk kapanır yüreğime
ne sen sandıklarımda rezil olurcasına yok olmak...

İzzettin Coşkun

Keşkelerim...

Keşke bir keşke kadar yakın olsaydın
Son bir noktalık hayatta korktuğum.
Keşke keşkelerim,
keşkeler kadar imkânlığa kölelik etmeselerdi.
Oysa keşkelerle büyütüldüm
Öyle uzaklardan bakınırken
Keşkelerdi beni emziren.

Keşke keşkeler kadar yabancı Olmasaydın
Bu utanmışlığa bu hüznümüslüğe..
Artık keskelere eseriğim
Keskelerin oldum diyecek kadar oldum.
Ve her cümleme keşke diye başlıyor oldum....
Ne zaman gözlerim ağlama moduna girse
Bir tırnak işaretine bağlanır
Seni sevdiğimi keskelere
Bazen ağlamak geçiyor aklımdan
Keskeler kadar uzak hıçkırıklar perdelenir

Uysa yalnızca senin varlığını gerçeklerim
Bir gülüşünü yazamayışım kadar imkânsız
İşte buydu keşkelerim.
Bir sevinçti gözlerime sağanak
Bu vücudumun titreyişi tek kekeme de tanımlayan
Şeni sonuna kadar anımsamak olur keşkelerim.
İşte kuramadığım cümlelerin sahip çıkmadığım hislerin
Ve keşkesi oldum keşke diye kurduğum hikayelerime...

İzzettin Coşkun

Kıvılcım

Bir kıvılcımdın
bu yangını körüğümde
Bir közdüm,
bir sözdüm,
Beni başlatan sendin
Ve arkasına bakmayan bir kıvılcım...

İşte şimdi harab-ı yangınındayım yaşamın
Senden bana kalan ise yalnızca bir kıvılcım
Simdi bitkini mağduruyum öykülerimin..
Ve bitkini alevlerden arta kalan bir kıvılcım.

Durup kaldım ortasında dumanın
Bir boğuşu nefesindeyim dünyanın
İşte öksürü yorgunluğundayım hayatın...

İzzettin Coşkun

Klonlama

yeni bir sen yaratmak geliyor aklıma.
Anlatamam ki düşüncelerimi öylece atarım saklıma
bir genetik kopyalamada ikinci bir sen...

aynen kopyanı indirmek istiyorum yüreğime
Kemâl Sunal'ın japon işi filmindeki senaryo gibi.
kendime bir Fatma Girik istiyorum gibi gibi

gözleri, sözleri,özleri sen.
seni yaşamak istiyorum
Ve her davranışını..
çocukluğunu istiyorum.
Nasıl büyüdüğünü,
Nasıl yaşadığını yaşamak istiyorum
ben seni istiyorum her saniyeliğine her anını
her yanını yaşamak istiyorum..

şimdi klonlamak istesem
Sanki bana genetik kodlarını verecekmışsin gibi
şimdi yaşamak istesem nasıl yaşadığını
Ve nasıl büyüdüğünü bana izin verecekmışsin gibi...

oysa biliyorum bana klonunu bile çok görürsün
kopyanı dahi yaşamama izin vermezsin
Ama unutma sevgilim
seni ruhuma klonladım,
Bu bedenimde bana can veresin diye

Zaten beni sevmeni beklemiyorum
ama dört gözle yolumu gözler gibi seviyorum.
seni bu gönlüme
Seni bu beynime klonladım
Ve hep seni hatırlayayım,
hiç unutmayayım diye.

hep diye diyelerimle tutundum seni yaşamaya
bir yastık yalnızlığımla sarıldım acılara
yarına kurdum seni, belki yüreğime çınlarsın diye

yarın yarın diye aktım zamanıma
oysa yarınlar asla bitmez biliyorum
beni tanırsın sevgilim
Hep yarın geleceksin gibi hazırım sana
oysa ortak yarınlara uzak kaldık

ben seni yarınlarıma klonladım
yarın umudlu
Yarın geleceksinli heyecanımla dolayım diye
zamanı çok fazladan çaldık
Öylece kaldık bugününe zamamanın.

daldık kör kuyularca bir çıkmazlığa
yarınlarca uzak sevdim seni
bıkmazlığım la klonladım seni gözlerime

14.01.2013

İzzettin Coşkun

Kobani Düşerse...! !

Deniliyor ki Kobani düşerse Rojava düşecek.
Hayır, Kobani düşerse Türkiye düşecek...
Kardeşlik düşecek
Barış düşecek.
Ve karış karış Ortadoğu'da
İnsanlık düşecek...
Yani et tırnaktan düşecek...

Çocuk, yaşlı kadın demeden
Türkü Kürdü Alevi'yi ayırt etmeden
Herkes teker teker toprağa düşecek
Kobani düşerse ayakta hiçbir kalmaz
Konstantinopolis düşecek...
Düşlerinden vurulan şehidler düşecek
Yaşamı uğrunda ölecek kadar sevenler düşecek
Çanakkale Malazgirt Diyarbakır
Ve An'kara düşecek....

İzzettin Coşkun

Kobani Düşmeyecek

Hiçbir söz
Hiçbir yaşantı dilimden düşmüyor.
Zaten hiçbir anlamı da olmaz
Zaten ağıtlarımız yasaklara tutulmuş duyulmaz
Çünkü bir dünyalık cehenneme terk edilmiş
Düşüyoruz...! !
Çünkü tanrıların gazabına uğramış ölüyoruz.
Ve tanrılar şaha kalkmış gülüşürler...

Ne kadar zordur
Güneşe çıplak ayak yürümek
Memleketin en karanlığında dağılmak.
Ne kadar zordur bağıra bağıra
Kimliksizce,
sessizce taşınmak
bir ülkeden başka bir ülkeye
Ve çığlık çığığa
sahipsizce kahır olmak

Kobani düşmeyecek ey ahali..!
uzun lafın kısası düşmeyeceğiz...
İnsanlık eğilmeyecek.
Bir kere eğildik bir kere teslim
Yüce Rabbin huzuruna düştük.

Pit kavmine karşı isyanımız var
En vahşi vandallara boyun eğmedik
Alın işte ateşten kızıl bir tarihimiz var...

Emperyalist çıkarlara tapanlar
üzerimizde 'petrol damgalı' oyunlar yaparlar...
Kim olursa olsun
Firavun kalıntıları da olsun
Şayet diktatörce sahiplenirse milletine
Sonu Muammer Kaddafi olur
Saddam Hüseyin olur...
Yani cehennemce bir yolu olur.

Evet
birgün gelecek Esad da yıkılacak
Bütün diktatörler ölümü tadmış olacak
Sen de düşeceksin ey diktatör..
Evet sen ey diktatör.

Leş kargaları üstümüze üstümüze gölgelendi
Kobani düştü düşecek diye gevelendi...
Ama bu kavim düşmeyecek.
Bu muazzam irade
Bu muazzam başkaldırı düşmedi
Ve düşmeyecek...
Bir ordu, bir örgüt düşebilir

Ama bu kavim isyanlar üstüne düşer.

Avrupa'dan Avusturya'dan Çin'den
Bir dünya işgali yıkılmış tepemizden
Ve mümin kardeşler güldü geçti üstümüzden

Sanki bütün Arab ülkeleri birleştiler
Yerimizi yurdumuzu ağır hayallerle deştiler.
Dünyalarca katliamın arasında bize sahiplenen
bize dostca sarılan keleşlerimizdi
ve sırtımızda yürekten eştiler...
Seyre dalan sözde dostlar kardeşler estiler
Ancak Zalimlerin soyundandılar
yani kısasa kısas kalleştiler
Sonra etrafı pisleten binlerce leş
Geldikleri yerlere iti ite yerleştiler

Evet Çanakkale'de de savaştık
Filistin'de,Lübnan'da da savaştık
Çünkü İzmir de Ankara bizim
Çünkü Diyarbakır da Antep te bizim
Çünkü yaşadığımız bu dünya hepimizin
Üstüne bastığımız
Nefes aldığımız yerler bizim...

Sonra tanrılar kahpece seyre daldı
Tankını topunu sürerek karşımıza aldı
cehennem küllerinden mübarek kardeşliğimiz kaldı

Sonra tanrılar maske taktılar
tepeden bir sinemanın en barbar rekorlarını kırdılar
Kobani ha düştü düşecek diye karşıladılar

Ve işgal altında kudurmuş bir arşa
Ve tanrılar vandallar yaratır haşa
Unutulan çocukların,
özgürlüğe filizlendiği oyuncaksız bir yaşa
Rumların vahşetidir bu başımıza örülen
İnsanlık onurudur kumlara gömülen

Kobani düşmedi düşmeyecek..

İzzettin Coşkun

Kurban Bayramınızı Kutlarım

Hiçbir bayramda çocuk olamadım.
çamurlu yollarda ençoklarda kalamadım.
Sonra arkama baktım ki
Her bayramda,
nerde o eski bayramlar deyi vermiştim..
Belkide bayram mutlu olmak için değil.
herkesin mutlu olmaya gayret etmesiymiş...
Yanlış anlamışım sevmeyi,
birlikte yaşamayı,
yalnızlığı...
sanki kendimi harap etsem
saçlarımı arap etsem,
bayramı kutluluğunu senle yaşarım...
biliyorum ki Bayramların
sadece şiiirsel yanları vardır
Ve kimse mutluluk dağıtmıyor.
Herkesin avucunda duran ağıdı durur...

İzzettin Coşkun

Leyla'sız

Söyle ey ay yüzlüm,
Uyumak sevda payına mı düşer?
Fırtınanın sessizliğini çağır kullarıma gece gece...

Aynı şehirde,
Aynı dağların gölgesinde
Laçka buluşmalar kaldı zulamda,
Ve ansızın dal rüyalarım vakitsiz,
Davetsiz....

İnanki dünya'm hiç böylesine sarsılmamıştı.
En parlak yıldızların infilakında sabahladım
ve Leyla'sız,
düşsüz..
Nereye dönsem,
Nereye tutunsam,
Sensizliğin kıyameti yıkılır üstüme.

Karanlığın zifirisine daldığım
Bir sevdalık vakti tutun şiirlerime,
Ve yakamda mülteci tutunan gözlerin.
Yalnızlığın sebebi unutmak mıdır?
Çaresiz çaresiz gözlerinin derinliğine kayboldum

İzzettin Coşkun

Mardin

Ne gelgitler eskidi beyin loblarımda
Ne zamansız ölüşlerin
Tenimde mülteci sessizliğin
Ne de çok elvedalar sonlanır yaralarım
Oysa benim ölüm yanımdın
Samanyolunda yalnız kalmışlığım
Açıkçası benim diye yaşlanırdın
Cümle aralıklarında

Sonra gözyaşlarıyla donanmış sonbaharlar
Ve benliğim dökülür ölüşlerinden
Sonrası yarım yamalak bir gökyüzü
Martılar özgürlüğünden dem vurur
Sonrası da yokluğuna alışmalarım
Belli ki en çok denediğim.
Beceremediğim kocaman bir mesafesizlik

Hâlbuki sensiz de yaşanılıyormuş
Mardin'in öksüz kalmış bir kilisesi kadar
Mardin'in allahsız geçen her saniyesi
Senden vazgeçmekle söz kestim

Senden sonra,
hep aynı heyelan kopar gecelerimden
Senden gayri hep aynı mağduriyet
Ey Mezopotamya
Bu kadar mı yanılıyormuş gülüşlerin
Yarım kalmış nefeslerin
Bedenimde Dicle nehri kadar ölümcül.

24.02.2016
Çarşamba

İzzettin Coşkun

Mardin II

Yokluğunun her zerresinde gökyüzünü azarladım
Hâlbuki tanrıyla sırdaş kalınacak
Bir sebebim bile yokmuş
Bu denli tükenmişliğim
Gökkuşağına kadarki ahlarım
Sonra tertemiz bir gülüşün çizilir beynime
Ve bedenimdeki yağmurların dönmez olur
Şenden kalanlar,
Öylesine masmavi
Öylesine sütbeyazı uçurumlar ki
Seni hiç özleyesim gelmez korkusu

Seni öylesine öylesine terk edemedim ki
Bizi aldatır bu mevsimlerin peltek dokunuşları
Martıların yokluğunu sayıklar mı?
Bu Mardin mahkumluğum
Sanki özlemek de faşizme dahilmiş
Sanki özlemek bu şehirde sınır ihlalidir

Bu şehrin ihlaline neler neler eksik gelmez
Her masalın sonunda en güzeli özlemek
Gözlerimden saçlarının masalı dökülür
Ve senle kırışır gözyaşlarım
Deryaların ardında tanrıça uçurumların gizlenir şiirlerime
Her intihar
hep intihar kalır kirpiklerimin arasında...

05.03.3016
Tekirdağ

İzzettin Coşkun

Mardin III

Hâlbuki hiç ayrılık laflarıyla terk edemem Mardini
Oysa o kadar çok ayrıldım ki
O kadar çok ayrıldı ki bedenim Mardin'ime
Bir cümlelik bile kopamadım

Ayrı gayri olamam ki
Bu cehennem sabahların
Yeterki meselem sen olsun
Ben hertürlü örgütlenirim
Sendeki bu isyana da kabulüm

Sende tanıdım yağmur damlalarıyla muhabbeti
Gökkuşağından masallar dilenmeyi
Seninle tanıdım Tanrıya sırlarımı taşımayı
Senin beynime işlenişini
Beynime mahkûmluğu yineledim

Zaten yeterince sevişmedik
Sarmaş dolaş edilmedi
Gözkapaklarıma dokunan nefeslerin
Geceleri bölüştürdük
Seni kendi payıma ayırdım
Gözlerimin gözlerine hıncını
Gözlerimin tenine hasretini kaç ayrılık anlatır
Kaç ayrılık eder
Gözlerine zindan kalışlarımın
Hem kaç ayrılık ömrüm var
Bütün kinimi Gökyüzünden çıkarttım
Artık yağmurları ben devr alıyorum...

18.02.2016
Perşembe

İzzettin Coşkun

Me Kolandiye

Weke teyrê baz dikim kêrîn
Ca banga aşîtiyê bilind be ser asîmana.
Şikefta tarî û zinarên navû denq.
Qûncika dilexwede me veşarti
Me kolandîye ser evînxwe
Kenê serokê hemû gelan..

Ew kêrîna şehîda bû
Weke Egîd û mezlûma bû
Pir dayîna ser Kürdistana bindest.
Hêstirên çava weke behra wanê
Diherîke nîna Fırat û Zapê

Türkçesi
Şahinler gibi çığlık atarız
Barışın ezanını gökyüzüne üfleyerek.

Karanlık mağaralarda
ve meşhur kayalıklarda
Yüreğimin köşesinde sakladım
Kazıttık sevdamızın üstüne gülüşünü.
Sen ey bütün halkların önderi...

O ki şehidlerin çığı
O ki yiğit ve Mazlum...
Uçarken tutsak ülkesinin üstüne.
Van Gölü gibi birikir gözyaşımız...
Sonra Fırat ve Zap olup,
Ardından akar oluk oluk....

İzzettin Coşkun

Mehmet Ali Birand anısına

""ben gidiyorum çocuklar""

ben sizinle çalışanınız değildim
size usta deyip sizi yakından tanıyanınız değildim...
hergün iş yerine gelip
'ben geldim çocuklar' diyeniniz de değildim...

ama her hafta içi sizi hasretle bekleyeninizdim
o güler yüzlü o herkesin kalbini kazanan duruşunuza
hep saygıyla eğildim...
keşke bende size ustam diyeniniz,
kaptan-ı rotanızda yolcunuz olaydım...

bir cenaze töreniyle omuzlarda
Tabutta taşılarken verdiler basına..
bir galatasaray taraftar atkısı
bir de torunundan bir tek çorapla
Ve herkesin bedeninde asılı gülümseyen fotoğrafıyla
ve uğradılar o geri dönüşü olmayan dünyasına...

şimdi son seferi kaldı yaşamı deryasına
ne geri dönüşü var,
Nede yönünü değiştirebilme...
ve herkes el sallar kaptanı deryasına..
'mekanın cennet olsun' demek kalır
bu bizi tek başına bıraktığın dünyasına...
En yakınını kaybetmiş gibiyim
Nasıl dayanılabilir ki bu matemli yasına...

İzzettin Coşkun

Mem û Zîn

'Kelebek' ömürlü
ve kelebek kanatlı yarınlarda yaşamak istedim
sana ait olan herseyi...
kelebek uçtu,
sen yok olup gittin...

ve hatırladığım kapasitemle sevdalı
masallarımınla yaşıyorum sana..
'Mem û zîn' den bir mezar...
ben ve senden ise bir 'hiç' kalır..! ! !
Sevdanın, mutsuzluğun doğum günü olmaz..
sadece uğruna öldüğün günleri vardır...

uğruna mutsuz olduğuna bile,
mutlu olduğun vardır...! !
Aşkın doğum günü olmaz.
zaten habire doğurur,
yalnızlığın bitkinliğinin
ve inadına vazgeçmeyişin günlüklerini...

Hersey 'mem û zîn' kadar tutkuluyken...
Beko oluveriyor bu dağlar bu taşlar
ve bu bizi ayıran hersey...
Bir mezar taşı kalır yürek sancısında
Dört duvar arasında bir ölüm karanlığında...
Günlerim zifiri, günlerim darmadağın....

İzzettin Coşkun

Merhaba HEVAL

Çok az şeyde kendimi bulur oldum.
Mesela bir yoldaşla karşılaşırken,
"Meraba heval" kadar sıcak bir sarılışta.
Birde ellerini sıkıca kavramaları var
Birbirimizi tanımlıyoruz der gibi.
Yek yürek oluverirdik...

Bir yoldaşla paylaşılan ekmeğin
Tadı da bir başka oluyormuş,
Wan'ın meşhur peyniriyle, lavaş ekmeği...
Ve sanki zaman yelkovanı kandırmış.
Geçit vermez bir yol kontrolünde durmuş.
Mem û zîN bir Newroz'da alevlenmişti,
Oysa bir yoldaşla atılan slogandı.
Bir devrim güneşine, yükselen sevdamız..
Başkalarınca öteki duyulsa bile gülüşlerimiz.
2+2'nin 4 olduğuna inanacak derece,
Reel bir sevincin başrolünde iddik...

En çok ta ölüm orucundan tad aldık.
Bir yudum suda özgürlüğü paylaştık...
Ve soğuk savaşın soframıza kustukları.
"Onlar zaten gizliden yiyorlar"
Sözleri boğazlarda düğümlenir..
Zaferin ölüm üstü tepelerinde
Bir mermi tadında soğuktur buralar.
Ve güzelim coğrafyamızda
Meçhulce toprağa ağırlar bizi...

Sonra tutsak hatıralarımız
Kendi anadillerinde ağıt gibi dökülür...
Ve yarınlarımıza ter örgüler sermişti düşman.
Bir Roboski akşamında parçalanırken
Reyhanlı sabahında dağılıverdik...
Birde geri çekilmiş hasretlikler ekiverdik...

İzzettin Coşkun

Merhaba Şehidim

Merhaba şehidim...
Bu gece anılarını kaçıyorum dağlarım.
Çılgın aşkları kahkahaları
ve tüm çığlıkları,
Ve delicesine uçurumlarına sahipleniyorum...

Çocuk ruhlu, militan yanım.
Her savaşıma,
başkaldırıya yüreğini koyan delilam.
Şimdi zafer senin melodini çalar.
Bir beritan senfonisi vatanıma sarmaş dolaş.

Mizgin zilanı,
Zilan zeynebi seslendirdi
Sen;
yeniden filizlenmenin nefesini yankıladın dağlara..
xakurke lelikana Kürdistana..

Şimdi koro şeklinde awaz olduk.
rustem olduk alişer olduk,
efsane tarihinle kendimiz olduk..
Fedai notalarla,
ölümcül bir orkestra ile çalıyorum Silvan'ımı...
Paylaşan kalabalıklara,
yeniden varoluşuna senle şahidim.

İzzettin Coşkun

Mersin

gidiyorum
belki bir kelimedir
bu yaşadığım
belki bir cümle
belkide bir öykü olabilecek kadar uzun

gidiyorum
ne geldiğim yer
nede terkettiğim şehir tanıyabildi beni
aslında bana sorarsanız
gitmek eylemi
aynı zamanda kalmakta denilir.
çünkü geride bıraktıklarımla kalakadım
bıraktıklarımı yaşayarak
gidecem...

uzaklaşıyorum
bir zifiri karanlığında bıraktığım gecelerimce
Sana söylemek isteyipte
söyleyemediğim hecelerimce,

çok kısa yazılıyor;
gidiyorum
arabalar kaldı
yollar geride.
trafik levhaları kaldı
kırmızı ışık çok sevmiştin beni
4 dakikadan fazla uyalamaya çalıştın

uzunca binalar kaldı geride
bir sahilce gezmeler...
bu defa seni bulurum
sevencimle garipten sezmeler
incinen bir gurur
ve onurumca ezmeler kaldı geride...

inanmak istemediğim
Kendimi ikna etmek istemediğim
bütün hallerim yok artık.
çünkü çok hızlıca yol alıyorum

bir numaralı kuluğa oturmuşum
kader beni inandırmak için
en önde bilet kestirmiş...
inanmak isteyemeyeceğim kadar,
sollamak istemediğim arabalarca
farlarım sönük
Sağ sol yapacak taketim bile kalmamış

ama bu defa şaka değil
gerçekten gidiyorum
ben kader ve yolcu abbas takılıyorz

bu sinemada sadece yolları gösteriyor
dev bir ekranda sarı ışıkların altında
arabalarca nasıl sollandığını gösteriyor

sanırım bir kahramanı bile görünmüyor
hava sıcaklığı 13 santigrat
4.80 metre köprüler altından geçiyoruz
arada benzin istasyonları gösteriliyor
sanırım çok reklam yapıyorlar
ve en garibi de ne biliyor musun?
daha önce eylem yapmak için
kullandığımız pankartlar
şimdi senden uzaklaştığımı göstermek için
beni protesto ediyorlar.

mersinde çıktınız şimdi Osmaniye
istikametindedesiniz...
hayır ben buradayım der gibiyim
aslına bakarsan çok gerçekçi olmuş
dev ekran hafiften boğumlanmış gibi
soğuğu gerçekten hissediyor gibi
karanlığın içine dalıyoruz sanki
arkama bakıyorum türbünler tıklım tıklım
herkes sessiz sinemasını izler gibi dalgınlar.

tekerleklerin sesleri bastırıyor sessizliği
karşıdan gelen arabaların
farları acayip keskin
Üstüme üstüme gelen molotoflar gibi
yolların kenarlarında ağaçlar
yol boyunca uzanan fosforlu aletler
bize yolu tarif ediyor gibi...

toroslar desen ninni soyle gibi
Ama kendileri uyumuş mışıl mışıl horlamasıyla
hiçbir gücü kalmamış yol geçer hanı olmuş
oysa kimseye gecit vermeyen yüksekliği vardı

sadece gidiyoruz
başka da halim kalmadı...

26.02.2013

İzzettin Coşkun

Mezopotamya'm

Ey mezopotamya yürekli kadını
Yüz hatlarında kimliksiz anılar defnettım.
Dağlarından vurulan eskiyalar,
düşer saçlarından.
Sende tanıdım üşümenin rengini,
Seni düşünmenin ayrı bir mevzusudur özgürlük

Ayrı bir dayanağı olmalı
Gözlerine esir bu yaşamın.
Bazı anlar seni sevmek gibi
Seni yaşamak gibi ayrı olmalı
Seni usul usul dinlemek
Seni her aklıma devşirdiğimde
Aşkların sıvı halleri belirir gözbebeklerimde
Seni mevsim mevsim,
Kasaba kasaba
Ve teninin her metrekaresini sevdim
Dağların kifayetsiz
dağların sürgün.

Ey kadını
Seni cennet gibi taşıdım
Görücü usulü sevdalarım
Her güzel şeyde biraz fişlenirsin aklıma
Kaç tanrı değiştirdim
seni bulana kadar
kaç hayal biriktirdim
seni duyana kadar

Gerçi hiç alışkın değilim
sokak ortasında ellerini tutmaya
hiç alışkın değilim ki
seninle aynı gökyüzünde buluşmaya
...

İzzettin Coşkun

Mustafa Kemal

Bir Cumhuriyet doğuyor yüreğime
Mavi maviye ışıldaayan gözlerinle
Seninle aydınlandı bütün karanlıklar
Deniz seninle deniz
Yağmur seninle yağmur
Ve gökyüzü seninle mavi...

Bir vatan doğuyor yüreğime
Emsalsiz cenkinle hınca hınç
Düşman sinesine düğümlenen hançer
Gözleri yıldırım gibi düşer en işgal üstüne.

Türkü, Kürdü, Alevisi
Yek yürek olduk
Sünnisi, Lazı, Çerkezi
Yek vucut olduk
Yek cephe yek vatan
Hepberaber bir ulus olduk

Bir Cumhuriyet doğuyor yüreğime
Güneşe yorgun, hasrete yeniğiz
Anıt anıt sensizliği yaşıyoruz,
ölümsüzlüğü senle hissediyoruz....
Yeni nesillere Cumhuriyet Cumhuriyet yükselecek
Şimdi binlerce "Atam izindekiler" var

Bir aşkla sardın bedenimizi
Ekim çığlıkları dolandır her köşeye
Inatla çalışıyor içimizde devrimin

"Korkma,
Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak"
Sonsuzluğa çekiliyor
al al olmuş ölümsüz kahramanlar
Sabahın ilk ışıklarıyla
Cumhuriyeti yaşatacak nesiller
"Atam" diye başlamalı her söze...

İzzettin Coşkun

Nedir Aşk?

Çok sevmek mi?
Daha çok sevmek mi?
Kör düğüm olurcasına bağlanmak mı?

Peki aşk ne değildir.
Anlaşılmayı beklemek mi?
Hep karşıdan gelecek adımları anılarına eklemek mi?
Niye sevdiğim kadar sevilmedim sitemini etmek mi?

...

Belkide kendi irademizle mutsuzluğa sahiplenmek
Ve bununla mutluluk taslayacak kaderini seçmek.
Sonrasında duygularına ihanet edip.
Niye o da benim kadar sevmiyor,
diye kendini paralamak...

...

Böylesine zıtlıkların bir arada bulunmasını
Yada bütün zıtlıklarla delicesine,
hemde seilmeyecesine kendini kaptırmak mi?
Kimi yazar kimisi de yaşar diyorlar..
Söz uçar yazı kalır.
En çokta yazanlar unutmaz.
Aşk kader gibidir
Biraz biraz inanç gibidir...
Herşeyi biz kabul etmişiz
Yaşamayıda yaşanılmaz aşamayıda.
Sitemkâr olmayı başarmaktır tuhaf yanı
Belkide aşka karşı durmak günahdır....

....

İllaki herkesin bir aşk tanımı olur.
kimisi der cümle içinde etkisiz elemandır
Kimisi der ruh gibidir.
Üstüne gittin mi kaybolurcasına yaşamak gibidir.

....

Bana sorarsanız sadece utanmaktır..
birazda utanmaz kalmaktır.
Şimdi sadece utanıyorum.
Sana karşı hallerimden
Kendimce kurduğum hayallerimden.
Ben sana çok utandım...

İzzettin Coşkun

Niye Ben

Sen yokken
Ve her yanım böylesine soğukken
Bu kör düğüm çözülür mü?

Gözlerime uyku
tenime tenin değmez geceleri.
Bekleme modunda bir sevdam...
Zannediyorumki güneşlerimiz hiç doğmayacak...
Bir başıma,
Ve karanlık sevdim gözlerinin aklığını
Cudi'ye karşı yalnız yudumladım şiirlerimi

sessizce, nefessizce
Ve kıyametsizce bekledim seni..
Yandı yürek,
Ve dinmez bir ayrılıkla bekliyorum
En sarılası yerinden bıraktım unutmayı
Gözlerimde kraliçe gülüşünü karaladım.
Aklımdan çıkartıp yüreğime tutsak ettim
Şimdi sadece özlüyorum...

Çima ez digirîm
Çima ez bê te dimerim
Çima ez bê te dimînim
Çima...? ?

İzzettin Coşkun

Noel

Öyle bir mevsim
Öyle bir hüzün ki
Tenime mihlanan bir güz/el
harabe harabe yağmalanır yüreğime.

Sen güz'dün
Sen yüzde yüz
gözlerime gözlerime söv/dün
Dünya ahiret gün/ahımsın
Anlıyor musun?

ben mağlup bir No/el
Ben unutulmuş el
Gel şimdi üstüme üstüme
Gel şimdi bedenime bedenime
Öyle sar ki
Dicle nehri sar/hoş
Mardin kapı şen olsun
Amed sur'lara binsin.
Çudi'nin tufanı dinsin...
Öyle sar ki...

Sare çiyayê Gabar
Sare Herekol u Fırat
Ez bête dimînîm
Ez Birîndar
Ez evîndar
Ez sar û perîşan dimînîm
Were min xilas bike
Li benda teme
Tu min fehm dikî?

İzzettin Coşkun

Nöbetçi Öğrenci

Günlerden perşembe geçiyordu
Okulun kapı nöbetçisiyim.
Sensizliğe nöbetler geçirmiş vaziyetteyim...
Güneş batıdan doğmuştu
Utangaç boynuma kıyametler parlamıştı...

Üzerinde sarı bir üst,
boynunda beyaz beren duruyordu.
Güneşe tutulmuş gözlerin alevlendi dünyama.
Bir an yabancı oldum yaşama dair tüm çılgınlıklara.

Yağmur yağıyordu hafiften
Kapıya yavaşça yöneldim.
Bereni çıkarıp 'Günaydın' dediğin anda
Tüm yıldırımlar, şimşekler
ve sağanak yağmurlar tenime mevzilenmişti
öylece ateşkes ilân ettim,
doğanın tüm güzelliğine....

İzzettin Coşkun

Ortasu KATLIAMI

Xerîb bûm lî ser vê axa binav.
Li ser çiyayê sînora.
Berfa spî re bûm rê heval...
Kurdistanê heta Kurdistanê re..

Laşê mîn bu parçe parçe
Ser geliyê sînora, bûm nîşanê balefîran..
Çiyayê min digiriya, ber birîna bixwîn..
Ji ber zarokên bêwar mayî
ji ber dayîkên çavên wan li bendê mayî..

Di gundê roboskî de 34 goristan ma.
Leşkerî aboriya mala xwe bûn..
armanca ku em biçin dersaneyî
Ez dimirim parçe parçe ser axa Kurdistan..

Türkçesi...

Tanınmamış biriyim bu isimsiz toprakta.
Bu sınır dağlarında.
Beyaz kar ile yoldaşlık ederim..
Bir ülkeden başka bir ülkeye.
Bedenim paramparça
Sınır boylarında, uçakların hedefinde.
Dağlarım ağlar, kansız yaralarım...
Yurtsuz kalan çocuklar için
Gözleri bekleme modunda kalan anneler için.
Ortasu köyünde 34 mezarlık bırakıldı.
Her biri dershaneye gitme için çabalayan
Kendi ailelerinin geçimini sağlayan gerillalardı..
Bu topraklarda parça parça Ölmüşüm...

İzzettin Coşkun

Oyun Çağım

Sırtında bir sırt çantası
Maviydi hafiften koyu
Bir oyuncak gitar birde pembe bir bebek
'Ben' olup nurlanmıştı sırtında..
Okul sırasında görürdüm
İkisiyle öylece bakışırdım.
Oysa bebeğın oyuncaklığı
yüzüne yansıyınca titrerdim heyecandan.
Onun için olmalı ki
Oyuncaklarına bakmaya utanırdım..

Senli hayallerimi sırtlamıştım
Yüküm ağır düşüncelerim taşınmaz...
Platonik Sevdaların oltasında
Zalim kadere çılgınca bağırırdım.
Hayalperest garipliğimin oyuncağı olarak,
dalardım oyun çağına.
Bir melodi çalardı
Terkediliş oyuncağı olmuş sabrım..

İzzettin Coşkun

Oyuncağım Olsaydın

Keşke sen benim olaydın
Bir bebeğin elindeki oyuncak
Hiç bir niyet, hiçbir düşünce beslemeden
Seni kendimde tutabileydim.
Elimden düşünce de,
avazım çıktığı kadar bağıraydım.
Seni tutunca gülümsemem tutulsaydı...

Keşke sen benim olaydın..
Su ile birlikte yaşayan balık,
Dışarı çıkınca kuruyup öyleydim.
Sen suyum,
ben de buyum diyebileydim.

Keşke sen benim olaydın.
Sabahları senle uyanmanın rengini.
Adını sevincini heyecanını yaşasaydım.
Bütün ağlayışlarıma inat
Sana olabildiğince sarılırdım inan.
Keske sen benim olaydın
Her gittiğın yerde benle olaydın..
Bir çiçek olurdum üstünde topraklaşırdım.
Sen olmayınca ben solaydım.

Keşke sen benim olaydın.
Ruhum olup canlı tutaydın.
Sen gidince canımı arasaydım..
sen denilince akıllarda ben kalaydım..
Keşke sen benim olaydın.

İzzettin Coşkun

Ölmek Kalır Bana

bu defa çok farklı bir hiçlikle
çok farklı bir boş yaşamışlıkla
yankılanıyor dizelerim.
anlatamam kendimi
kimsenin beni anlamama modunda kıvranırken,
beni yalnızca kalemim anladı..

ne yaşadığımı
bir o anlattı göz yaşı gibi dökülen mürekkebiyle...
uğrunda ölecek kadar bağlıyken sana
sensiz yaşayamayacak kadar kopukluğundayım
Gayri yaşamışlığımın...

bu defa çok farklı
boş hayallerin boşluğunda kendimi bulmuşken
bana adres olarak kaybolmayı tarif ediyorlar..
son durağında seni sensiz uğurlarken
öylece kalakaldım
terki virane,
Terki terkedilmiş seni taşıyan düşüncelerimle
onlara bilet kesmişken geç kaldılar

artık üşümekte kalmadı...
titremek desen sesi çıkmaz,
dona kaldım diyebilirim
yaşamaya karşı iştahım kalmadı.
herşeye acıkacak kadar yaklaşırken...

özlemlerim,
Gözlemlerim hayatın kokusuna bandıracak kadar
iftarına gelmişken
seni sevmelerimi yarına saklayacak haldeyim
zor bir günde kullarım der gibiyim
oysa bundan daha zorda olamamıştım

ölsem geriye bir mezarım kalır
bir intihar heyecanına
seni yaşamak istediklerimi birer birer terk ediyorum
oysa bir kördüğüm yalnızlığım bağlamıştı beni
seni uzaklar kadar uzun sevdim
aramızdaki mesafelere inat
yollarda kaldı seni yaşamanın
ulaşılmaz aşamaları

randevusu kalmadı ağlayarak gülümsemelerimin
şimdi sadece ölmek kalır,
bir hayal soluğunda
umudları gömmek kaldı bana

belki mezar taşımda
seni severek öldü bile yazılmaz.
belki bir mezar taşım bile olmaz

sadece bu şiir taşım kaldı benden geriye
bu defa çok farklı bir boşluktaım...

8 mart 2013

İzzettin Coşkun

Ölmekmiş SEVMEK

Şiir aynı zamanda
kendi ölüm fermanımızı yazmaktır.
Bir sonuç çıkmaz bilirim
ve çıkmaz sokaklardır dizeler..

mezarlık gibidir
Belki gelip bir fatiha okuyanın çıkar
Beklersin ama gerisinde kabir azabı....
Bütün hayallerin,
kendince kurguladığın ne varsa
kabristana kadar düştüğüm,
hayallerimin sömürgesinde sana bölünürüm...
Yazmak ölmektir sevgili.
Her şiiri bir cesed gibi gömünce anladım.
Faili meçhul cinayetler
Ve yüreğim toplu mezarlar gibi
Bütün kimliksiz duygularıyla,
mülteci düşüncelerimle seni düşlerim.
Kafam bir asit kuyusu
Ezberleyemediğim şiirler atarım derinliğine..
ölmektir sevmek...
Hergün birkez daha yaşama gömülünce anladım

İzzettin Coşkun

Ölüm Sana Yakışmadı

Ölüm sana hiç yakışmadı be delilam.
Kavgana seslendirdiğin müzik hala mırıldanır dağlarda...
o terk ettiğin ciloda lalikinganda...
Hep böyle çocuk kalacak
hep böyle yaşamı masum kılan güzelliğinle
dolacak bu son baharlar...

Şimdi kahkalar da öksüz kaldı be delilam!
Yaşama dair çığlıklar,
tokat gibi yapışan zılgıtlar sessizleşir.
sende anlam bulan tüm türkülerin dahada derinleşir.
Ekolojik gelgitler teslim olup ölümsüzleşir...
Savaşmaya bestelenmiş sloganlar
ınadına barış türküsü çalar
İnadına var oluş melodilerin çıkmazında,
son bulur anılarınla...

Ve çocuk ruhlu özelemlerin yankılanır dolunayda
meşkeninde yükselen sesin,
yağmurların kokusunu bastırır.
Avdilkuvi'de infaz edilmiş bir gülüşünle
Alçak bir yaşama salıyorum son şiirimi.

Şimdi pimi çekilmiş bomba gibi duygu karmaşalığı
bir anda imha oluyorum bir nefeslik saltanata...

Bir kurşun bu kadar mi anlam yüklü olur.
Bu kadar yıldırımlar yağdırıp bir mücadelede
gerilla Selamıyla tsunami olup geçer...

Darmadağın ve parça parça dağılmış
bir Ananın yüreğinde
sana ölüyor sende yaşam buluyorum be delilam.

Kimyasallar sahiplendi bir notanın duraklamasına
Bir müziğin ağızdan yüreğe sonsuz bir rotada nöbet tutabileceğine.

Hangi mezar taşıyabilir ki
o çılgınca o çocukça yanardağlar gibi patlamayı.
kaçak sevdalıkların fitilini yakıp geçmek...
Yapma be delilam ölüm sana hiç yakışmadı.

İzzettin Coşkun

Özgecan Aslan

Farkında mısınız?
Ölüm ne kadar sıradan
Ne kadar beklenilmeyen yerinde

Bu şehre
bir kâbus daha
Bir umud daha
Bir sevgili daha defnedildi

Bir daha, bir daha gördük
Bir güzele çirkin dokunanları
Dinsizce, imansızca sahip çıkanları...

Kurt ulamaları yutar karanlığı
Şehirler arası gayrı meşru bir ülkeye
Yırtıcı, gaddar nefesler kusarken üstüme
Gecenin en vahşeti
En hayasızlığı fısıldar
Bir çığlık bir çığlık daha
Limiti sığara doğru beliren tanrılar
Köpek köpeğe dünyayı bölüşür
Sus pus kalınmaz ki bu kadar...

Öylesine güzel
Öylesine güzel ki gözlerin
Ölüm utanır
Ölüm geceye küfreder
Ölüm ölüme dolanır

Gitme desem
Ölme desem
Günaha salınmış kibirler
Kefen beyazı bir şafaktı
Ölüm desem
Hiç yakışmadı tenine
Gitme desem
Son yolcusu kalır otobüslerin
Plaka plaka yersizleşen bir ecel
Soğuk yanıma yama edilmiş öfkeler
Cehennem çıplaklığı düşüşür
Suçsuz halinden
Yırtıcı bir sessizlik tırnaklanır bedenime
Ölüm ölüme dolanır
Ölüm kendinden utanır

Disa dengên sa
Şêvên tarî dilerizîn
Disa hêvîyên bê guneh difetisîn

Guhdar bikin malxirabno
Hûn vî qîjênê bihîsin
Hûn vê binamisîye dibinîn
Ev qêrîna bî alîkar û xweda
Ev qêrîna bî cih u bî war
Vî bajarî guhên xwe pîne kir
Dilê xwe xemgîn kir
Jinek bîst sali
Nû nû gihabi germahî jîyanê
Jinek bedew û zana
Hêlan nêv gur û kuçikan
Parçe paçe kirin
Agir berdan dilên qer u lal
Agir berdan nivana xwe
Agir berdan hemî mirovan

Ev bêdengi
Ev hovitî min dikuji
Ev bê edaletî min dikuji

İzzettin Coşkun

Özlüyorum Be...! ! !

Aşk sözleriyle anlatacak gibi basit değil
Bu adını bilmediğim hislerim.
Şimdi anlatmaya kalksam,
Nerelere sığabilir ki
'Ben ve sen' nice romanlara dar gelir...
Biliyorum ne yazsam ifade edilmez
Belkide ondandır seni hep nefesimde sakladım.

Uzak düşüyor sevdalar
Sevmek, sevilmek uzak düşüyor.
Sevda değildi sanki, bir başka diye anılırdı.
Başkanlığı dahi bambaşkaydı...

Daha önce adı duyulmadı sarhoş hafızamda..
Ne Ferhatta ne mecnunda
Nede hayali bir Türk sinemasında.

Yalnızca seni istemek yanına yurt edinmek.
Yalnızca seni sulamak ceğerlerime
Bir Nefeslik içimde olmanı isteyişimle
Sana sımsıcak sarılmak yetmiyormuş
Yetmiyor bir bedende senle yek olmak.
Özlüyorum be..! !
allah canımı alsın ki özlüyorum...

Sana tutuldum kör olası bir dolunayda.
Ve gecesi kabus olur son çırpınışlık bedenime

Yine sana uyandım gecenin çıkmazında.
Zifiri hayallerde tekrar tekrar sana daldım.
Sana ölesiye kapıldım,
Hemde veresiye taşındığım gözlerine...
Doyamadım işte seni böylesi yaşamaya
Doyamadım sana son nefesimde titremeli...
Ve sana hasta hasta erimeye doyamadım.
Yabancı bir dokunuş emanet eder memleketime
senli senli esen baharlar...
Yabancılık duyulacak ne varsa
Ve yabancı bir benle alıştıırır viranelik teslimiyetime.....

İzzettin Coşkun

Ramazan Bayram'ım

Bayramların en güzeli ve en tatlısı
Ayların sultanı seninle olsun
Yılda bir kere gelse bile, mukaddesliğiyle
Ramazanı şerifin şenliğiyle donansın yarınların
Aydınlansın hergünün şanla şöhretle
Mutluluklar saçılsın o güzel gönlüne
Isınsın yüreğin bayramın sonsuzluğuyla
Nerede olursan ol nereye gidersen git
Isınmış bir yüreğim varsa büyüleyiciliğinle
dolacak
Zaman geçer ve hatta her şey geçer

Maziler mutluluklarda geçer..
Üstümdeki büyüleyiciliğin asla geçmeyecek
Bu benim bayramımdı işte...
Ayrı olsakta bir gülüşüne bile
Ramazan bayramı sayardı bu yüreğim
Ellerini tutamıyordum ama
Kullarıyla sevgine sarılan bir yüreğim vardı

Olurdu zaten bana en büyük bayram
İazım değildi bana başka bayramlar...
Sen zaten benim en büyük bayramımsın...
Uzunca bir haykırıyla, bu ramazan bayramın
Nuruyla adıyla milyolarca kere mübarek olsun

...
4 Eylül 2010

İzzettin Coşkun

Robinson Adada Mahsur

Ama sen beynimin kayalıklarında
bir eşkıya gibi kalakaldın.
velinemet sevdamla yol alırım
ağır hıçırıklı gözyaşlarımla..
yoldan geçen arabalarda
ganimet olurum sana...

beni sevecek birini bulamadım
belkide sen haklısın..! !
Eğer niyetim 'başkasının sevmesi' olsaydı
Karşılıksız bir sevdaya,
diktatörce gönül verirmiydim.?
Aynaya bakıyorum son zam(an) larda
Robinson mahsur kaldığı adada,
hayat mücadelesinden bıkmış
Aslında yenildiğimide biliyorum.
darbe yemiş
Yüreğimin taa tahrir meydanı..
Ve geriye kalan devrimci ruhumla
Kendimi deviririm...
öylece çekip giderim.
Sen benden bu kadar uzaklaşmışken,
daha nereye gideyim onuda bilmiyorum.
sesini duyamam,
sana asla ulaşamam
bende şahidiyim sözlerinin...
Ama yinede seni kıramam.
defolup gidiyorum...

İzzettin Coşkun

Roboski

Yürüdüler

Dağların ardına yürüdüler
Ardın sıra ürkerek
Parmak uçlarında aştılar vadileri
Misafirperver bir gökyüzüne
Yürüdüler
Ve sırtladılar delikanlı hatıraları

Ellerini sıvamış bir soğukluk
Öyle can alırken yollar
Öyle buz tutmuşki esmer tenleri
Katılarak bir kekkik kervanına
Sadece kaçak yürüdüler
Hiç bırakmayacak gibi
gökyüzünü
Hiç dönmeyecek gibi yardılar
Yarım kalmış sevdaları da taşıyarak
Yarım yarım yürüdüler

Patika vadilerden
Ve ürke ürke geçtiler
Tel örgülere kuşanmış bir iç devlete
Uzadıkça uzayan kar yağışlı geceye
Samanyolu gözlerini aradılar karanlık boyunca
Uzadıkça hasretle tükenen tenlerini aradılar
Hasretle bütünleşen geceye
Yürüdüler yürüdüler
Bir dönüşü olmayan
Bir sonu olmayan
Bir bir kuşanmış ölüm sessizliği
Öyle bir sessizlik ki
Ölüm gibi yürüdüler
Yarım kalmış hikayeleri de aldılar
Yarım kalmış hesaplarıyla
Yürüdüler

Kaskatı kesilmiş yüzleriyle
Sınırlar çizilmiş şehirleri geçtiler
Kaç kayıpla sonlandı
Kaç eksikle böldüler karanlığı
Bıçak sırtında bir yaşamın
Kemiği de geçmiş halleriyle yürüdüler
Nice canları taşıyarak
Nice eksik yanlarıyla öldüler
Öle yorgun
öle bitkin düşerek yürüdüler
Öldüler öldüler öldüler....

İzzettin Coşkun

Roboski Anısına

küçük avuçları roboski kokan
çocuklarız biz.
resim derslerinde,
bir güneş ile bir dağ
birde ağacı çizmek savaşın kırıntıları...

sanki bir mesaj vermek istiyorlar
bu dağlar tek çaremiz...
ve güneş birgün tüm kızılığıyla yükselecek
ısıtacak o buz tutmuş yüreğimizi.
soğuk savaşlar sıcak savaşlar yaşanırken,
barış adlı çocukların yaşatıldığı
bir garipliktir özgürlüğe tutkulu olmak...

dünya işte kimisi
kendi ekmek parası için öldürürken
Kimisi yuvasına bir ekmek götürürken öldürülüyor.
Eşkiyaya çıkarılır legal yaşantılarımız.
Hunharca bomba yağdırırlar
bu defa katırlar mayınları tespit edemedi.
Ve 'insanlar' bizi ülkenin hayınları olarak hatırlar.

İzzettin Coşkun

Roboski Gecesi

Çocuk akıyla düştük sarp kayalıklara
Katran bir gecenin tanrısızlığına doğru.
Aslan ağzında bir geçimin,
Son sınır ihlaline..

Suçsuz, günahsız düşünceler sırtladık
Ve sessiz sedasız böldük karanlığı.
Hâlbuki hep aynı patikalardı
Bu eşkiyaca yaşamın kaçağı sanıldığı.
Katırların öncülük ettiği
Tuzaklara karışmış legal ticaretin.

Tez haber geldi acem elinden.
Noel arifesinde, gökyüzü güllerle ile
Beden parça, yürek dumanlar karası
Dağlar ki kıyamet ile...
Geçenin en karanlığı sardı üstümüze
Soğuk dağ yolları şaşırdı,
Rotasında mayınlarca zelzele ile

Son vapur ihlal edilmişti limanı
Teyran ebabil poyraz şaşkınlığı ile
Ölüm kıyaya vuruyordu
Erkenden dağılıyordu vur emri
Ve otuz dört yerinden karardı ecel

Demir kanatlılar sardı gökyüzünü
Duyulmaz bir sabah namazı vakti
Patlayan bizdik yılbaşı enkazı ile
Havai fişekler yas etti sesimize
Belki siz eğlence sandınız
İnfilak edilen nice hayaller ile

Evet kaçakçıydık Irak yollarda
Can garip, yaşam olabildiğince meşru.
Ve tarumar edilmiş heyecanlar ile.
Sonra uzun sabahlara serildik
Bilinmez hakaretlerin son fıkrasına
Rum kavminin vahşeti sömürgesi ile...

Başka yolu var mıydı ey ahali!
Sınırlarca umutlar döşemenin.
Bir can kaydı annemin gözünde
Kaçak özlemlerime, illegal bir ağıt karıştı
Pasaportsuz sınırlar çizilmişti her parçamızın
Mezopotamya kansızlık geçirir bu gece.
Ve hiç bu denli yok edilmedi hikayemiz
Hiç bu kadar sahipsiz edilmedik
bir ölümün fukaralığı

hiç böylesi pahalıya patlamadı.
Yoksulluk, kaçak mazot kokusu
Ve yanmış cesetler vicdansızlığa çöker.
Hiç yoktan susturuldu tebessümler.
Hiç yoktan...

Tarih bağına basar mı
Bunca katır sırtındaki,
Römork ile ocaklara taşınanları
Ceset ceset yürekleri parçalayanları
Ez bimrim roboski
Ez bimrim...

...
Roboski için ya(s) z yarışmasında dördüncü seçildi

İzzettin Coşkun

Roboski II

Dağların ardına yürüdüler
Ardın sıra ürkerek
Parmak uçlarında aşılar vadileri
Misafirperver bir gökyüzüne
Yürüdüler
Ve sırtladılar delikanlı hatıraları

Ellerini sıvamış bir soğukluk
Öyle can alırki yollar
Öyle buz tutmuşki esmer tenleri
Katılarak bir keklik kervanına
Sadece kaçak yürüdüler
Hiç bırakmayacak gibi
gökyüzünü
Hiç dönmeyecek gibi yardılar
Yarım kalmış sevdaları da taşıyarak
Yarım yarım yürüdüler

Patika vadilerden
Ve ürke ürke geçtiler
Tel örgülere kuşanmış bir iç devlete
Uzadıkça uzayan kar yağışlı geceye
Samanyolu gözlerini aradılar karanlık boyunca
Uzadıkça hasretle tükenen tenlerini aradılar
Hasretle bütünleşen geceye
Yürüdüler yürüdüler...

Bir dönüşü olmayan
Bir sonu olmayan
Bir bir kuşanmış ölüm sessizliği
Öyle bir sessizlik ki
Ölüm gibi yürüdüler
Yarım kalmış hikayeleri de aldılar
Yarım kalmış hesaplarıyla
Yürüdüler...

Kaskatı kesilmiş yüzleriyle
Sınırlar çizilmiş şehirleri geçtiler
Kaç kayıpla sonlandı
Kaç eksikle böldüler karanlığı
Bıçak sırtında bir yaşamın
Kemiği de geçmiş halleriyle yürüdüler
Nice canları taşıyarak
Nice eksik yanlarıyla öldüler
Öle yorgun
öle bitkin düşerek yürüdüler
Öldüler öldüler öldüler....

İzzettin Coşkun

Roboski...! !

Evime bir parça ekmek için çıktık kaçaklara
Ey yarım nerden bilebilirdim ki!
parça parça sana kavuşacağımı.

şimdi kader kustu soframıza...
ığ gibi Roboski çöker üzerime
ve bir fukaralık ölüm, üzerime üzerime...

İzzettin Coşkun

Roboski-Unutulmayacak

O gün,
Babam duymasın diye
Gizlice, sessizce katıldım 34'ten birine...
paranoyak yolculuğun zamansız bekleyişlerine,
Nereden baksan tutarlı bir yaşam.
Nereden baksan sabahlandı ürkek heyecanları
Toprak kokan damlardan
Geçit vermez dağlara karşı...

Veresiye aldığım bir katırla
Ve elde avuçta çıldırasiya bir yürek
Annemin yersiz yurtsuz sığınağında.
Uzaklara bakışan gözlerine tutuna tutuna.
Ve ölesiye deldik dağların sarplığını...
Binlerce hatırla koyulduk uzaklara
Binlerce mahcupluğu koynunda taşımaktan
Ve bir geceye mağlup olmuştuk...

Belki ilk kaçağın heyecanı
Yoksul bir yaşamın vurdum duymazlığı.
İki dünyası sağır edilen bir babanın
Amansız bekleyişi.
Ve tonlarca hayalin yorgunluğu
Engibeli yollar bastırıyor çığlığımızı...

Kürtçe bir ürperti belirdi Halepçe'ye doğru
Elma kokusu değil bu
Gökten misket yağmuru değil
Önce kızgın bir gürültü uykumuzu böldü
Demir kanatlı yarasalar parçaladı öykülerimizi.
Ve karabasan sardı son yıl/başımıza.

Bir y/aşımıza daha girmedik..
İki bin on birin son aralığında
21. yüzyılın ilk çeyreğinde
Otuz dört kere yetim ve sağır.
Dünya'nın gözleri önünde
Otuz dört kere işlenen,
son insanlık suçuymdu bizimkisi

Bizi ölüme böylesi acımasız terk edenlere
Bir çift lafımız var,
Sizlerden Adalet talep etmiyoruz...
Sizleri Allaha,
Gerçek adalete havale ediyoruz...
O gün gelecek
zalimler,
cehennemin anlamsız olmadığını anlayacak...
Em ji bîrnakî tu caran

Em ji bîrnakî roboski

İzzettin Coşkun

Rojava'da KATLİAM

Kürtler ağlıyor,
bağırmanın bayram kala ezanlarında
İnsalığın enkazında duyulamaz.
vurulmuş pençesinde katil Kargaların
Hayat ucuz insanlık sudan ucuz.
Evrende yurtsuz yazılmış koca bir suçuz.

Çocuklar,çığlıklar,
bağırışlar...
annelerin kucağında can vermiş çağırışlar.
Sessiz kalan dünya gibi yatıyorlar

/heware zoruk dımırı
hawara cudi û pexembera
kırkırû hımhıma rojava bidenk maye
Hewar gundino xunxara em qetil kırı
cihen me dunyeyide ne nivisiye.
cirana deriye xwe gırtiye
çave xwe nıqandiye.
sebru ala kurda dijmin bilav kiye.
em mane çulande.
çulen mayına û ber çeka dijmin.
ayy haware xuda haware birindarim.
dunyayere ji alikareye bi hevidarim/

Çığlıkların, gözyaşların rengine boyandı anadilimiz.
Katliamın sessizliğinde canlanır kandilimiz.

Dünyada hep ölen hep bölen biz idik.
meryemin karnından
uzaydan iner gibi geldik
sonra evimize ocağımıza göz diktik...
Damdan düşer gibi püskürtüldük
dünyanın en kaybolmuş bucaklarına.
sonra eşkiya çıyanların kucaklarına.

sanki bir fazlalık gibiyiz
gizli ibadet gibi yol üstü bırakılmış.
Hiroşimalar halepçeyle kelepçelidir yüreğimizde.
Dünyanın gözyaşlarıydık yağardık
ama yıldırımlar damımıza düşünce tükenirdik.

dersimin ceylan gözleri parçalanır,
toprağa düşmenin mazisinde.
zilan deresi kan kusar,
yılgnlığın kör sabahlarında.
hangi kıtaba sığar bu sağanak yağın cesedler
kör sağır çınlayan dünyayı..
Ve yine katledildik
Reyhanlı umutlarla sınır tanımayan gözleri.

Rojavada artık güneş doğmak için değil

yalnızca ölümler ve zulümler doğmak içindir
göz yaşları akan kaynaklarına....

İzzettin Coşkun

Rojava'da KATLIAM var

Anne bu şekilsiz çıyanlar kim
Allahın adını anaran canımıza kıyanlar kim..?
Leş kargalar gibi katli-namusu vacip kılanlar kim?

Anne pikap arkasında ne işim var ! !
Nereye götürüyorlar.
ben ayrılmak istemiyorum ki evimden.
sarıl b(ana) bırakma beni! ! ...

bu ayaklarım bu ellerim
niye dağılmış dört bir yana..?
bir daha sana sarılamamak mıyım..
anne ağlama lütfen.! !
Bayramlıklarım nerede
şeker poşetlerim,
peki ya diğer kardeşlerim.? !

Dünyada herşeye fazla, atılmışız bir derede.
Gayrı suç kılınır ta buynumuzdaki berede.
Daha dün katır sırtında götürmemişlermiydi,
bir daha o karanlık yere gitmek istemiyorum...
benim için ağlama dayanamam bilirsin...

Göz yaşları seller olunca
katliamda yakınınızı bulunca
Çocuklarınızın bayramlıkları
duvarlarda asılı durunca anlarsınız halimizi...

Ateşlerde yanan siz,
sis olacak karanlık perdelerle
gök görüntülü ahaliniz.
yandığınız küllerde gömülecek vahdetiniz.
Herkes suspus bakınca görülecek vahşetiniz

İzzettin Coşkun

Ruhlar Huysuzluk Eder

Ölmek diyorum
Ne karmaşık bir sonuçtur
Bütün hisleri gölgeler
Bütün kapıları tekmeler..

Kalubelada tanımladım yaşayıp silmeyi.
Sevmeleyip unutmayı...
Ruhları sakladım Kuluçkaya
Sevdaya üfledim,
Sevdaya haykırdım yok oluşumu.
Şimdi sana dirildim,
Tekrar sana yok olmaya kıyamam.
Önce gözlerinde büyülendim
Saçlarında daldım
bir nefes sende kendimi var etmeye

Ve ölmek tepemde bir yonca
Oysa seni aramaktı
Sende kaybolmaktı yaşama açılmam...

Ruhlar huysuzluk eder sanki
çareserliğime saklamayı
yok oluncaya dek senle anlaşmaya redolur...
Sonra kıyametler çizerim şiirlerime.
Sura üfler gibi gözlerinde dirilirim...

Ve kader çıkar karşıma!
Tüm tusunamileri üstüme salar
Halepçe'leri kabuslarıma mühürler..
Öylesine sınırlar ciziverir gecelerime.
Ayrılıklar döşer hayallerime
Bense ölmeyi bekler dururum...

İzzettin Coşkun

Ruhuna El Fatiha

Ve ölüm
hiç bu kadar yakınıma durmamıştı.

Öyle cansız
öyle çaresiz bakışan gözlerine tükendim
ve böylesi uyumak hiç yakışmadı bedenine
Böylesi terk edip gitmek
Böylesi bir cehennem yalnızlığı...

Bütün şiirler tutsak
Bütün kelimeler dilsizliğe vurulmuş tutsak.
Ve kader vakti göçüp gitmek
Arkasında ecel-i sahipsizlik uğultusu
Öyle bir mahşeri ağıtlar yükselir ki
Ve bir ananın yıkılmışlığı ..

Ölesiye
Ve çıldırasıya ağlamak
Ve yıldırasıya parçalanmak ne çare?
Gönüller darmadağın
Gözleri zelzele sessizliğine gömülmüş
Ve göz gözü görmez
Anılar yedi kat yerin uzağında
Gönüller olabildiğince biçare
Böyle mahzun böyle yılgın
Ve böyle çaresiz bırakıp gitmeseydin.
Şimdi yıkılmış
Şimdi paramparça anılar...

Ve tükendim
Küllerinden yaşama ısınmak
Yabancı ellerde bir cehennem yalnızlığı
Şimdi intiharcı bir yalan dolandı yüreğime
Ve intiharcı gözlerinde son buldu cennetim
Yersiz yurtsuz çırpınan
Yaşama sıkılan bir kurşun katilliğiydi sanki
Sığınmacı bir kader tutuşur
Ve alevlerinde son buluşmaların kehaneti...
Ölmek hiç yakışmadı bedenine.

İzzettin Coşkun

Ruamların Katliamı

Dîlê me bîye tirêja Amara
Di dîroka hemdemî de
Nasnama me li kûrahiya Tamara...

Li ser çiyayê bê sînora
Nav dîlê welatê çar parçe
Nalnala dayîk û qûndîyan
Tînin bîranîna kumkuji ê rumîyan...

((Türkçesi))
Yüreğimize Amara'nın ışıltılarında gizli.
Çağdaşlık tarihinde,
kimliğimiz Tamara'nın derinlikleri....

Sınırsız dağların üzerinden
Dört parçalı ülkenin kalbinde
Köylülerin ve annelerin ağlayışları yükselir.
Andırır ki bu Ruamların katliama...

İzzettin Coşkun

Sabahıma Günaydın

Sabahıma bugün bir başka günaydın..
Aşkımın kokusunu alıyor gibi gözüm aydın...
Bu ne yeniden diriliştir nede cennetine giriliş...
Rabbime binlerce kere şükürler olsundayım bugün..

içime nur ışığı doğdu adeta..
Yaşadığımı fark ediyorum
Yaşayan bir ölü alsam bile...
Ellerimi semaya kaldırmışlığımla..
Kendimi nefes alışa bırakıyorum.

Aydınlık gözlerindi
aydınlık, duyacağım bir kelimelik sözlerindi...
Tek bir şey var
dilimin ucunda bu güzel günde..

Seni yaşıyor görmeme şükürler olsun
doğum günün kutlu olsun dilêmin

İzzettin Coşkun

Saçları Beyazlattın

Piştî te qebrîstana bînavdeye hebûna me
Arê newrozê tê ser bedenê me
Di şewit û di perîte welatê me
Te por spî kir ji ber rengê gelan
Zîndanên tarîde te stêrka aşîtiye deran
Te Helbesta azadiye nivîsî ser deştû gelîyan.
Rojên germ ava bu ser axa şehîda.
Gelê me tevre şîyar bu ber dîroka Egîda..

[Türkçesi]
Sensiz, isimsiz mezarlıktır varlığımız.
Newroz ateşi yükselir bedenimizde
Yanıp tutuşur ülkemiz.
Saçları kırlaştırdın halkların rengi uğruna.
Karanlık zindanlarda barış yıldızı olup parlamadın.
Dağlara taşlara özgürlük şiirini yayınladın...
Elbet sıcak günler doğacak şehidler toprağına
Halkımız artık uyanmıştır yigitlerin tarihine....

Şiirin orjinal ve Tamam'ı...
Dilê me bûye tîrêja Amara
Di dîroka hemdemî de
Te reh berdan li kûrahiya Tamara...

Çavên te yên qehweyî jîyana me ye
Dema rûyê te keyfxweş dibe
Gelên bîndest dîsa jîn dibin
Eger tu ne kenîya
Navê me jî wê tune bûya
Emê herdem bê can û bê rih biya
Rojên me reş û tarî ma
Li kolanên Kenya
Hogir û dijmin eşkere bu
Li hemû cîhanê...
Piştî te di qebrîstana bînav de ye hebûna me
Arê Newrozê tê ser bedenê me
Di şewite û di perite welatê me...
Li ser çiyayê bê sînor
Nav dilê welatê çar parçe
Nalenala dayîk û gûndîyan
Tînin bîranîna komkujî ê Romîyan...
Weke teyrê baz dikim qêrîn
Da banga aşîtiyê bilind be ser asîmana.
Şkefta tarî û zinarên nav û deng.
Qûncika dilê xwede me veşartî
Me kolandîye ser evîna xwe
Kenê serokê hemû gelan..

Ew qêrîna şehîdan bû
Weke Egîd û Mezlûman bû

Pir dayîna ser Kurdistana bindest.
Hêstirên çava weke behra Wanê
Diherike mîna Firat û Zapê

Te por spî kir ji ber rengên gelan
Zîndanên tarî de te stêrka aşitîyê derand
Te helbesta azadiyê nivîsî ser deşt û gelîyan.
Rojên germ ava bû ser axa şehîda
Gelê me tevre şîyar bû ber dîroka Egîda
Çavên me bî yê ronahîya Kurdistan
Şêx Seîd û Seyît Riza re maye hêvîstan
Derd û kulên me evîndariya welate
Beko dîsa ji bo îxanetê de xebite
Eşqa Mem û Zîn li heyîna te de xelate
Evdalê Zeynikê û Ehmedê Xanî
Seydayê Cegerxwîn heta Şêrko Bêkes
Çîroka kurdhezî awaz kir mîrê me
Çanda Kurdistan ser cîhanê kir nav û deng
Bê te jîyana me as
teng kirîye ey serokê me...

İzzettin Coşkun

Sadece Bana

Nereden başlasam seni anlatmaya.
Seni haddimden fazla sevmeye
Nereden yaşasam bir ucuna sessizlik
Bir ucunda kendime geçmişlik.
söyle, nereden nereye...
Hangi yarım bırakılmış hikayenin kahramanı olayım
Yada hangi kötü karakterin kahkahası
Söyle hangi eksik bırakılan şiiri tamamlayayım...

Senki Diyarbakır tüten yanım
Nusaybin, Kızıltepe Yüksekova'm
Ve Cizîra Botan'ın sınır tanımaz devrim sıcaklığı
Göz gözü görmez bir aşkın Kürdistanlık sabırsızlığı
Senki başkentsizliğim
Sevdamın kahyası...

Zaten gidişlerin bitirdi türküleri
Zamansız işlerin ayrılığa nedensizliği
Olur olmaz tavırların ürküttü rüzgârları
Neredeyse tükendim..
Amansız gasp ettin bir tusunamilik nefesimi
Az birşey yok ikimizi kavuşturacak.
Aynı gökyüzüne tıkanıp kaldık
Neredeyse darp ettin sevda izimizi

Aşk üstü terk ettin çocukluk yanımı
Akşam üstü yok ettin
Çiğnedin her anımızı
İncittin küfrettin yaralı dokunuşlarımı.
Yaralı ceylan ürkekliğimi

Şimdi fayda eder mi
Şimdi hangi çıplaklık
hangi günahsız sarılış
Sensizlik ısımızı dengeler
Vücut cansız
gözler penceresiz
Yürek gam yeli
Üşüyorum sevgili yanım
Sadece sarıl
Sadece bana....

17 Aralık 2014
Saat_19:53

İzzettin Coşkun

Sadece Gitmek

Gitmek çoğu zaman
Sadece yer değiştirme'dir
Bir aile kadar yakınında,
Kendine candan seğtiklerini bırakınca...

Oysa uzaklaşan
Yollar, Nemrut ve Van Gölü olur.
Yürekler sıcağında ısınan
Ve en derinlere taşınmaktır
Birde en gerilerde bıraktıklarından kopamamak.

Ve en önemlisi yazamadıkların
Beynine kadar kazdıkların
Sadece hayallere taşınır.
Hastanın sağlığa
Açın tokluğa uzaklığı
Yada uzaklaşamadığı gibidir.
Ve gitmek sadece gitmek değilmiş....

İzzettin Coşkun

Saklambaç Fermanı

Fizik dersinde yeni konular işlerdik.
Bende nakış yapar günlüğüme işlerdim.
Çok değişik kavramlarla,
çok karmaşık tanımlarda sevdim seni.
Senle her karşılaşmada
Çoktandır göremiyorum seni, diye teklenirdim.
Oysa seni hep görürdüm
Ama sen duygularıma yetişmezdin...

Sen ise fizikteki konuları
Şiirlerinle tamamlarım diye gülerdin.
Gülerdin, gülerdin de..
Ama benim eksikliğimi gidermezdin...

Hep sonradan görüşürüz diyerek,
sözlerini tamamlardın.
Parmakların avuclarımdan kayar giderdi....
Okulun bahçesinde dolaşıyorduk.
Biri bize yaklaşır,
Nöbet sırasının bana geldiğini belirtirken.
'Ferman' mı geldi diye cevap vermiştim.
Sende o anda ferman sözcüğüne ithafen
Ben senin ferman'ın mıyım deyivermiştin
Evet sen benim fermanım biricik dermanımdın.
Kısacası sen benim yarım bırakılmış yanımdın
diyerek sesimi yükseltirdim.
Ama sen duymazdın.
Sen benim birazda sağır yanımdın...

Belki senle karşılaşırım umutluydum
Şirnak'ın bütün sokaklarını hafızama kazıtmıştım.
Ama hiç göremezdim.
Bu defa saklambaç oyunumuz uzun sürdü
hemde çok...
Şimdi kalkıp ben oynamıyorum diyecem.
Ama sitem edeceğim,
şikayetler duyacağım kimse yok.
Ben yinede gözlerimi kapatıyorum
Belki gelirsin diye...

İzzettin Coşkun

Saklanbaç

Saklanbaç oynuyorduk sanki
Birbirimizden habersiz...
Daha çok senden davetsiz.
Ben gözlerimi kapatırdım
sen kaybolurdun...
Ve hep kazanan sen olurdun.

Birazcık daha kal diyemedim,
görüş saatim biterdi sanki...
Bir garipti uzaktan uzağa
sahiplendiğim bu dengesizlik...
Hangi ciğer dayanır ki mesafeli sevdalıklara.
Sonra şiir yazmaya başladım.
Atmaya korktuğum sloganları hapsedip dururdum.
Ve Kağıtlara dökerdim bütün çılgınlıklarımı...

İzzettin Coşkun

Samanyolu

hortumcul bir hırçınlık taşırken gözlerin
Denizlere bile sığdıramadım,
çaresiz dalgınlıklarımı...

Oysa Diyarbakır tutardım dileklerimde
Sen bir yıldız gibi kaybolurken gecelerime...

Düşünki samanyoluna bir adres sorarım..
izini kaybetmenin uçurumlarına dalarım...

Ve gözlerimin boşluğunda,
surlarına tutuldu deli Gönlüm.
medcezir tüten kaçışlarına bahrevan olurum..
sana çığlık çığığa tusunami olurum....
ben sana neler neler olurum

İzzettin Coşkun

Sana Aşkımı Taşıyacağım

Ben sana sadece aşık oldum...
aşk nasıl başlar
aşk nasıl yaşanılır
ya da insan nasıl aşık olunur bilmem...

belki de aşk,
Gün boyunca kol kola eğlenerek olunmaz
belki de aşk,
dudak dudağa öpüşmekle de olunmaz...
Peki aşk yargılanır mı?
Peki ya yargısız infaz infaz edilir mi duygular
aşık olmayı ister mi insan? !
Ya böylesine acınacak halde olmayı diler mi

biz arkadaş bile değildik
Ve teğet bile geçmiyorken birbirimizden
En sıradan biriydik seninle

selam verince de etrafıma bakardım
kimseyi göremeyince utanırdım
evet utanırdım
Çünkü ben sende aşkı gördüm

biliyorum dilêmin
Seninle asla yüzyüze, göz göze gelmeyeceğiz....
Ve biliyorumki sesini dahi duymayacağım
ve sana uzaktan bile olsa bakamayacam.

Belki nefretli bakışlarını bile göremeyecem
Başka şehirlerin varoluşlarında bile hayal edemeyeceğim
Biliyor musun dilêmin.
ben sana aşkımı taşıyacağım...

belki aynı şehirde farkı otobüslerde dolanacağız
Belki aynı şehirde farkı yerlerde bulunacağız
ve hep farklı yerlerde nefes alacağız
ama ben sana aşkımı taşıyacağım.
ve hep farklı mekânlarda yaşamı tadacağız

belki yeterince şiir yüklü olamadım
Belki yeterince kendimi anlatamadım
Bir Atilla ilhan gibi
yada Yılmaz Erdoğan gibi
Aşkımı dökemedim gözlerine
ama ben sana aşkımı taşıyacağım.

biliyorum belki bu sana son şiirimdir
aslında bu şiir bile denilmez
sadece aşkımı itiraf ettim.
ben seni yine de özlüyorum
beklemeyeceğini bile bile yolunu gözlüyorum...

oysa biz seninle
asla yüz yüze gelmemeye randevulaştık
Oysa biz seninle
Asla karşı karşıya gelmemeye randevulaştık
ve seninle bir ömür ayrılığa söz kestik...

biliyorum dilêmin
bir daha asla nefretle bile olsa bakışlarını göremeyecem
biliyorum seni bir daha hiçbir yerde bulamayacam

ama yüreğimi açık bırakıyorum
ve sanki çıkageleceksin gibi.
ve sanki yoldaymışsın da trafiğe takılmışsın
Ansızın geleceksin gibi hazırlık içindeyim.

bekliyorum dilêmin
Ve sen yoksun...
seni yine de özlüyorum
beklemeyeceğini bile bile yolunu gözlüyorum
oysa biz seninle mutsuz olmaya söz kestik...

21.01.2013.....

İzzettin Coşkun

Sarılmak İstemektir AŞK

Belkide sarılmak istemektir aşk
Bir çocuğun oynadığı yapbozu andırır...
Çocukçadır, bilinmeyen mutlulukça.
Herşeye benzer,
ama hiçbir şey olamaması..
Yakın olması yada uzaklığı aranmaz.
Bütün arzularınla soyutçadır.

Hiçbir şekilde ulaşılmaz,
Bilinmeyen bir buyutçadır.
Ağlamaklıdır göz yaşlarında,
yaşama dalıp gidene.
Ama Asla erişilmez.
Ölüm-yaşam ikileminde
Son yolculuğuna veda etmekçedir..
Ne bir durağı nede başka birşeyi
Kayboluşta kendini aramakçadır...

İzzettin Coşkun

Sarmaş Dolaş

Oy kasırğa kasırğa gönlüme kalanım
Ey haramiler gibi gecelerimi kuşatan
Dalga dalga çöktün bedenime
Seni ben ne çok sayıklamışım
Seni ben ne çok ezber etmişim

Oy teninde Roboski dökülen sevgili
Ben sende ne de çok ölürmüşüm
Ben senle ne çok şeymişim
Bir Mardin sabahı gelsem
Sana bütün solunum yollarımı açsam
Nefeslerini bağışlar mısın?
Benimle Mardin'i paylaşır mısın?
Oy benim can ciğerim,
Memleket bakışlım
Ben sende ne çok şeymişim.

Allah aşkına söz dinle
En Mezopotamya yanıma in her gece
Öyle sarmaş öyle dolaş ki
Feleğimi şaşayım.
Ve beni toprak gibi dinle ki
Seni kaburgalarımda taşıyayım
Hiç yorgansız sabahsız
Ben senle yeşeririm

Sen yeter ki söz dinle
Bak, pişman olmazsın
Sana hiç yük de olmam
Seni abartısız,
şeni öylesine duru
Öylesine masum severim ki
Kimsenin ruhu bile duymaz...

İzzettin Coşkun

Selamlar

Sözler bazen yetersiz kalır
Enler ve hatta en çoklar bile yersiz...
Nurla kaplanmış muhteşemin en muhteşemi
İnsanların en güzeline selamlar olsun....

Sevimlilerin en sevimlisine
Ezeli bir sevgi kaynağı sahibine...
Varlıkların en muhteşemlisine,
İnsanların en vazgeçilmezine,

Yeşeren en güzel güle selamlar
Ormanların en güzel gülü gibisin...
Rabbimin yarattığı en güzeline,
Unutulması mümkün olmayan,
Meleklerin en güzeline selamlar

3 Ağustos 2010

İzzettin Coşkun

Sen Benimsin

Sen benim yaşayamadığım
Sen benim yaşam adım.
Bazen nefesim
bazen de özlemim
Ve kâbus kâbusa vazgeçilmezim

İnancım,
kederim..
Yaşama sevincim
darlığım, varlığım...
Yani başıma gelen en güzel şeysin
Benimle Aşksın.
Benimle şiirsin...

Amacım
acı
Uzun lafın kısacası herşeyim
Erşeyimsin
Tek dileğim
unutulmazım
Düşüm
gecem
Her öğün eybemdeki düşüncem
Ruhum
varlığım
kısacası sen benimsin...

İzzettin Coşkun

Sen Ey Filistin Çocuk

Sana kana kana anlatmak istediklerimi gizledim.
Şiir bakışan gözlerinde utandım
Ve ahengini izledim saçlarında büyülü dizelerin
bize sevdayı anımsatan,
bütün yıldızları sakladım başucuma.

Ve dünkü gibi soluk soluğa
bir kıskançlık resmini yüreğime akıttım.
Şimdi sen söyle ey Mezopotamya'm
hangimiz daha yaralıyız?
Dicle mi daha hırçın
Yoksa gözlerime Nuh'un Tufanı gibi dolan yaşlar mı?
Ve şimdi her parçası Kürdistan gibi darmadağınım...

Sen ey Filistinli çocuk mülteci bakışların
Ve talan edilen bir özgürlüğü nasıl anlatacaksın
Ben sana Roboski'yi illegal gülüşlerin,
yasak aşkların işgalinden nasıl bahsedeyim.
Şimdi sevdam kadar susuyorum.
Bir yanım Gazze öbür yanım Kobanê
Ve 33 Kurşunlu yüreğim kan ağlar...

İzzettin Coşkun

Sen Siyasi Görüşümsün

Şen siyasi görüşüm.
Özgürlüğüm vatanım..
Beynimin en derinliklerinde yatanım.
kalbimin kuytuluklarında atanım...

Görüş mesafem,
Biyografim, biyolojim, ideolojim...
sen benimsin diyebileceğim herseyimsin...
ve göremediklerimin ötesinde hislerimsin.
utanmarımda gizlenenim.
Herşeye rağmen şiirimsin..

İzzettin Coşkun

Sen Tarafım

Tek taraflı bir ateşkes gibiydi bizimkisi.
Ben sustukça beni toplar'sın.
ben sustukca sen kusarsın..
Ben konuşunca kaçarsın,
ve sadece susarsır...
Tek taraflı ne varsa,
bizim gerçeğimize örnektir..
Tek taraflı devlet tek taraflı holiganlar
ve tek taraflı herşey...
oysaki aramıza o kadar mesafeler düştü ki
hangi taraftan baksan, duyulmaz.
hangi taraftan sana gelsem ulaşılmaz...
Ve sen tarafımla bertaraf kalmışım.
Taraf tarafa kaldığım...

ama yinede hertaraf seni arındırır,
rüzgar yüzümü oksar
ağaçlar yapraklarıyla dalgalanır..
Nereye baksam sen tarafından...
Gecesinden gündüzünden
müziğinden filminden insanından doğasından
sen tarafından uyanırım...
tarafımca sen tarafına buyanırım.

Hangi tarafa baksam sensizlik tarafına denk gelirim...
sanki yıllarca birbirimizden insan öldürmüşüz
kan davası tarafından nefretliyiz..
Ama ben o taraftan değilim
sen beni öldürmüşsün
ben yinede sana yaşıyorum...
zaten öldürebileceğin kadar öldürmüşsün..
sana sarılabilme taraftarıyım
hemde hertarafınla taraf tarafa
senin tarafında olmak istiyorum...
sen neysen bende o...
Ne çıkılmaz hoyum
nede sen tarafına bir doyum..
Yani kısacası ben buyum..

İzzettin Coşkun

Seni Duvarlarıma Resmederim

Sen'siz yaşanabiliyor mu sanıyorsun
akşamları gözlerime uyku girmez.
Bitmişlik muduna geçmiş bu yüreğim
resmini duvarlarıma çizerim...
İçinden çıkılmaz,
labirentli işkencedeyim gözlerinin..
Yalnızlığı yakaran yüreğimin
acıdır ah sözlerinin....
ezoyu unutmuyum?
kraliçemdin,
gözlerimden sözlerimden seni sakladığım.

aklımdan çıkartabileceğini mi sanıyorsun
tanrılaşan duygularıyla
daha mezara gömülmemişim ki
azrailin nefesini hissetmedim ki daha
Rasti bize ezêçawe te ji birbikim sebramın

İzzettin Coşkun

Seni Öpebilmek

Saçlarının dağılışı var rüzgarımda
Gözlerimin seyrinde fırtınalı kaçışlar
Ve tapınak gibi sığındığım gözlerin
Ve ürkekçe tedirginliğim...

Koklamak için uzandım bütün sabahlarını
Uzandım ama sonradan farkına vardım
Bütün şehirlerim karanlık
Hayal meyal bir sevdam var bulanık
Yanaklarında tatlı bir tebessüm dönüyor
Yüreğimde nöbet geçirmiş sañcılar yaşlanır
Ve uzandım seni Hewler gibi Öpmeye
Sana tam Kobani
Ve tam da Efrin yanından tutunabilmeye
Yanaştım sana en mülteci hırslarımla
Sen ise Kerkük gibi Bağdat gibi oluyorsun
Gözlerin var gözlerimin seherinde
Güneş ışınlarını bile karartır
Yasak bir sevdanın şehrinde.
Öpebilmek için uzanıyorum
Tam öpeceğim anda yok oluyorsun
İşte o an hayalin içinde olduğumu anlıyorum
O güzel başkentini var gözlerimde
Sevdalanmak için uzanıyorum
Tam ellerinden tutacağım anda
Yıkılıyor rüyalarım....
Ve hayale irkiliyorum.
Bir bakıyorum ki Diyarbakır sessiz
Mahabat sedasız.
Ben Halepçe gibi çaresiz...
İşte böyle bir işkencenin eşiğindeyim
Ve diyarbakır zindanı olur yaşamım.

İzzettin Coşkun

Seni seviyorum Ez ji te hezdikim

Seni seviyorum
İşte böyle basit
ve duru
sebebsiz,
kuralsız
öylesine tutkulu bir yürek
Öyle hınca hınç bir sevdam.

Biraz kusursuz bir yaşam
Ve huzursuz gecelere öfkeliyim
Ve uykusuz bakışlarına hasretim
Notasına sarmaş dolaş beste
Rotasından sapmış sarhoş
Seni anlatmaya çalışan dizelere
Kadeh kadeh sahip oluyorum

Seni seviyorum
Özlemin dilini angaje edene
Sensizliğe tutsaklığım
Sessizliğe duyulmazlığım
Ah bir tutsam
Bir bir seni tenime tutsam

Seni seviyorum
Belki de kıyamayan sana
Belki dokunamam da
En son ne zaman sevmiştim
bir kadına şiir yazdım
Çay ikram ettim
En son ne zaman sevmiştim...

Sesini işleyen mısraların ahengi
Seni anlatabilmenin tadında
Rengi solmuş bir aşk taşıyorum
Senin adını omuzluyorum
Kaburga kemiklerime kadar
Bedenimde 'ben' olana kadar
Seninle seviyorum ben/liğimi

Ez ji te hezdikim
Ev tişta ez ti de
bênav e
Bê sebeb e
Bê tirsonek e
Ev tişta ez ketî nêvde
Bêguman bedewe
Heta şev neva şev a
Heta roja serê roj a
Bê xew û bê jiyan im ez
Dilê min guneh e
Evina min guneh e
Were nêziki min bibe

Ezê çagîya keçax demkim
Ezê deriye sinor ji tera vekim
Ziwistane
Sare
Were malve derî bigire
Were Kürdistana min
were canamin
Ez sond dixwim
Yek carê ez te ne berdim
Yek carê ez bê te nemirim
Heta ez saxbim ji tera bim
Heta ez helbest helbest
Ax u ax li jan a dilê te de bim

İzzettin Coşkun

Seni Sevmek

Seni sevmek
Değişmeyen tek hissem
Kusursuz felsefem
seni yüreğimden var edebilmek
Seni sol kaburgamdan
Şiirlerimden...

zindan zindan mahpusluğumsun
Bine bir mağlupluğum.
Allah kahretsin beni..
Hadsiz hesapsız sevdim

Ansızın umutlarla dönmek
Dünyam daralıyor
Yeryüzüm kararıyor
Ve yağmurlar hırçın
Atomlarına kadar
protonlarına kadar sevdim seni..
Zalimlerin en benimkisi
Zalimlerin en sevgilisi...

Ev çi hal e.
Ev çi dewran e.
Ez ê rabim herim
Çiyayên azad li benda min in.
Êz ê wekî Siyabend lê bigerim
Evîna min ku de windabûye
Ka azadî
Ka welatê min
Ev tixûbên ker û lal
Ev dagirkerên bêdîn û bêîman
Hemû bi hev re dibin Bekoyî leîn
Tevlî eşqa Mem û Zîn dibin
Were kortikê vekin li Cizîra Botan
Were tirba min bikole
Mala min mulkê min jiyana min
Veşêrin weke plakiya kurdî
Weke hor hora şivano
Bin hovitiyê de min bikolin
Heta awazên çiya pêl pêl radibe
Heta welatê min ji bindestiyê derdikeve
Yar kî/kê ye?
Hogir kî ye?
Bêrîvan e, Zîlan e, Zeyneb e.
Fîdan e, Leyla ye, Sakîna ye.
Yar parçeyeke ji ala sor e.
Tîrêja roja germ e.
Evîn kesk û sor û zer e.
Çiqas şehîdên pelewana hebin
Hemû evîn in.
Hemû delal in.

Hemû heval in.
Ez ji wekî Bêrîtanê difirim.
Çengên min ser çiyayaê Sîpanê
Lingên min li herêma Botan
Serê min li ser sûrên Amedê
Ez Kurdistan
Kurdistan difirim.
Asîman asîman dimeşim.
Ma kî dikare min asteng bike.
Ma kî dikare min bindest bike.

İzzettin Coşkun

Senle Ağlamaya mutluyum

şimdi koytu bir köşe başındayım
yine yalnızlığa ve çaresizliğe demir atışındayım.
kim bilir nerdesin
seni yanımda görememek ne garip bir duyguymuş.
heleki başkalarını yaşarken
Başka diyarlarda başka umutlarda

ne garipmiş sana dolu olupta yaşamamak...
ne garipmiş unutmayı unutamamak.
gözlerimde gözlerin yaşarken,
sen başka yerlerdesin diye dilimde tutulmak..
sanki kendimi,
harap edercesine üzersem beni duyar mısın?
şimdi hiçkırı hiçkırı ağlasam bana acır mısın?

boğazımda düğümlendi yaşamı sevdam...
yoksul bir gecenin ortasındayım,
yine bir kendini bilinmez oltasındayım deryanın...
sanki ne kadar çok acı çeksem
Bana daha çok yaklaşırsın
sanki kendimi harap edercesine ağlasam
Sesimi daha çok duyarsın..
beni bu hallere bir sen kuyarsın...
bu kalbimde birtek sen varsın birtek sen yarsın.

başkalarıyla mutlu olmayı,
Seni düşünürken ağlamaya
ve harap olurcasına kedere bağlanmaya değişmem...
ben seni düşünürken ağlamaya mutluyum..
ben seni uzakta bile severken
seni bu bedenimde yaşatmaya mutluyum

....

İzzettin Coşkun

Senle Yarlanmak İstiyorum

Seninle ençok ihtiyarlanmak isterdim.
Gözlerinde olu orta bulunmak isterdim
Bahtiyarlanmak en vazgeçilmezi
soygunlarında çırılçıplak,
kuduz gibi ısırđın beynimde
hastalanmak isterdim...

Gizlemek haddi hesabı tutulmayan rüyalarım
Sadece seni çizmek isterdim
Sabah uyanıverince kimseden
kıskanmadan seni saklamak..
en ulaşılmazlara saklamak seni....
Kırlaşmış saçlarım, kirlenmiş gençliğim
dökülmüş anılarımla yaprak gibi dökülü veririm.

Elleri titrer acısı
bellki tutmazlar bir akrabası, bacısı
Bende senden yararlanmak isterdim
Seni kendime,
öylece kendime..
Yüreğim parmak uçlarında
titreyen mum kıvamında
Ben seninle yarlanmak isterdim...
bir yorgan sana yorgunca olgunca sarılmak...

Daha çok daha çok arlanmak isterdim.
Bir filozofon şüphecî soruları olurcasına,
çürütülmemiş bir görüş gibi bağlanmak isterdim.
Ve şizofrenik bağlarımla
seninle harlanmak isterdim...

İzzettin Coşkun

Sensiz HAL'deyim...

Sensizliğe nasıl dayanılır
Nasıl anlatılır,
Nasıl yazılabilir ki
aldığım bu nefessizlik...?

Sen nasıl sen olmadan yaşarsın.
Sen 'sen' olmayınca nasıl ifade edilirsin? .
Bende aynen sen gibi olurum.
Sen olmayınca benim anlamımda kalmaz.

Hiç kendinden geçtin mi
Rahatsızlık duydun mu?
Peki ya ölümün pençesinde kaldın mı?
İşte sensiz böyle nöbetler tutar beni..

Belki birgün anlarsın
Ne kadar yaşanılmaz,
Ve ne derece dayanılmaz olduğunu sensizliğin
İşte tamda OHAL'deyim
Çünkü ben sensiz HAL'deyim

İzzettin Coşkun

Sensizlik Zoruma gider

en çok zoruma giden nedir
biliyor musun sevgili..? ?
ben senin için senaryo düzenlerken
başkalarının film çevirmesi..
ben seni düşünmeye kıyamazken
başka ellere düşüşüm....
ve ben düşerim,
yıkılırım...
sensizlik zoruma gidiyor...

İzzettin Coşkun

Sesimi Duyan Var mı?

Ezkazın altında kalmış
bir çırpınıştır seni sevmek
Yaşamla ölüm arasında bir sallantı
Tonlarca beton yığınının arasında
dışarıyı hayal edercesine
Dışarıda yakılmış ateşin etrafında
soğuktan ölümlle pençelesen
bir garip nefes alışı...

Bir titreyiştir seni sevmek
Kimi zaman korkudan
kimi zaman da soğuktan
Denizin ortasında dalgalara tutsak
bir gemi gibiyim
Toprağın dalgalanışına kapılmışım
Hangi rotanın eşiğine sürüklenirim bilinmez.

Seni sevmek ne düşündüğünü
bile unutmaktır çoğu zaman..
Bir yandan ölüme fırsat bulmuşken sevinmeye
Diğer yandan seni görme umudum,
Enkazların altında kalacak korkusu...

Seni sevmek 7.3'ün maruzluğuna kalmış
Hurda yığınlarına dönen bir binadan
14 aylık bir çocuğun sağsağlim çıkarıldığını,
görebilmek kadar güzel şey...
Ölümün diz buyu yağdığı
bir tuz bulutu havasında
İnsanların 'sesimi duyan varmı' deyişine
çaresizce seyirci kalmak kadar
korkunçtur seni sevmek...
Ne gülmeyi, ne ağlamayı, ne yaşamayı
nede ölmeyi becerebilmektir seni sevmek..

23 ekim 2011

İzzettin Coşkun

Sevda Ayırdı Bizleri

Anladım ki bu şehir sevdamızı taşıyamaz.
ayrılığımız bir düzenmiş gibi
Bir batıl inançla gömülü,
ikinci bir nuhun tufanı üstümüze kopacak gibi...

Bir yokuş şehrini yüklemiştim anılarıma
Cudi'nin eteklerinde oynadığım çocukluk özlemi.

Ama sevda ayırdı bizleri
Fırtına kürtçe mırıldarcasına,
uykuya sarılırdı gabara karşı.

gerillalar inerci Şırnak'ın yokuşuna
Annem ise yar ve yataklık ederdi haylazlığıma
Kullarında kürt usulü salıncakla
"deka wêca binive" diye bir sloganla sallardı..
Sonra özgürlük taşıyan tenlerinde
Barış elçiliği fişkırın,
gözleriyle daldı ay karanlığına.
Bayram gibi gelişlerini davetsiz misafirce seyredirdim..
ceplerimize özlem sokarlardı.
Yüzlerinde gülücük damlaları ışıldardı...
Ve yokuş;
nuhun tufanına kafa tutar gibi dümdüz...
kıyamete adımlar kalmış gibi
secde eder şehadete batışınıza...

Öysa sevda ayırdı bizleri
Şimdi yürümeli umutlarla
yürümeli terkedilişler bırakırlar
mezopotamya toprağına...

"Deka wêca binive " = de hadi yat artık

İzzettin Coşkun

Sevda İklimi

Hiçbir iklim açamadı
Bu kırılan ayrılığı
Bu gitgide bozkırılan gülüşünü...
Ve zannettim ki bu çılgınca rüzgârlar
Bu taçlanmış gelincik kuşanması
Bize pay bu newrozdan...

Oysa taşınmaz yükmüş
Sirtıma vuran rüzgârı hazan..
Ve anladım ki bir kaşık kıyamet kaldı sofrada
Alametlere üfleyen gözlerinde talan oldum
Yıkık dökük zelzeleler anımsatır halimizi..
Ve sırattan geçirdim iki kelime sevdalık izimizi..
Şimdi cehennem cehennem dolaşır oldum.
Ve divane oldum
Vakitsizce güneşi saklayan dağlarına.

İzzettin Coşkun

Sevgilim

Seninle ayrı dnyaların hznünü,
ve ortak sevdasını taşıyorum

Aşk hudut tanır mı sevgili?
Şimdi Benim dnyam sen
Hznüm sen..
Ve gecem gündüzüm sen
Söyle şimdi nasıl bölünürüz..

Sonra düşündüm ki,
Ne çok ortak yanımız varmış sevgilim
mesela ikimizde "Rahman ve Rahime" inanıyorduk...
Mesela ikimizde aynı şehirde yaşıyorduk..

Ve seni alın yazımdan
Ve seni Yaradan dan diledim sevgilim...
Sonra anladım ki
ortak bir semada
İki ayrı duydık biz
Ve ortak mesafelerde
İki ayrı dünyaydık biz

Yeterki içinde sen olasın
Ben her türlü varım
Yeterki gel sevgilim.
Ben her türlü severim seni...

Sen gelmesende,
sevmesende beklerim seni...
Yeterki "sen ve ben" diye bir şey olabilsin
Yeterki şiirlerimin anlamı sen olabilsin....
Ben her türlü beklerim seni
Yeterki özlemlerim sen olabilsin...

Not:
Kardelen Dergisi 83. Sayısında yayınlandı

İzzettin Coşkun

Sevmeye İhlalim

Bir cenaze gibi kaldırıyorum cümlelerimi
Bir tabut ki sırtımda sözcüklerim
Şimdilik sadece gömüyorum...
Seni seviyorumdan sadece sen
Gerisi uçurlara kalır...
Sen çok uzaklara,
Bir o kadarda kalbimin uçurlarına.

Beynim çok aşırı yoğunlaştı korkunçluğa
Zincirleme heyecanıla hurdaya dönmüş
Belki haddinden çok tapmaktı sevmeye ihlalim.
Birde sana sarhoştum...
Ters takla sürüklenen umutlar
Kuşlara yem atar gibi parçalara.
Şimdi ise hayali kırıklığımda
Bir ceza olarak görünüyorum.
Her bir düşün'celerimin uzantılarında
Kefene sarılı yolculuklar
Başkalari taşıyor kâbir darlığıma...

İzzettin Coşkun

Sevmeye Teslim Oldum

sesini duyar gibi sinerjistem bugün.
aklımda durmuş
şaşkın bir soru işaretisin gün be gün

bugün sesini duyar gibiyim.
rüyada olmadığımı tatmin
olurcasına.
içimden bir haykırmak geliyor bugün.

yaşamak yalnızca bir kelime,
seni sevmek ise;
ezelliğine kaplanmış garib bir öykü.
kaldırmak, kutlamak isterdim içimdeki seni
Fenerbahçe'nin şampiyonluk kupası gibi.
Hep zafer hem sevinç hem de tüm dokunuşların...

atmak istiyorum bu tek kelimelik
ayrılığı yenilgisini
teslim olurcasına seni
özlemeye, seni yaşamaya.
aşkına ömür boyu
müebetliğe...
ruhuna kadar sana teslim
gibicesine...

20 nisan 2010

İzzettin Coşkun

Sivas KATLIAMI

Sana sağır gelir duygularım sevgili.
Bir coğrafyanın bütün katliamlarını
bütün faillerini sırtımda taşıyım.
Bir yangın alevinde yükselen çığlık..
çığlık çığlağa bir ölüm sessizliğine terk edilirim...

Duvarlara vurulan yumruk
Feryadı figan bir kader olurum.
Ve duman kokusundan kızaran tenler
O tenlere yapışan ketenler olurum sevgili..! !
37 kere secde eden yanım
Cennet-cehennem,
Adem-sonİnsan ikilemindeki sırlarda...
Ateşe dökülmüş benzin
Benzine dökülmüş insanlık...
Ve gerisinde diri diri cansızlığa boyanan bir alev...
Kendime küsüyorum
Duvarlara tırmanmak nafileliğindeki imkanlarımdan...
Sonra ateş kusar ejderha buyrugunda.
Ardında koşulmaz,
koşulsuz ölmenin terkedilişine...
canlıların oluştuğu ilk zamanlarda bulurum kendimi.
İlkellik, vahşilik ve acımasızlıkla bulurum bendimi..
Nesli tükenmezlerdir bunlar
Ben tükendim onlar tükenmezler sevgili...! ! !

İzzettin Coşkun

Siyasetle karışık bir Aşk

Siyasetle karışık bir aşk yaşıyorum..
Belkide siyaset değildir kendimi tarif edişim.
Tutsak bir cografyada ter örgülere çekilmiş
yasaklı dillerle lâl olurum.
Örgülere rağmen ucurtmalar ucurtan,
Yüzleri somurtkan
avuçları tellere bulanmış,
Ve onlar sadece ezmer tende çocuklar.....

El sallardık üzerimizden geçen uçaklara
Avuç avuç olurduk o sınırlardaki bucaklara.
Birgün patlayan şekerler yağdı.
avuç avuç toprağa ekildik.
o avuçlar için o örgüleri aşanlar,
Bizleri anlayamayan,
sayamayan acımayan insanlar...
Ve insanlar sadece insanlar..

ancak ben anlayabilirim
bir cografyada acının tadını
rengini ve dokunuşlarını.
kendi yaşadıklarımla sırdaş olmayı
tutsakça titrekçe hüznü saklamayı
Uzaklarda aramak kadar yabancıyım
Özgürlük kadar uçurumlar kadar...
bu tutsakya ülkesinde
Hayali sınırlarda mayınlar kadar tuzakta
Feryat figan yaşamamanın
Birden çok organını kaybeden
yaşam üstü bir aşamada oluşuna...

Çocukçadır mayınlı oyuncaklarla oynamak
Büyükçedir yüreği avucunda
taşıyan analara cansız bedenlerle sarılmak
Büyükçedir toplanmış parçalarda kefeneye sarılmak.
Ve düşman anlaşılmazdır...
En çok ben bilirim dilsizliği,hırsızlık,
karnını duyurmanın edepsizliğini

Bir sapan'ı zafer işareti olarak gördüm
belki onun içindir hep nişanı iskaladığım
oysa bir ben bilirim yuvasında
yakalanan kuşun feryadını
Benim kullarım bomboş olmasındadır çünküsü
Benim yollarım durgun
eskilerdeyim.. benim kafam yine dünküsü
Ben çok iyi bilirim yetim olmanın hüznünü
Sen benden bir parçayken şimdi paramparca öyküsü.

Çok iyi bilirim dilenenemeyi
aç gezip avuçlarını açmaya çekinmeyi
Yasaklı duygular beslerim
Saklanmış gülümseyişlerinle sırdaş.
'Ez ji te hez dikim' bilinmeyen bir coğrafyadan
Hayali hudutlarda kazdığım şiirlerimdir topografyam.

izzettin coşkun
14.06.2013

İzzettin Coşkun

Soğuk Sevdim SENİ

Seni hep soğuk sevdim
Elbette bir nedeni olmalı
böylesine titreyişlerimin.
Hiç anlam veremediğim üşümelerimin...
Optik hastasıyım,
sende ben eksikliği çok sırtıyor..
Bende hiç durmadan titriyordum
kar kış bahaneydi...

Güneşin sıcaklığı bana
asla samimi gelmezdi.
Oysaki tandırdan yeni çıkan
ekmekti bu yüreğim.
sıcağı sıcağına seni
taa damarlarımda hislerdim.
Üşümek yalandı deyip herkesten gizlerdim...
Hiçbir zamanımda senin mevsimin gelmedi dünyama.
mesala yağmadın üzerime,
mesala kullarımda yeşermedin...

oysa iklimini iliklerime kadar işliyordum
gözlerimi ısıtamadın dolunayında
cirit atan yıldızlarınla...
bir çığ olurdun çığlık çığlağa seni taşıdığım.
Ve heyelan olurdu gözlerin
Seni temsil eden yaşlar gibi kayardım...
Helak olurcasına eririm kaybulmuşluğa...

İzzettin Coşkun

Sonbahar

Bir bilsen nasıl sevmişim seni oy cîgeramin...
Ahlarım küllere dönmüş
Harlaşan yüreğim çılgınca durur
Ve ansızın filizleniverdin yüreğime yüreğime
Resmin kalır soğuk avuçlarımda
ve yokluğun...

biz masalarda ninni olurduk.
Sonra meçhul bir geceye sarılırdık
Sen uzak ben garip.
ve aynı samanyolunda sararırdık.
Seni tepeden tırnağa sevdim cîgeramin
Ve seni yerden göğe sevdim
sonra gözbebeğinden utandım sevişmeye

Sana ülkesizliğimi haykırdım
azad edilmiş bir memleket olurdun ta yüreğime
Sadece sonbahar dolardı nefesim.
Ve yüzümde meşru bir aşkın çığılı.

İzzettin Coşkun

Sonrası Yok

Gözlerimde ihtiyarlanan sıcak bir rüzgar.
yıllardır çocukluk oyunu gibi,
arkana bakmadan gidişini nöbetler...
oyuncak olurum,
demincek sandığım dünkü gidişlerine.

Sonra,
sonrası olmayan bir zelzele geçiririm.
Zaman çoktan bizi arkada bırakmış bile
Ve gözlerimde öylece ihtiyarlanan sen olursun.
Elden çılgınlık gelir
Çünkü sen bana bu kadar soyutken
Ben sana kâbus gibi uyuya kalmışım.

Simdi sırdaş kaldığım duvarlar dedikodumu yaparlar
Bende kulak misafiri olurum çığlık çığlağa.
Bir sabah daha güneş sırlıslıklam
dikizler beni pencere aralığında.
Oysa geceler hemencecik geçer
Bende Allahıma,
ağlama duvarlı gözlerimle sırdaş kalmışım.

Ve saçlarım mevsimi geçen yapraklar
Gidersin kendine iyi bak..
Ben sana bakamadıktan sonra...

İzzettin Coşkun

Suçum ne?

seni unutamıyorum.
Anlamını bilmediğim günah gibi
Hiç bir kula tutunamıyorum
bakışlarından etkilenen
bir yüreğim varsa
rasti bize çı suçemın heye
içimde ezolaşan ezgiler söyleyen bu yürek
yarab benim ne suçum var
ellerini sana açan bu yüreği duy

Kararmış bahtında,
yatan bu yüreğimi duy
Acıya boyanmış bu yüreğimi duy
Tek bir gülüşün kurtarabilir bu zindanlığımı
Ancak ve ancak bir gülüşündür özgürlüğüm.
Rüyalarım bile giren,
o masum gülüşün...

İzzettin Coşkun

Şehri Hüzün

Sana geliyorum ey şehri Nuh'um
Artık sana yurt eyledim
Ve sana ölesiye sığınmacı.
Benim biricik şehri hüznüm.
Rabbimin tufanüstü sahiplendiği
İmdada yetişir evvel Allah, Cudi'm

Yaşamımı sana en kaçaksı bakışlarımla bağladım
Ellerimi bırakma ey şehri Yâr
Kimsesizlerin sahibi
Adımlarım sana,
Sen mahşerime eğil ey yar'im.
Tüm umudum yaşama çılgınlığı
ve hududun mültecisidir yasaklar taşıyan avuçlarım
Al beni şimdi en sıcağına al beni de kollarına
Rîyamin rîya te ye sebra dilêmin
Tuyi şehri Nuhamin

İzzettin Coşkun

Şehri Nuh İlan ediyorum

Bugün farklı bir şehre girer oldum..
Müslüm babanın sesi gibi
gürlenen nefesin nerde...?

Böylesine kimsesiz kalışın
Üzerinden tsunami geçmişte
bütün bebek seslerini dahi yutmuş...
Ve ancak ben anlayabilirdim seni.
Böylesine duygu kararmasını
ancak ben gömebilirdim.
Benim gibi yalnız kalışına
daha ne kadar tanık kalabilirim...
Yaşama çılgınlığım bozulmuş sanki
Güneşli havada sağanak yalnızlık yağar üstüme.

Ey peygamber şehri!
Binlerce yıllık geçmişine gamlı düşen tarihin.
Ne oldu da bir fatiha'ya terk edilmiş...
Ah olan cudi boyun mu eğdin şimdi.! !
Böylesine terkedilmiş
böylesine virane duruşuna anlam yükleyemiyorum...
Ve Şimdi sevdama şehri nuh ilan ediyorum...

İzzettin Coşkun

Şehr-i Nuh Küsmüş

üşüyorum mevsim kış mevsimi değil
Hava soğukluğu
sensizliğin eksilerinde
üşüyorum diyebilirim bu halime

Sensizlik çöktü içime yine.
densizlik çöktü içime
seni nefes nefes isterken..
seni nefessizce bekliyorum yine.
beklerken senle yaşlanmayı
saçımca yeşeren aklarıyla
Ve şehr-i nuhun sokaklarıyla,

şehri sessizlik dar geliyor
otostop çeksem beni yolda bırakır durur
Belki biraz uzağında,
Koşarım tam yanına gelirken
kalırım tuzağında.
beni yolda öylece bırakır uzağında

şehri nuh darılmış yabancıymışım
Yalancısıymışım
yine üşümek kaldı
bu yırtılmış ceketimle
Tiner çeker gibi titrekliligimle.
üşüyorum ezom
kar altında kalmış bir cesedim
titremekte bile zorlanıyorum .

sehr-i nuh beni tanıımıyormuş
donuyorum ellerim dudaklarım donuyor
seni seviyorum kelimeleri bile dudaklarımın
arasında buzlanmış donuyorum işte.
hayallerimi bile hayal
ediyor oldum
Şehr-i nuh bana neden bu zulmü yapıyor
bu kaldırımlar, evler sokaklar neden yabancı.
artık sensizliğin eksi
sonsuzluğundayım.

üşüyemiyorum
Tir tir titreyemiyorum
duygularım,
Hislerim,
seni görmeye mahkum gözlerim
Buzulların kırıntılarında kaybulmuş.
sıcak gülümseyişini
Sıcak sevgini bana çok görüyor
sıcak bir sen beklerim.

annesinin ayaklarına sarılıp

tandırdan çıkan bir parça sıcak ekmek
bekleyen nefsine yenik
Acıkmiş bir ocuk gibiyim.
sana karşı edepsizim
yüzüme gözüme bulaştırmak istiyorum
Acıkmişlığımla seni.

bu şehr-i nuh
bu şehri haraplık
Bu sehri bana arablıp
ben bunu hakketmedim
Çünkü seni bir saniye bile olsa terketmedim

İzzettin Coşkun

Şerzan Kurt

diyorlar profilindeki resim kimdir?
Öğrenmek mi istiyorsunuz
dinleyin o zaman...
Tarih 19 Mayıs 2010
size tanıdık gelinmez biliyorum.
Gençlik ve Spor Bayramı diyorlar bazıları...
21 yaşında gencecik,
ve hememcecik kıydılar bir cana.
Kimliği talan edilmiş sahipsiz bir heyecana.
Vatansız bakışan masumluğuna hemde acımasızca,,,

Muğla üniversinde, Murat izol, Aydın Erdem
ve niceleri gibi havaya açılan bir kurşunla,
düşmanca oracıkta katlettiler....

Facebook hesabında şunları yazmıştı
"gitmek istiyorum bu şehirden
bu şehir koparıyor beni özlemlerimden"...

Peki Şerzan Kurt'un özlemleri nelerdi?
Bizi bölücü ilan edenler
Bizi terörist diye damgalayanlara
Annesi organlarınınıda bölüştürdü Şerzan'ımın
Belki bir cevap olur sempatzanı olduğumuz insanlığa...
Orgeneral Muğlalı caddesinde,
34. kurşunuda sapladılar bedenimize..
Ve Bir kez daha öldük,
ve bin kez daha bölündük...

İzzettin Coşkun

Şırnak bozulmuş Diyorlar

Köşe kapmaca bir arayıştır
Şırnaklı hallerimdeki sensizlik
sonrasında kayıplara karışırın..
Şehir mutasyuna uğramış
diye geçirirsin kendini...

Sokakları ya roboskiye çıkar,
yada sensizliğe.
bir ramazan sıcaklığında,
cami avlularında iftari bekleyen amcalar gibi
bekliyordum seni.
ezanın okunamacağını bile bile...
Ramazanda belediye parkında sipariş edilen çay sayısı,
Mezarlık duvarlarının büyüklüğüyle doğru orantılı olmuş.
bu şehir yabancılaşıyor bütün yabancılığımla

Hani seni düşünürken çarptığım bütün lambaları var ya
onlar gibi karanlığım...
papatyanın ihaneti gibidir
bu intihardar bişenkli başım..

ve akar ortasu'da akan cesetler çayı
Ben kaçacağım bu şehirde sevgili.
Kimliksiz yanımla, askeri bir noktada
bekletilmişçesine.
Şırnak diyorum,
Çocukluğumun salıncaksız heyecanı.
palamut ağacında asılan ipte sallanmak.

Ve her özlem intihara bir adım daha yakınlaştırır.
Parksız geçen küçüklüğümün..
Yırtık pantolonla tepelerden kaymaktı
Farklı bir kente yolculuğum.
Şimdi bir termik santrali gibi öksürüyorum.
üşüyen avuçlarımda yanlış çalan senfoni gibi
Görültü kirliliği yaratırım.

Şırnak,
Yüreğimin yukuşunda tırmanamadığım
lastik ayakkabıyla kaydığım
Kafamda nuhun gemisinde
seni kurtardığım sevgili yanımla

Şırnak bozulmuş dedikoduları yayılmakta.
Ama ben buzulmadım sevgili..
En çok ta bozulmuş yanını sevdim.
seni her halinle her yanımla...
Ta ki bir avuç toprak olana kadar
Şırnak olurcasına seni sevdim.

İzzettin Coşkun

Şiirlerim Öksüz

Öksüz kaldı şiirlerim
ağlayan bebek feryadında
Sevda kucağından uzak,
yoksulluk bucağında tuzak kaldım.
uzakta kaldı ahenglerim
belkide öksüz olan benim
Sana dilenir dizelerim...
Bütün bölücü duygularıyla,
Bütün nefretli kinlerimle kalakaldım..

Ve sen yoksun
Yasaklı sevinçlerimde sakladım
Derin bir keşkeler koyusunda
sensizliğe tutulmuş derin büyüünde...
Kalakaldım gidişinin..
Öylece kalakaldım,
kalakalışımla garipliğimin.

Daladaldım dualarımda seni duyabilmeye,
arayıkaldım tevekülle uyanabilmeye...
Kararlı kararsız kalışım la kalakaldım..
Ve dualar bile sonuçsuz kalır
Bir gazap, bir azap bilinmez.
4 parçaya dağıldı hayali mutluluğum..
ahali duymasın çıkmazlığındadır yolculuğum
Bir ölüm anlar birde dağların yoksulluğu.

Ve şimdi ben öksüzüm.
Şiirlerim sensiz şiirlerim çaresiz
Seni anar sana yanar..
Her okuyanını bile sen sanar
Şiirlerimle kalakaldım
Ben sevdami arar
O ise yalnızca seni aratır..

İzzettin Coşkun

Şiirleşmek

Kim demiş şairler savaşamaz
kahpece bir zulümdür bu
öyle gırtlığa dayanmış ki
böylesi insafsızlığın kaderinden kimse sıvışamaz...

Ve bu dağların kabul edilmez ihaneti,
O terk-i diyar olmuş hidayeti
kardeşçe vuruşmayı buyuran adaleti...
Ve hayasızca,
ve şerefsizce gün yüzüne vurur
İnsanlığın satışa sunulmuş dalaleti

Ve yoldaşca,
Ve kardeşçe ölmek varken
Omuz omuza vatan sevdasına bölünmek varken
Militanca bir duruşun öteki adıdır şiirleşmek..

Kim demiş şairler savaşamaz
Bütün katliamcılara savaş açıyorum
Kim demişki kenara çekilip kaçıyorum..

Yüreğim sınırlarda biriken sağanak ayak izleri
Ve çöllere sürülen birer Hz İsmaileri
Ve ayaklarına biriken zezem yorgunluğu
Toprağa yıldırım gibi düşen küçücük hayalleri.
Ve kan revan
Ve mahşeri cesetler uğultusu...

Şengal,
dili yasak kılınmış bir halkın yurtsuz portresi.
Ve isyankardır yüreklerin lallığı
Filistin'de mülteci bir çocuk
Suriye'de nefesi kesilmiş yaşı henüz bir buçuk.

Başım Doğu Türkistan'da artçı bir ölüm tufanı
cephelerde ruhumun kudurmuş öfkesi..

Kine kin,
Kavgaya kavgaya.
Ve dünyanın en adi puştuna kafa tutan nefsim.
Eğer susarsam bu zulme
Bilki sönmüş bir nefesim.
Ve bütün katil çıyanları
birer birer
ve hınca hınca lanetliyorum....

.....

İzzettin Coşkun

Şiirsizce Sevdim Seni

En çekilmezide ne biliyor musun?
Yüz üstü kalırım,
yol üstü limanlarda.
Şiirlerim, fikirlerim etkilemez beni.
bütün herşeyimle etkisiz eleman olurum

Saçma geliverir bu düzenin
Kaçmak taa uzaklara
Bütün olanaklarını bana büzenin...
Hiçbir şey etkilemez olur beni
Ağlayarak yazdıklarım,
bağırarak beynime kazdıklarım.
Yaşamaya, şiire ve duygulara iştahsızım...
En çok şaşırdığım ise,
seni bu durumda sevmemem,
hatta nefret, hatta öfke duymam gerekirdi
Ama seni şiirsizde, suursuzda,
duygusuzda seviyorum seni...

İzzettin Coşkun

Taa Yüreğime

Sen benim niye Őir yanımsın
yazmak, çizmek ama dokunamamak.
hissetmek düşüncelerime
taa düşüncelerime düşürmek seni...

Sen ki işgal edilmiş damımsın,
boşaltılmış yerleşim yanımsın..
Taa yüreğime yerleştirdiğim soyutluğum...
beynimin bilinmeyen boyutluluğu.

Sana erişilememek ne garip..
Bir ülkenin içine yerleştirilmiş iç savaş..
Bütün gazeteler yanlış anlatır bizi.
yada acının bilancosundadır sessiz kalışları..
Bizi sensizlik temsil eder.
Sen susarsın ben direnirim.
Sen konuşursun ben ölürüm.
Sonra tekrar tekrar dirilirim...

İzzettin Coşkun

Tarırlar Koğuğu

I.

Belki elin elime değmeden
El/vedasız bir gidiş y/aşarız
Nefesi tükenmiş tanrırlar gibi
Göçüp gideriz bu diyardan
Bu alışılmış sevdadan.

Belki küfürlerinden
bir tükürük bile kalmaz yüzüme.
Gök tanrısı EA bir yağmur döktürür gözlerinden
Ve Eros dolu yağdırır işgal edilmiş yaramıza
Hiçbir tanrı merhem süremez hüznümüze.
Proton ve elektronlar birbirine kavuştu
Sana ait ne varsa yok oldu
Seni yoktan var etmeye kalkıştım
Ne sen var olabildin
Ne ben yok olabildim

Şansımız varsa
Omzumda ikamet eden melekler bize şiir yazar...
Hafiften bir bilir çalar
amansız bir nazardın gözlerime
Belki kızarsın,
ama seni çok özlüyorum.
Ve hesapsızdın tenime
bir azar
Bir azar
Afedersiniz!
Şiir yazmak günah miydi?

II.

Cehennem misali yokluğuna terk edildim
Allah aşkına gözlerini kapatma
Sönük kalmasın hayallerim.
Belki aynı toprakta toprak bile olamayacağız...

Tarırların koğuşuna düştüm
Hava su ve toprak
Ve diğer tüm tanrırlar kızgınlığına
Oysa sendeki tanrısızlığa kırgındım
Kimsesizler kim/sesizi
Artık bende sizler gibiyim
Öksüz ve yalnız...

Beşinci bir element daha buldum
Daha'nın içinde seni sordum
Sende bir sevdayı buldum
Sevdada kendimle yüzleştım
Bulmaca'da mahkumluğum saklıdır

Bütün tanrılar firar etti
Ve bütün elementler dağıldı
Sevda bana kaldı
Ben tanrılar koğuşunda yalnız
Tanrılar birbirine muhtaç
Ve birbirinden habersizdi...
Bütün tanrılar bana ağlıyordu
Biri hariç...
Tanrılar birer birer yıkılıyordu

Yokluğun cehennem azabı
Yokluğun kıyametin ilk sancısı
Her sancıda yokluğunu çektim
Her azapta çaresizliğimi gizledim

III.

Gundîno werin hawara min
Ev derdeke bêderman ez girtim
Çi eş û elem hebin
Çi serma û nexweşî hebin
Hemo ketîye ser singêmin
Çîka evinê di nêva serêmin

Xwedê zani ez çikas gunehkarim
Eşq û evînê de neguhdarim
Bila herkes bizane ku
Ez heta imanê evindarim

Çibkim çinekim ez nizamim
Çima tu jimin dur ketî
Êz ji qedama ketim
Heta mirin jî ji min tirsar
Lê ez halê xwe digirîyam

İzzettin Coşkun

Tek Alışkanlığım Sensin

her türlü alışkanlığımdan
vazgeçebildim
es geçebildim içinde
sen olmayan herşeye

ama bir türlü seni sevmekten
seni düşünmekten
seni özlemekten vazgeçemedim...
vazgeçemedim ! !

seni düşüncelerimce
seni nefesimce yaşamaya
ve terk edemedim...
Sensiz yasayacam diyeceğim
bir aşamaya

her türlü bağımlılıktan kopabildim
ama sana olan bağımlılığım
asla...
seni ne zaman unutmak istediysen
sonunda seni daha da sevdim...
ve gözlerimdeki resmine sarılıyordum
tam sarılacağım sırada yok oluyordun

işte böyle bir çin işkencesinin eşiğindeyim
ama 'keşke' gece gündüz zindanlarda
işkence çekseydim
keşke gecelerce
uykusuzca yüreğime acıları sarsaydım
yeterki gözlerimdeki deryama sarılabilsen..

22 Temmuz 2010

İzzettin Coşkun

Tek Gerçeğim Yokluğun

Tek bir gerçeğim kaldı,
Sen yoksun yanımda
Ne kadar çaresiz kaldığımı
bu Sabah uyanınca anladım.
Bir an rüyalar bozuldu,
Senle bir hayalin varlığında
Yeniden daha çok sevmeye sarılıp,
Sonra Yokluğunda irkildim.....

Şimdi tek gerçeğim
Sen yoksun yanımda
Git gide çoğalıyor çaresizliğim.

Bir girdabın çıkmazlığında
Kilitlenmiş heyecanlarım.
Doğum sancısı gibidir.
Acı çekmekli çarpınışlarım.
Gebe kalmış, söylemek isteyipte
Söyleyemediğim utanışlarım
Tüm ıkınlamalı
ve tüm sancılı uğraşlarım boşuna.
Ve sana karşı kurguladığım
herşey birer birer düşük yapar...
Sen uzağımda, sen şehrimde
Birazcık tenimde duramadım...
Yetinemiyorum artık,
sensizde yaşarım işleyişli duruşlarıma.
Seni son taketimle
Ve tüm nefesimle sevdim.
Saçlarına, ellerine dokunmak isteklerimle...

Ve tüm yalnızlığımla sarmaş dolaş sevdim seni..
Ben gerçeğim ve tek gerçeğim
Senin yanımda olmayışın
Birde sana yoksulluklar içinde kalışım...

İzzettin Coşkun

TekEtmedim

seni asla terketmedim.
Seni yalnızca kendime terkettim
Sonra kendi kendime terkoldum...
seni Uykularıma terk etmenin
heyecanını yaşarken düşlerimde
zalimcesine terki diyar oldum...

Seni asla terketmedim
Hatta Terki dünya olmak istedim.
böylesine bırakıldığım terki kaderimle...
Saçlar sararınca anlaşılıyor
aşk yaşla değil,
gözYaşıyla anımsanıyor...

İzzettin Coşkun

Terket Beni

Öyle gelme üstüme
Öyle güzel öyle güzelsinki
Kamyon çarpmışa dönerim
Boğulurum, biterim...
Hurda hurda senin olurum
Öyle sürme üstüme
Yoksa utanırım ha.
Yoksa kalbim tututulur.

Öyle bakma
Kaldıramam boynumu
Öyle bakma allah aşkına
Nasıl taşıyım gözlerini
Nasıl kalkarım altından sevdanın,
saçlarının

Yıkık dökük bir kasabanın
Son karabasan gecesi
Rüyalarımından çık git
Çek git artık benden
Git artık bedenimden
Tam zamanıdır
Kusursuz sevemem seni
Daha fazla senin olamam
Daha fazla sana yetemem

Şimdi terket beni
defalarca daha terlet beni
Gel seninle küsüselim
Kavga edelim
Saç baş yoluşalım
Ve ansızın terkleşelim
Hasretim yetmez buna
Esaretim sana...
Şimdi 'ben' kaldım bana

Wilo neyê ser malamin
Ez xwe çawe veşêrim
Min pêñuseke heye
Min kaxizeki heye
U min helbesteki heye
Min cudatir tiştek di tineye

Wilo ne fekemin
Felaket dikeve gungê min
Tiştek xwe ji ber te nagire
Pêlen tufana nuh radibi
Ez weke çiyayê Cudi
Weke asimana bejna xwe ditewinim.

Wilo ne fekemin
Ez nikarim hilgirim
Mehdê te ser minde bê
Şape ser minde tê
Teyrok sermin bari
Kenê te ser minde bê
Ez nikarim...

Min berde here
Welî here ku
Bila ez carek di te nebînîm
Bila ez biminîm tenê

İzzettin Coşkun

Teröristçe Hayallerimle Sevdim

seni terörist hayallerimle sevmek istiyorum..
Düşünki binlerin katıldığı bir Newrozda
zafer isaretleri arasında seni arayabilmek.
Sonra yağmurlarında ıslanmak istedim
Üşümenin sallantılarında devrilip gitmek

galeyana gelmek istiyorum seni sevmelerime
ortalığı yakıp yıkacak kadar
bariyerleri aşmak istiyorum.
çırılçıplak bir özlemlerle sarılmak sana.
dağıtmak istiyorum saçlarını
nefesimce seni yaşamak istiyorum.

ben seni teröristçe seviyorum.
teslim ol çağrısı vermeden öpüşmek istiyorum
bir molotof sıcaklığında sarılmak istiyorum sana.
Ve darılmak istiyorum
zamanın ahmakça geçmeyen dokunuşlarına..

ve sana teröristce sarılmak istiyorum.
bende uyumunu istiyorum
pamuk prensesin yedi cücelerin
seni kullarımca saklamak istiyorum.
dudaklarında ölümsüzlüğü tattıran,
beyaz atlı prensin olarak.
seni masallarımca yaşatmak istiyorum..

Mesela Robin hood olurcasına
kendi fakirliğimce sana sahiplenmek istiyorum.

Mesela farklı bir uzaya kaçırılmak gibi
Eistainin gök kuşağı köprüsünü yıkıp
yalnızca senle kalmak istiyorum.
bir gök kuşağınca,
koparmak istiyorum bağintılarımı.
seni farklı bir uzayda farklı bir dünyada
yaşamak isteyen kıskançlığımla..
vücudumda alışkanlığı olduğum
tiryakilerimle sarhoş olmak istiyorum sana...
kendimden vazgeçip seni yaşamak istiyorum..

ben sana teröristce bağlanmak istiyorum..
zamana karşı oynayıp
seni yüreğime yüklemek istiyorum
seni ömrünce yaşamak,
ömrünce seninle olmak istiyorum
bir saniye ise bir saniye bir ömür ise bir ömür...
Ve seninle olmak istiyorum
Senin yaşadığın kadar yaşamışlığımla
senle yarılanmak istiyorum..

seni barbarca sevmek istiyorum
taş üstünde taş baş üstünde baş
bırakmayacak kadar kindar..
ve Allahına kadar seninle olmayı
isteyecek kadar dindar..

ben seni barbarca sevmek istiyorum..
senle beni ayıran herşeyi yakıp yıkmak
bizi ayıran herşeyi yerle bir etmek istiyorum..
bizi ayıran herşeyin kellesini uçurmak istiyorum
ben seni teröristce seviyorum.

İzzettin Coşkun

Teröristçe Sevdim...

sana teröristce düşüncelerim var
seni şiddetle sevmek.
şiddetle koklamak
Hunharca nefesini solamak gibi.

kimliksizce sahiplenmek istiyorum
mülteci kalışımla saçlarına.
sana teröristçe bakışlarım,
kendimi sende buluncaya kadar
yakarışlarım dirilir.

seni hapsetmek istiyorum
gönlümün kelepçelerini bağlarcasına
Yasak duruşumla tutsak etmek istiyorum seni.
sana teröristçe duygularım var
seni umutlarımca kaçırmak
var gücümle benim ölmanı istiyorum
tutsak edercesine tenini gözlerime.
müebbetce esir etmek
seni özlerime,
ruhumun hücrelerinde cezalandırmak istiyorum...

seni terörist umutlarımca yaşatmak,
tek kelepçeyle takılırcasına imam-ı nikahına.
seni kendime tutsak edercesine
sende var olmak istiyorum..
terörist bakışlarımca sevdim
seni eşkiyaca umutlarımla
eşkiyaca özlemlerime sakladım...

Yani seni faşistçe sevdim
yalnızca benim olasın,
yalnızca benle olasın istedim..
egoist kaldım sana biliyorum
ama ben seni kendimden
bir parca ben olurcasına
senle olmak istiyorum

Anlayacağın seni teröristçe özledim
mevzisinde düşman askeri bekler gibi,
korkakça, titrekçe yolunu gözledim
kafamı duvarlara vura vura
saçımı başımı yola yola bekledim.
ben seni yarınlarımca özledim
hep ter ördüm yolunda
şiir ağlayışımla gözlerimden damlarcasına,
gamlanırcasına ölümcül bekleyişlerimde yıllarca terördüm.

yüreğimin kayalıklarına
kaçırmak istercesine aşk-ı teslimiyeti
Ta mağaralarımca ısıtmak istiyorum seni

kimliksizce, kişiliksizce ve hatta edepsizce
seninle var olmak istiyorum.

İzzettin Coşkun

Toma Sardı Kampüsü

Sonra Toma girdi aramıza
Duygular darmadağın
Platonik yağmurlar üzerime üzerime...
Çiğlikler donakalır ki geceden
Faşistliğe küfür sıkılır binbir heceden..

Gençler düşüverir Toma'ya
Bir taraftan her yana üşüşürler..
Yaşama dair tazyikli düşünceler sönüverir...
Toma aşkıyla alçaklar çatlayıverir...

Üç toma sardı sis kümesi gibi
Asit yağmurları kustu üstümüze...
Yara bere içinde kaçıştık
Zeve kampüsü, "sanal rektöre"
dolmuşçu tacizine cevap bekler gibi tartıştı.
Biz düşman askeriydik sanki
Başlarına çuval geçirmiş
yandaş medyaydı inanki.

Öyle bir yangın yükselir ki
Çaresizce sabahı nöbetleriz..
26 öğrenci göz altına düşer
nefretli 'sorgumalar'dır soğuktaki şer.
Arkadaşlara dayanışma içinde,
desteğin diğer adıdır beşer.

Toma'ın zulmü yükselir yyü'de
Her yanımız sırlıklam
arkadaşları sahipleriz tek birden..
Etten barikat kurduk, polisler şaşırdı birden...
Sabaha karşı halay ile dağıldık hep birden...

İzzettin Coşkun

Tutkunum Sana

tutkunum sana
tutkunum o gözlerindeki
o sözlerindeki
beni mecnun eden etkenliğe...

kıvılcım alevine tutuştum..
tutuştı acılarım sevinçlerime
ve olabiliğince uyuştum...

vurgunum
olgun düşüncelerimdeki sarılmışlığımla sana...
vurgunum tam hedefinden sevdanın..

her zamanki gibi hayali kurgunum...
bir gülün kurumuş kırıntılarında
seni arar gibi solgunum...

tutkunum
Sevginle,
aşkınla dolan bu yüreğimle
tutkunum sana
Aşk inancıyla çırpınan bu yüreğimle...
bu seni anan,
bu sana yanan, herşeyimle
olabildiğince tutkunum...
tutkunluğuna tutkunluğumla

Sırlısıklam aşkınla
nefes alan ciğerlerimle
Sana tutkunum
Gözlerimdeki gözlerinle parlak
Sesini kodlayan kulaklarımla,
nefesimdeki nefesinli suluklarımla
Çınlatırcasına inleyen bu bedenimle
Sana tutkunum..
Yıldızların birbirlerine hasretle baktığı gibi
Bir gezegenin
uzay boşluğunda duruşu gibi
bir evren harikaliği gibi...

ve Sana tutkunum
Sesine, nefesine,
özlemine adına
ve seninle olan herşeye
sensiz yaşattığım her anıya
sensiz kararttığım her kaniya,
ve sensiz yarattığım
bu bendeki sana...
ve bensiz olsa bile
sende arta kalan bana.
tutkunum, tutkunum sana...

İzzettin Coşkun

Tutsak Kalalım

Sonra farkına vardım ki
hep kendimi anlatmışım
Meğer bu ölüşüm bile
sadece başlangıçmış.

Daha seni anlatamaya başlamamışım..
Hani kürtçe bir laf vardır
henüz bu 'le le',
Daha bunun 'lo lo 'su var...

Şimdi ben seni nasıl anlatırım ki,
Kıskanırım, sonra daha da kıskanırım.
En iyisi seni kendime saklıyayım.
sadece biz bize.
Biz bize günahkar kalalım..
bütün çıplaklığıyla yeryüzünü üstümüze saralım.
Bütün bütün biz bize olalım...

Özgürlükten arınıp kilitli kalalım
hücre olurcasına kullarında tutsak.
Dört duvar arasında
sadece senin nefesini soluyayım.
Ve seni yalnızca kendimde bulayım

İzzettin Coşkun

Türk Sineması

küçükken hep türk sinemasi izlerdim
ağlardım,
kimse görmesin diye gizlenirdik
insanların,sevdaların gerçek olduğunu sahnelediler
belkide en büyük yanlışımız kendimizi fazla kaptırmak
kendimizi aşırı inandırmak,
Bazı sahtelenmiş duygulara..

kendimizi mutlu olmaya yeltendirdik
Fakat ortada ne perde var ne aktor
oysa kavuşmaktı garip olan
oysa sevişmektı ütopik olan..

belkide fazla kaptırdık kendimizi,
Türk sinemasında sevdaları üstümüze alırdık
sevinip sarhoş oluyormuşuz gibi

belkide kendimizi çok kaptırdık
yanlışlıksız bir yaşam yaşamaya...
oysa mutlu olmaktı garip olan
oysa kavuşmaktı garip olan..

gerçeklerimiz sahne dışı kaldı
hep acı çekmekli hayatımız ve
acılarımızı hiçbir sahnede rastlayamadık
oysa kendimizce her yerde yaşıyorduk diye biliyorduk
her sinamada ıssız adam bizmişiz diye gülüyorduk
Ama anladıkki biz hiçbir yerdeyiz,
biz hiçbir perdeyiz...

belkide biz diye bişey olmadı
belkide biz diye birşey
hep başka yerlerde hissedecek kendini
ve asla kendimiz diye birşey olamayacak kadar
acımasızlığında aktörlük edecez...
çok sonra farkına vardım
onlarca kez tekrarlanıp bir gülümsemeyi,
bir gerçek ağlayışı sergilendiğine

hep sahnede gördüklerimizi
Yanlışsız görmektı en büyük hatamız
oysa çok sonra farkına vardım
gerçek hayatta sevdalar yaşanılmaz..
ve düşenin dostu olunmaz

sevdamızın adı hiçbir yerde anılmaz.
ayrıldıktan sonra kavuşmak
sadece türk sinamalarında kaçınılmaz...

....

İzzettin Coşkun

Uğur'lar olsun Berkin'im

Benimde bir kinim cümle aleme.
Her çocuk ölümünde
Ezberime kaçtığı
İnsanlık öldü deyimim...

Boşuna slogan yarışmasına
boşuna kaderi-ölüme terk olmuşuz.
Şimdi her sokakta bir ber'kinim var.
Her ekmek kavgasında ezilen ben
Çarpışan parçalara dağılan ben.
Mısır'da rabia'nin çılgılığında sessizce gömüldüm.
34 candan oldum sınır boylarında.
Madımda aktifleşen çıyanların ateşine tutuştum

Bir Yıldız kayar ki evren dağılır
Sonra yalandan bir yağmur bastırır.
Yalandan bir gök gürlemesi
Birde yalandan insan bildiklerim....

Ve puşt tanrılar gülüşür.
Fidanlar birer birer sönüverir...
Berkinim komada yaşama söndü.
Berkinim tomalarla bir avuç tabuta gömülü

UĞUR'lar olsun el'VAN'ım
O CEYLAN duruşunu ödünç alıyorum.
Bir BİŞENK gibi hayatımın arasına sakladım...

İzzettin Coşkun

Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı

Onlar daha çocuktular
ülkem kokan avuçları
ülkem kokan bedenleri vardı.
herşeyden yoksun olsa bile
ülkem ülkem tüten yüz ifadeleri vardı..

Belki oynayacak bir oyuncakları yoktular,
ama onlar ülkem kokan toprağından
kendilerine evler yapacak kadar yarınları görmekten yoksundular..

simdi onlar yoklar
yani hiçbir yerdeler.
ne bir okuldalar
nede başka bir yerdeler.
onlar toprakla oynadığı yerdeler...

17 yaşında çocukluk ile ölüm arasında
yok olup gittiler...
Ceylan kokan,ceylan bakışları vardı.
ama magandanın hayın kurşunuyla sonsuzluğa vardılar...
paramparca hayaller kalır geriye.
paramparca bedenler.
halepce kokan sokaklar...
ve dersimli bakışlar arasında saklanmış katliamlar kalır.

Bizi yalancı çıkarır.
bizi suçlu çıkarır kürd olarak doğuşumuz.
suçsuz kalırlar! ! !
Çocuklu halerimize..
suçsuz kalırlar kurşun bakışlı.
bir damla vicdan bir damla allah kurkusu oluşlarıyla.

12 yaşında 13 kursunla ölümü uygun gördüler..
Çünkü onlar kürttüler
çünkü onlar mezopotamyalıydılar..
Anlaşılmazdır gülüşlerimiz anlaşılmalıdır ağlayışlarımız.
çünkü teröristçe gösterilir heyecanlarımız.
çünkü eskiyaca yaşanılır savdalarımız.

çok çocukçadır kandırılışımız
alaylıcadır, horca görmelidir bizi görüşleri.
çünkü onların tanrılarıdır siyasi görüşleri..
Çünkü biz mezopotamyalıyız
çünkü tutsak dilliyiz.

İzzettin Coşkun

Unutma İhtimalim Var

Seni unutabilme ihtimalim var aslında.
Işık hızıyla fırlatılan bir cisim düşün.
Supernovalarla var olan kara delikten,
Kurtulup evrene elveda etmesi...

Benden unutmamı istediler
Kuran'da bir ayet anımsatır bizi.
"Sen, o zalimlerin yaptıklarından
Allah'ı gafil sanma.
Onları 'gözlerin bir noktaya toplanacağı güne'
ertelemektedir.
O gün ikna olmuş(başları eğik)
vaziyette korku içinde koşarlarken,
kalpleri bomboştur." [ibrahim(14) /42-43]....

Nereye baksam nereden geçsem
Kime baksam seni anımsatır.
Seni bana hatırlatır.
Ben buradayım,
beni bırakma diye bağırlar.
Etrafıma bakınca sen yoksun.
Gözlerimi kapatırım başka türlü...
Esir alınmış bir müslümanın
Çetelere fısıldadığı
Son sözleri gibi inancımda sakladım seni.
"...Eşhedu en lâ ilâhe illellâh
ve eşhedü enne Muhammeden abdühü
ve Resûlü..."

Benden unutmamı istediler
Oysa seni toprak gibi sevdim
Üzerinde yasaklı meyvelerin tadına bakarken
ölümlü bir yaşamda cezalandırılıyorum...

İzzettin Coşkun

Unutmak İstiyorum

Karanlık kalmış cümlelere kaldım
Işıkları söndürük ayrılığında
Sadece uyumak istiyorum...
Bu defa seni unuttum
Diye yazmayı diliyorum...
Küçük bir mezar taşına gömercesine...

Bütün illegal düşüncelerimi
Tek taraflı bir ateşkesin
Tek operasyon kurşununda
yok olmak istiyorum..
Sana ait ne varsa şilmek,
yakmak, darmadağın etmek istiyorum...

Sicil kaydına hiç sevmedim,
Hiç görmedim diye format çekiyorum.
Bu defa seni unuttum diye yazıyorum.
Belkide sadece yazdıklarımda unutabiliyorum.

Bu defa tamam bitti derken.
Ağlayarak son verilir kararlı isteklerim.
Keşke hiç uykudan uyanmasam...
Sabah yüzünü hiç düşlesem.

Bir uyanırım ki sen yoksun ben yoksul.
Etrafımda bana eşlik eden.
Gözlerimde boğumlanan bir damla gözyaşım
Kendinden geçen ağır bir başım.
Ve çılgına dönmüş yüreğim yine şası.

Seni unutmak istiyorum
Hayata kulak misafiri kalırım
Böylesine bir dışlanmışlıkla, aşağılanmışlıkla...
Ve böylesine içinden çıkılmaz
gölgelere tutunarak Yaşlanıyorum...

İzzettin Coşkun

Unuttuğum

Beni utanmışlığa sevk eder anılarım.
Tam karar veriyorum ki seni yok saymaya.
Sevdanın yarasına tutukluk eder,
Yaşama dair karar verdiğim kanılarım.

Düşüncelerim dışında,
ara verdiklerimle tanımlanır oldun.
Geriye bir sen kaldın unutamadığım...
Bakışlarını üstüme sardım
Ağlayan bedenime şifa gelir diye.
unuttuğumu unuttuğum,
günahkâr sözlerim donakalır
Ve senle kaldı unuttuğum...

İzzettin Coşkun

Utanırım

utanıyorum
duygularıma şiirlerime bakınca
bir köşe başında gizlice ağlayışlarım
kendimce mırıldandığım bir şarkı
kimse duymasın diye
sesimi alçak çıkartırım

biliyorsun utanırım
kendimi hep böyle tanırım
ne olurdu sende
sıradan biri olaydın
ne olurdu ...

bu ağlayışlarımca utanmasaydım.
sakladım
Düşüncelerimi
Kendimce kurguladığım duygularımı
kimse bilmesin istedim
oysa ne varki sevmekte
utanılacak bişey yok ki...

Ama yinede utanırım.
keşkelerimi sullattım sevdami çöllerine
damlalarımca biriktirdim
kurumuşluğumla yaşamı göllerime..

biliyorsun utanırım
kimseye derdimi anlatamam
kimseye ne yaşadığımı ne çektiğimi
bu hallere nasıl düştüğümü
soyleyemem
utanırım bilirsin...

18.02.2013

İzzettin Coşkun

Utaniyorum Ey Kobani

...Zulmü anlamayanlara
ve seyredip gülenlere bir bedduam var
Allah size bile zulüm yaşatmasın...

Önce biraz duraksadım.
Etrafıma baktım ki herşey yasaktan geçilmez,
Ölüme sınırlar kazılmış
Ve azrail işgal altında...

Döndüm baktım ki dünya yalan
anladım ki huyundan vazgeçmez geriye kalan.
Ve uzun bir aradan sonra ilk defa kürtçe düşündüm.
Gördüm ki hiçbir sevda hiçbir cadde taşıyamamış bizi
Hiçbir mevsim hiçbir fırtına koparamamış izimizi.
Aynaya baktım bir kez daha kürtçe utandım.
Ve yabancı bir ıslık kürtçe dolandı dilimde

Başka dilde açıklaması var mı?
Başka lisanda başka tende anlamı var mı?
Bu kördüğüm çılgının
Ölüsü dahi inkâr edilmişlerin kehaneti
Sevdamızı bölenlerin hayasızca dirayeti

....
Evet Kürtçe utanıyoruz
Devletsizlikten değil
Bu barbarca adaletsizlikten..
Ve böylesi kardeşçe
yurttaşca
haince
Ve bu denli kararlı bir şerefsizlikten..

İzzettin Coşkun

Utanmak...

Bazen utandığımı hatırlamak bile,
utanmışlığa sevk eder...
Sanki bir çocukluk hatırası
Usanmaz kalışımıla saçlarına

hatıra mı kalmalıydım.?
Defterin raflarında kilitlenmiş.
Bir hatıra mı olmalıydım
Sevinçlerim, Sevmelerim dona mı kalaydı
Bir fotoğraf karesinde gebersem
Parça parça sana ölsem
yarınlara hep cirit mi atmalıydım...

İzzettin Coşkun

Uykusuzluğa Uyandım

uykusuzluğumla uyandım gecenin tükenmeyen sularına.
kendimle garip bir münakaşaya içindeyim
adını sık kullandığımı fark ediyorum.
ben sensiz yaşayamam diyorum
ama yinede yaşıyorum

istediğim gibi yaşayamıyor olmalıyım
bizim rivayeti dünyamızda
yarınların tohumunu ekecektik
mevsimine, toprağına, iklimine ters,
filizlenmesini beklemek gibidir imkanlarım
bir yağmur duasında ağlama duvarına tutulmuşum...

anılarımıza inat
seni yaşamak istediklerimde yaşatacaktım
Sensizde yaşiyabiliyorum
sözlerini düşünecek kadar yaşıyorum...
bütün hayali ütopyalarım tutukluluk yaptı
şarjör dolusu umutlarımın varlığında
bir el ateş etmek istedim canıma
seni sıkmak istedim vücudumun her bir yanına

bir uyuyabilsem seninle uyanmanın zifiri sabahına
sadece uyumak istiyorum.
kendimi yalanlara göre avutmak.
kendi yanlış gerçeklerimle uyuturcasına
bir rüya oluverircesine
Bir kelebek ömrü yarınlarıma...

horoz sesleri kalır geriye
sanırım geceler dayanmıyor
yıldızlar birer birer kayboluyorlar.
zamana yelken açmış yelkovan
son surat yol alıyor.
bir sabah, bir akşam...
sessizlik, çaresizlik,
suskunluk birbirini kovalıyor.

mazilerde sörf eden
hayallerim suya düşüverir
bir dalga boyunca yok olurlar.
ölüyorum demekle ölmüyormuş

bir cehennemlik azapla
bir cennetin sonsuzluğunda bölünüyorum
ben sana ölüyorum deyip
Hala yaşayacak kadar yalancı kalmışım.
bir kefen beyazlığında ,
sana sadık kalmışken sevdalı duruşum.
hala nefes alabilecek kadar
ihanet içinde kaldım.

Bir tabut sıcaklığında damlarken tükenen ümitlerim
tükenmeyen kalemimin kağıda sarılmasında yaşatırım,
benden teğet bile gecemeyen senlilik hallerimi
oysa gönlümün cemberinde seni hapsedmişim
yaşasam sana ölürüm
ölsem sende yaşarım

İzzettin Coşkun

Uyumayı unutmuşum

Bu sabah alarımı ben uyandırdım.
Sanırım yine uyumayı unutmuşum.
Bu defa çok halsizim
Başımda bir garip fırtına

davul çalar gibi zonklar..
Ben sana uyumuşum
Çıkmazlığında geceye soyulmuşum
Bir irkilmedir sensizlik
Yatağımda sağırlıkla duyulmuşum.

İzzettin Coşkun

Ülkeme Uçuyorum

Bu gece bir yıldız daha özgürleşti.
O alışagelmış evren düzenine lanet okurcasına
O ezbere kaçan köleliğe isyan duyarcasına..
Yüreğimin bir parçası infilak,
diğer parçası güneş tutulması...

Ve şiir sayfalarına dökülür mazlum duruşlar....
Kemal'e ulaşmış mücadeleler avuçlarımda
Sonu gelmemiş bir romanda
Tertemiz sayfalara mevzileniyor,
o ölümsüz kahramanlar....
Ülkeme bir adım daha yaklaştım
Dağlara ovalara karıştım.

Bu sabah güneşi ben oldum
O karanlık mezopotamya toprağın...
Ansızın bir duygu patlayiverir
Paramparça yanmış anne'nin uzaktan beklentileri...
Darmadağın bir ocağa daha özgürlük düşer.
Ölmek sonra defalarca ölmek
Hiç durmadan acımasızca bölünmek...
Vatansız bakışan gözlerde anne sıcağına terk olmak...

Ağlamak sessiz bir sahiplenme.
Bozkırlar filize durur
Tan vakti yaşama çiçekler saçar..
Newroz'a düşer gibi defalarca dirilişler taçlanır...

İzzettin Coşkun

Vakitlerden Gece

Deselerki şiir ne zaman sahibini bulur diye
Bende "onun gözlerinin bahset" derdim.
Çünkü gözler gönül mürekkebi ile yazılmış mektuplardır.
Şiirler güzelliğini yazmak için değil
Gözlerinde yeni bir gezegeni keşfetmek
Ve yeniye dair ne varsa sahiplenmek
Sevmenin yeni yeni hallerini
Ve yeniden kendine pay etmek içindir....
Şiir güzelliğini yazamaz zaten ey sevgili.
Şiirin haddine mi?

Sen susunca ben laf kalabalığı ediyorum.
Zaten sen konuşunca ben yeniden
Ve yeniden sevdalanıyorum
Ve yeniden diriliyor şiirlerim.
Sen konuş ben sana öleyim bu gece
Olur mu sevgilim?

Sana biraz daha aşık olabilir miyim
Biraz tuhaf biraz da senden yana
Biraz zaman
biraz gözlerin
Ve biraz sana dokunabilir miyim bu gece

O zaman bu gece bitmez
Birazcık ömrüm var avuclarımda
Onu da sana yolluyorum
Biraz heyecan
Ve biraz ölesiye
Ve yaşama dair ne varsa
Bitirelim bu gece

Sana sarılabilir miyim desem kızarmısın sevgilim
Sana dair sevdanın en gecesinden
Sana en derin yerinden
Ve en olağanüstü gözlerinden
Ama sadece bu gece öpüşebilir miyiz
Sadece bu gece

Gözlerim kapalı
Yüreğim sarmaş dolaş
Bedenim sırlıklam
Ve hiç bitmesin bu gece
Ey uzaklarda yaşayan yanım

Ben sağır
Sevdam bitkin
Sen gecelerin derinliklerinde
Gel sarıl ki çığlıklarım dinsin
Gel sarıl ki rüyalarım vahiy gibi insin

Bir gökyüzü
Tek yastık
Ve sonsuz yıldızlar yanımda
Bu gece bizim gecemiz
Bu gece yıldızlar bizim.

Birazcık sarılısam
Aramızda bir hava boşluğu var diye kıskanırım
Biraz darılısam benden koparsın diye korkarım
Benden kopma ki
Evrenin ekosistem bozulmasın
Ey sevdamin büyüsü...

.....
19 Eylül 2014
Vakitlerden gece

İzzettin Coşkun

Ve Hala Yoksun

Hala seni bekliyorum
Kullarım yorulmuş,
yollarımsa durulmuş.
yüreğim sensizlikle kurulmuş saatli bomba.
Kalbim yel'kovan zamanım
sensizliğin dinamitli koyusu.
saatlerim seni calar
sende bensizlik
bende densizlik
bütün özet ben sana çaresizlik...

Artık günleri sayamıyorum
Yıllar geçti..
En çaresiz mevsiminde duruldum kaldım
Ve sen hala yoksun

İzzettin Coşkun

VVan Üşüyor

Üşümenin romantik olmadığı yerdir burası.
İki kere sahipsiz bırakılan,
iki kere dışlanan çocukların yuvası.

Gözlerinin sıcaklığıyla etrafa cirit atan.
Kimsenin hayal etmediği,
kimsenin aklına sığmadığı,
minik bir dilektir arzuları...
Karanlıkta üşüyen parmakları
ödevlerini yazma çabasında...

Ve elektrikleri yarınları gibi kesilmiş...
Sobanın başında dona kalan,
yüzleri çaresizliğin kapısında dinlenir..
Terki diyarında,
terki vatanında binlerce kez mahkum edilmişler...

Mevsimlerden Van geçiyor...
Karlara altında umutVanlar...
Binlerce kez vicdan enkazında Wan'dalar
Şimdi hangi çığlık bu sessizliği dağıtır?
Hangi vicdan hangi duygu...

İzzettin Coşkun

Xacortta Annemi Gördüm

Hiçbir kıyamet kar altında üşüyenlerin
ayak izlerini silemez.
Dağların kanayan sancısını,
binlerce çığığın enkazını taşıyamaz...

Hiç bir kurşun annenin
şehidlik deryasına kabuk bağlayamaz.
Bir gece daha meteor erkenden çarptı ocağımıza.
Ve Firari umutlar sura üfler gibi
Zelzele geçirmiş dünyalara yankılanır.
Son kıyamet alametiydi
başımıza bağlanan savaşimler.
Birde bütün faturası annelere kesilmiş.

Kaçak sevdalara,
Firari gözlerle damlamak şehidler kervanına.
Bir anaya evlatlık gitmenin
en temiz mertebesini keşfettim bu gece...

Şimdi sahiplendim üşümenin çocuksu duruşuna...
Damdan düşer gibi yaralı ruhlarda içinde
bir xacort taşıdım sevdalısı olduğum Kürdistanıma...
Ancak göz yaşları şahadet eder.
Yeniden var olmanın isyankâr tarihine...

İzzettin Coşkun

Xec u Siyabend

Birileri mutluluğu anlattı
Birileri xecê u siyabend
Birileri de neler neler.
Kaç kervan gelip geçti
Kaç yaşam
Kaç bahar
Kaç güz/el
ben hep habersiz kaldım.
Suçsuz,
Günahsız kaldım

Bana çok görme
Aynı vatan altında
Aynı yağmurlarla
Aynı zaman dilimini paylaşmayı
Evrensel hukuktan payım yok mu?

He sevgilim söyle?
Bir dakika bile olsa seni görebilmek
Seni duyabilmek
Seni...seni...

Bu kadar mı küçük düştük
Oysa dünya çok büyük
Bak görüyorsun
Kaç bahar geçti
Kaç masal geçti
"Biz" hala yokuz
Bu kadar mı kırgınız?

Bunları hakedecek ne yaptık
Bir dakika bile olsa
Bir dakika...
Seni senle hatırlamak
Ve teninde solup gitmek.
He sevgilim bu kadar mıyız?

Por sorê, delalê
Min rûyê te huna ye
min ruhêxwe ve girêda ye
Keziyente nina ava Zapê
Nina welatên Kürdistan
Rojava Bakur Rojhelat
Parî parî ez birçi mam dîtina te
Rewşa ta ya bedew
Diherike ser dilemin
Diherike azadîya min
Çavemin
Êvînamin

Kîjan peyv
Kîjan steyr
Kîjan helbest
Heta runahîya heyve ji
Ma dikare te behs bike
Ma dikare te binvîse
Azadîya min
Kürdistana min
Ez kafesa bextreşîye me
Were min azad bike
Were min binixîme
Ez dicemidim
Ez hewceyê teme
Ez li benda teme

Tirîja Rojê sor sor dimeşe
Li ber lêvên çiyayên bêdeng
Bajarên me şîn u zer dimîne
payîz di bare ser kulunca min.

İzzettin Coşkun

Yalan mı?

Mezopotamya'ma güneş gibi açılan
Ve newroz newroz tenime körüklenen
Özgürlüğümü başımdan alan son hevalim
Aklıma aklıma dolanan
Büyüleyici bakışların yalan mı?
söyle...?

Şimdi herşey dolan mı oldu
Bir yalan mı
Bunca kırgınlık
B/unca çılgınlık.
G/özlerimden damlayan umutlar
Bu gönül sevdası
bu sancılı şiirler
Bendeki ahenk'in
Bendeki sessiz sedasızlığın
Beni ben'den e/den büyüleyen...
Bir hiç miydi...

bejin xweşika min
Porên te weke çiyayê Agirî
Weke tufana nuh
Diherike ser can u cesedêmin
Feqiye teyran digirî ve halêmin
Were bi xemline biharamin
Were cigeramin
Were...
Ez te pir hezdikim
Hevalamin
Xeyalamin...
Min sond xaye
Heya Kürdistan
bibe gülistan
Heta bêrike ax birijînin
ser ruhêmin
Ezê li benda te bim sondamin...

İzzettin Coşkun

Yalanların Güzelliği

Böyle üşümek güneşin sığağına.
Böylesi üşümek sensizlik şafağında..

Bazen yanında birilerini görürdüm.
Büyüsü bedenime mühürlü senle.
Fena halde buzuldum.
Ve
Fena halde senden habersiz.
Ama kendimi avuturdum
Kendimi yalanların güzelliğine alıştırdım
Hüzünlüğe günahsız takıldım derken
O gözler teker teker dağılmışlar...

Ben ve ayrılık sahipsizce kol kola...
Sen ise başka şehirlerde devam ettin yola.
Kıskançlık duyularım talan olmuş...
Devre dışı bıraktığım sevdalıklarım
Ve uzağında bırakıldım yaşamı senliliğe
birde Terk kaldım sendeki benliliğe.

İzzettin Coşkun

Yalnızlık Nedir?

Yalnızlık nedir?
Yalnızlık ölümden zulumden beter
Delicesine vurulmak dağların yüceltilerine

Belkide bir hücrede özgürlüğe sahiplenen kemal pir.
Belkide ölüm orucunda tek başına ölümsüzleşen.
Yada kendi kendine bütünleşen mazlum doğan.

Ah keşke sevgiliye sarılabilsedim.
O dağlarda ovalarda militanca ülkeme sahiplenseydim.

Terk edilmek olmasa gerek
Sensiz yaşayamam dediğin terki diyarda.
Yoldaşları şehadete ulaşan,
bir gerillanın yaşama itirazıdır.
Her ihtimalle sevgiliye kavuşur....

Ve vurulmuşcasına bir dağ yamacında
Yaralı yaralı barış uğruna ülkesini terk etmektir
Demokratik yürüyüşle özgürlüğe yürümektir...

Geriye bıraktığın tepeler bayırlar
Kesilen ağaçların gölgesinde kalekullar.
Katil bacalar, dinsiz hocalar
Ve doğayı böylesine kirli etmektir yalnızlık.
Bir ülke sevdasıyla silaha sarılmak.
Nöbet tutarcasına sabahlamak
Ve barışa güneş gibi batmaktır yalnızlık...

Roboskide yok edilen umutların
Param parça dağılan ocakların.
inadına özlemeyi yalnız kalışınla
salmaktır vatan toprağına...

İzzettin Coşkun

Yalnızlık Nedir?

Yalnızlık ne garip bir türkü
Ahmet Kaya'nın
Memleket özlemini çalar durur.
Gözlerin, sözlerle yaralandığı
Acil memleket eksikliği...
Çığlık çığığa hayata sönüşüdür...

Mem u Zîn mezarlığında
Beko'yu görmek gibidir.
Toprak toprağa,
Vatan vatana,
Yatan yatana sarılmışken,
Cansızca, rezilce ve sessizce
Kefen kefene ölümlerde buluşmak gibidir.
Ve yalnızlık sadece yalnızlık...

İzzettin Coşkun

Yalnızlıkla Yalnızlaşmak

Ne kadar zordur yalnızlıkla yalnızlaşmak.
Yaşanılmazdır güldereyim derken
nefretle karşılanmak.
Bunun bir adı var mıdır
Bu başımda çığlaşan...
göz yapayım derken
kaş çıkartığım bir yarıdır..
Ölmek isteniliyor ya
o zaman mezarlarda darmıdır.

tek bir gerçeğim kaldı
Sen yoksun yanımda.
Ne kadar çaresiz olduğumu
Ne kadar çaremin siz olduğunu
bu sabah uyanınca anladım

Sanki yıllardır birlikte yaşıyoruz
Çocuk çocuğa karışmış kadar
Ve seni yanımda görememin çılgınlığını
Çiğlik çiğliğe hayattan bıkkınmışlığım kadar...
Tek gerçeğim sen yoksun yanımda.
işlenilen nakış gibisin damarlarımdaki kanımda

Habire çoğalıyor çaresizliğim
Bir girdabın çıkmazlığında kilitlenmişim.
Ne tutsaklıktır nede vursaklık bir bataklıktır
Sadece batıyorum...
Doğum yapıyor acı çekmekli kalışlarım
Keşkeler artık karın doyurmuyor.
Gebe kalınmış,
söylemek isteyipte söyleyemediğim utanışlarım...
Tüm ikinlamalı tüm sancılı uğraşlarım boşuna...

Sen uzaktasın
Sen sehrimde sen tenimden...
Yetmiyor seni sensiz yaşamak isteyişliliğim
Yetmiyor...
Seni son taketimle, son nefesimde solamak.
Saçlarına,ellerine dokunmak istediklerimle kalakaldım..

Ben gerçeğim
Ve tek gerçeğim sen yoksun bende sana yoksul..

İzzettin Coşkun

Yarabbim

Artık size yalvarmaktan bıktım Yarabbim
Kördüğüm bir sevdaya nasiplendim
Kördüğüm bir sonbaharla hüznlendim
Ve çözülmesi imkansız masallarda tükendim
Mühürlenmiş aşklar taşıdım sol yanımda

Artık size yalvarmaya utanıyorum Yarabbim...
Biliyorum dize gelmez gülüşler düşledim
Hırçın umutlar durmaz kapımda
Biliyorum....
Ve alın yazıma kazılmış akrostij şiirler
İşim gücüm sensin sevgilim
bir kere dualarda tükendim
Yılmadan uslanmadan sadece tükendim....

Günahkar kolunu af eyle Yarabbim
Şimdi sadece utanıyorum....
Belki haddi hesabı yoktur
sizi yılmadan rahatsız edişimin...
Yarabbim...
Biliyorum her aşkın kapısı size açılıyor
Biliyorum sonsuz aşklar sizde anlam buluyor
Yüreğim sensin Yarabbim
Sevdam sensin Yarabbim
Aşkın sahibi sensin Yarabbim...

İzzettin Coşkun

Yargısız Elvedam

Şimdilerde olmadığı kadar sensizim,
yüreksizim, yar/sızım

Bir sancıda alevlenir yeryüzüm
Acı bir tebessüm yağar bir yanıma
Yokluğuna inat bir isyan filizlenir toprağa

Ne garip değil mi?
Göz yaşların kırmızısıyla boyandım
Bedenim sensizlik korkusuyla
Bir ben yandım,
Sana dayandım

karşılıklı ayrılıktan
Karşılıksız aşırılıktan geçtim
Ellerimde pimi çekilmiş
Bir sevdalık
Her an patlayacak
Üstüme üstüme kalacak
Tenime en çok tenin gider
Ve damla damla bedenime bedenim

Sen/sizlik bana ne büyük zindan
Ne büyük bir yenilgi.
Şehrimize kinliğimize
Ve ikimize
Yargısız bir Elveda mı gerek?
Bence geleceksen ansızın gel
İkimizde sana muhtacız
Ve mehkumuz sana
Her an ölüm ölüm yaşanıyorum.

Geleceksen,
zaman aşımına uğramadan gel...
Yarına bırakma bugünün sevincini

Heçko ez tenê mayî şuna wara
Heçko ez tenê mayî xeribiyê
Gelô çima ez wilo bextreşim
Ev barê ser milemin
Bareke pir girane
Çi kas gamêş çi kas mirov
Nikari hilgiri vî barî
Ev barek evinîye
Te çavemin xemilandi sorguliye

Tu yê kengê be nik min
Çav kerîmî rê kerîmî
Lê belê dil ne kerîmî
Eger bihna yarê be
Mirov ticar ji cih nakeliqi

Dema te ez hişti li vê sermayî ye
Weke Dehak ê zalim serêmin xar vê evînîyê
Yek carê teni were ji minre
Bila mizgînahîya newrozê bê ji minre
Weke Kawa yê şoreşger ez berwedidim
Lê ez mexlubbum
Çinko tu ne hatî.
Êz zanim ji tu ticara nayê.

Ev cudayî ev kulatî u zalimtî
Mejîyêmin xar jîyanamin girêdan
Qirêj dike hêzu ramanêmin

De were çavgenimamin
Guhê xwe nede kesê
Hemo çiyayên serfiraz
Hemo gundu geliyan
U hemo cihan winda dibe
Cinko ez zanim tu ticarî nayê

İzzettin Coşkun

Yasin Börü

Ve duyguda bölündük...
Güya memleketçe,
Tek vatan, tek millet göründük

En çokta ölümlerde bölündük
Bazen Alevi
Bazen de Sünniliğe Börü'ndük..
Anaların Ceylan gözleri kan ağlarken
Coğrafyamız Serap bir mevsime
Ve Uğur'suz bir zamanla öründük..

ve ölüm ayırdı bizleri
Bir yandan kan ağlarken memleketimin
Diğer yandan kumlara gömülen vicdanlar görürdük.

Sessiz sedasız öldürüldü Ethem'im
Sonra Ali İsmal'im Berkin'im
Ve Yasin'im ve Ceylan'ım...
Ve sonra tekrar tekrar bölündük

Gün geldi kaçakçı olduk
Katledildik terörist olduk....
Sesimizi çıkardık vatan haini olduk.
Sonra hep biz suçlu olduk
Çünkü hep insan olduk..

Peki biz neydik?
Bu bölücü duygular içimizdeyken
Biz neredeydik...

Bu memlekette en çok çocuklar öldü
Kurşunlar en çok küçük bedenleri gördü
Sonra vicdanlar
sonra da kardeşliğimiz bölündü...

Yasin'e sahip çıkanlar islamcı
Berkin'e gezici
Ceylan'a kürtçü
Kimisine komünist
Kimisine alevi dedik...
Ve Biz 'dedik'çe bölündük

En çok ölümlerde bölündük
Hep biz haklıymışız gibi göründük...
İşte sırf bu yüzden bölündük.
Ve öldükçe bölündük
Ve bölündükçe öldük...

Kabil ile Habil'in son yumruğu indi yüreğime
Ve kursağımda öfkeli yeminler birikti
Artık ölecek başka canım kalmadı.

Gencecik çocuklar perişanca vurulurken
Sessizliğin günahına teslim edildik
Sanki ilk defa katledildik
Sanki ilk defa toprağa defnedildik..

Bir babanın laneti kustu tenimize
Son kardeşin katli duruldu önümüze
Sonra insanlık kirlendi
Vicdan azabından nasipsiz edildik
Ve kan fışkırdı tüm Dünya'ya...
Sonra biz bölündükçe boyun eğdik

İzzettin Coşkun

Yaşamadım

O benim yaşam adım,
ama ben onu yaşam(adım) ...

Bir hata gibi seni saklarken
hırsızlığın yanlış olduğuna bir an şaşam'adım.
Berlin duvarı özlemini birgün bile aşamadım.
Bir adım bile sana kavuşmazken.
Adım adım senden kopam'adım.

Adım seni sevmenin ikinci adı
Ölüme bir adım kalırken bile
Seni sevdim adım adım...
Bir kefen gibi sardım seni üzerime
Yinede mezar gibi sende ısınam(adım) ...

İzzettin Coşkun

Yaşamı Haramlık

Bir yaşamı haramlıktır kuşandığım.
Yine nedeni bilinmez ağlayışlıktır.
Her defasında bir damla yaşla hüznü bağlayışlıktır.

Bir utanışı sevdaya canlanıyorum.
Sanki bir piyestir bitirilmeyen perdesi.
Sanki ayrılığın baş kahramanlığına üstlenmişim.
Ve yine içinden çıkılmaz karanlık gecesi.
Her anımı çınlatır körpe yalnızlığın sesi
Sanki kullarımda uyuttuğum bir roldür nefesin.
Ama bir uyanış sabahında kaldım kimsesiz.

Ne hatırlamıyorum denilen kabusudur.
Nede huyundan arta kalan yaşamı perdesi.
Ölüme yolculuk eder bu son nefesim.
Bir bilinmezlik biliyorum
Kâbiri dokunuşla gömüldü sesim

İzzettin Coşkun

Yine

Yine sensizliğin ağır bastısında
Yine üzüntü
Ve yine ızdıraba yenilişindeyim
Yine sensiz ve yine çaresizim
Unutmayışında kaldı umutlarım.
Belki birgün özlensin deyişimde gizlendim..

Ve keşkelerimin arkasında saklı
Yarım yamalak kurdurduğum yarınlarım
Sabırsızlık yine baskın bu yüreğimde
Supsuğuk bir havasızlık kaldı nefesimde
Ve dudaklarımda çatlamış,
Belki bir gün özlensin heyecanı
Şimdi unutmak mümkün mü?
Ve ölmek sevdanın diğer adıymış.
Yaşamak acı bir tebessüm kurumuş dudaklarımda

İzzettin Coşkun

Yoksul Aşklar

yoksul kaldım yaşamaya
yoksul kaldım sevinmeye
yırtılmış hayallerle
kokarcasına anılar arasında
kalan umutlarla
yoksul kaldım hayatı senliliğe
ve sendeki benliliğe.

hep geç kalmışlığımla
hep sonradan farkına varmışlığımla.
aynen bir cami kernarında
insanlara avuçlarını açmaya utanan
bir gariban yoksulum...
seni senden dilemeye utanıyorum.

bir dilenci gibi seni dilemeye.
senden habersiz seni seyretmeye
bir sadakayı cariye istercesine
gözlerindeki ışıltıdan.
bu hayali umudumu bandırircasına varlığına
aç kaldım seni yaşamaya,yaşlanmaya...

yoksul kaldım.
kimsesizim bir sokak ortasında terkedilmiş
sokağın en çıkmazında
bu hayat-ı çöplüğünde kaldım.
hep geç kalınmışlıklar diledim sanki
hiç yetişemedim sana
tek yokluğum sensin inanki.

bir tevekkülü umutta sarılmışım.
sanki avuçlarımı
bir bencil zengine kaldırıp dileniyorum
beş kurusuz bir hayali umud kırıklığıdır yaşadığım.
ve sensizlikten yıkılmışlığımla yıkılmışlığım.

geç kaldım,
geç daldım umutlarla kalmaya.
insanların gülümsemesine,
yaşayışlıklar seyretmeye
olabildiğince geç kaldım...

şimdi harabı çaresizlik içindeyim,
şimdi yarabba seni dileme biçimindeyim.
kime baksam umutsuzluk
kime dönsem sırt çevirir,
hiç acımadan
beni harabliğe evirir çevirir...

yoksul kaldım sana sarılmaya
kendimce hayaller kurup sana darılmaya
saçlarını koklarcasına sana bağlanmaya.

bıktım artık
seni sensiz yaşamaya
her gördüğüm şeyde biraz sen bulmaya.
seni sende bulamayınca
bu harabliğimla
kendi hayatımı yılmaya
ve kırılmış hayallerde
kendimi toplamaya bıktım

İzzettin Coşkun

Zaman

Keşke zamanı elimde tutabilseydim.
Belki gözlerine daha derin bakardım
An an sararıp
An an sana dökülürdüm
Belkide bahar dolardı nefesime
Ser'har anılar dolardı tenime
ser'hoş dönerdim sevda yelime
Ser'xweş ser'xweş seni severdim...
Hiç acımadan
Hiç çekinmeden sana vurulurdum...

Keşke zamanı elimde tutabilseydim
titremeden, uslanmadan
Bağıra çağıra
"Ez ji te hezdikim" derdim
Sana mecburluğumu
Sana mahçupluğumu
Sana fısıldardım...

Keşke zamanı elimde tutabilseydim
En azından sesini du/yar/dım
Ömrüme ömürler kat/an güzelliğine
Tekrar tekrar donardım
Keşke zam/anı elimde tutabilseydim
Sadece sımsıkı
Sadece sarılıp
Sadece seni
Hiçbir zam/an bırakmazdım

Ey gözleri ela dilber
Geç kaldım şuarsuz kaldım
Şiirsiz kaldım.
Gel artık
Gözlerim yollarda kaldı.

İzzettin Coşkun

Zembilfroş

Bazenli olmuş bir yaş/antım
Kimi zaman utanır tutkusu
Kimi zaman utanmadan sıkılmadan
dergahına dergahına sığınırım

Duvarlara,
Taşlara kayan yıldızlara divane dolandım
Bazen herşeye bir boş veresim gelir
Bazen kendimi kendimden çıkarıp
Hiçi hiçine sana kalmak isterim

Sevmeye
h/erşeye
bir fazlalık olarak görünüyorum.

bazen
Nefes almaya bile boş veresim gelir
Sonra gözlerin
Sonra gözlerin gelir aklıma
Ve sonra hoş gelinen bir ölüm

Suç üstü yakalanmış mahkum
Aksam üstü terk edilen zembilfroş
Firari uçurumlar
Ve çığlık çığığa sana atlayışım....

Oy nazika min
Oy delal u xanimamin
Oy ez çibikim ji tera
Ez çibikim ji xera
Te ez hiştım
Te ez kuştım

Ax kurdistana min
Ax hevalamin
Dîsa were
Dîsa were baytehtamin
Dilemin geş bu ji tera
Dilemin xwes bu
Yek car diji wera
Yek car diji...
Min derîyê sînor vekir
Min kesk u sor zer xemilandi
Min welatê çar parce pînekir
Were ser çukêmin binve
Qamişlokamin Hewlera min
Mahabata min
Dîsa were dîsa were
Dîsa were bileyze zarotîyamin

İzzettin Coşkun

Zordayım

Zordur,
böylesine kaderi paylaşmak
Böylesine bir kedere sahiplenmek...

Zor durur insan ölümlü gidişlere
Zorlanır, zor dayanır uzaktaki kışlere.
Zoruma gider,
bu sensizliğin payıma düşürülmesi
Beynimin ortasında duran
densizliğe düşüşüm...

Zoruma gider böylesi zorluğun.
Şimdi dardayım,
bir o kadarda hardayım...
Hiç değişmeyen yanımla
günah gibi boynumda taşıdığım yardayım.
Bütün uzay boyutlarında izini kaybettim...
Zordayım,
şakam yok inanki bir yığın hordayım...

İzzettin Coşkun

Züheyla Encü Ve Roboski Feryadı

Doğuda bedel ödemektir kürd olmak.
Bedel ağır gelince türkçen biter kürtçen biter,
lal olunur dilinin ucundaki ifadelerin.
sadece o yüz ifadeleri konuşur
Kimi zaman züheyla encü olabilmektir.
Parçalanmış cesetler mezarlığında
bir karanfil bırakmaktır suçlarımız...

Günah olunur,
bu yüz ifadesinde
çılginca kendimizi savunma.
Diller tutsak kalır
bir dağ yamacında
Yuvaya bir ekmek götürme amacıyla
para'mparca bedenlerde katırlara dağılmaktır
Ve yine hatırlara bile yazmaz türk medyası...

Tutsak kalınır haksızlığı ifade eden o yüzlerde.
O yüz'den beddua kalınır bunu bize yaşatanlara
Ve sadece yüz ifadeler konuşur..
Zulumun dibinde ciğlik ciğliğe
bir gök gürültüsüdür
çaresizliğin yüz ifadeleri..
Sadece bakışlar konuşur
sonrada devletin hayınca namlusu.
Ne namuslusu kalır,
nede nam-ı uslusu.
Kilit vurulmuş diller konuşur
Göz yaşları kalır
ve o küçücük yaşları...

Tabuta sığılmaz bedenim
paramparca umutlar yollarken coğrafyama
Şimdi yasak bir yüz ifadesi kalır berisinde...
İnsanım diyenler kardeşiz diyen kalır gerisinde...
O yüz ifadeler atom bombası kadar
Kimyasal silahlar kadar
ifadeler..
insanı suçluya çıkartır
Ve sanki anadilinin bile ötesinde bir savunmadır
O insanın yüzüne tokat gibi yapışan yüz ifadeleri...
Ve ifadeleri alındı devletçe,
Bir iki kuruş kan parası birde karanfil cezası.
Sadaka verircesine önümüze atarlar
toplanmış kefenlerde insanlarımıza kavuşmayı...
Ve anneler konuşur
o param'parca bedenlerin ağıtlerinde...

İzzettin Coşkun